

La darrera gran subhasta d'art de la temporada 1929-30 ofereix unes ocasions excepcionals als nostres aficionats i col·leccionistes.

Començarà dimarts, 10, a les sis de la tarda

LA PUBLICITAT

ANY LII.-NUM. 17.521.-PREU: 10 CENTIMS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 339, TELEFON 14014

BARCELONA, DIVENDRES, 6 DE JUNY DE 1930

VALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 I 12.-TELEFON 19469

CRONICA

Una reconciliació

Dimenge passat entraven a l'Exposició més de cent-cinquanta mil persones, i en una hora franquejaven les portes del recinte de l'Exposició més de cent-cinquanta mil persones. Aquestes xifres expliquen amb eloqüència impressionant què hauria estat el gran concurs si des de bon principi haguessin tingut l'adhesió popular de la ciutat. Aquesta serà una de les grans victòries de l'Exposició, i una de les grans victòries de la ciutat. Aquesta serà una de les grans victòries de la ciutat. Aquesta serà una de les grans victòries de la ciutat.

Ha calgut només que el poble es pogués fer la il·lusió, la simple il·lusió, que li tornaven la consideració que li havia estat negada, perquè es reconciliés amb la seva obra. Aquestes cent-cinquanta mil persones en un dia i aquests deu mil cotxes en una hora són el plebiscit més espontani, més sincer, contra els homes de la Dictadura que han fet possible el desgavell de l'Exposició. Dimenge en tot el recinte hi havia tres-cents noranta guàrdies, i malgrat de l'enorme aglomeració de carruatges i de persones a tots els indrets de Montjuïc, no hi ha hagut ni un sol incident; abans hi havia nou-cents homes armats en servei de vigilància, i mai tingueren ocasió d'atendre ordre entre una gentada com la de dimenge.

Carles Capdevila

Lletres d'Alemanya

Els cinquanta anys d'Oswald Spengler

Aquesta dies, se celebra a Alemanya el cinquantenari de la naixença d'Oswald Spengler, l'autor de la "Declinació de Occident". Cal dir que el cinquantenari, que no és una data del començament, que no és una data de commemoració oficial, sinó d'un moviment de simpatia envers el filòsof historiador, manifestat espontàniament arreu del país amb caràcter privat. Aquest cinquantenari, el grau de sensibilitat, el grau d'interès, en justifica la celebració d'ordre universitari i cultural.

Spengler, que constituïa la nota dominant de la cultura alemanya de la dècada dels anys vint, és un dels autors més importants de la cultura alemanya de la dècada dels anys vint. És un dels autors més importants de la cultura alemanya de la dècada dels anys vint. És un dels autors més importants de la cultura alemanya de la dècada dels anys vint.

Aquest criteri restringit dels alemanys en afers de cultura, demostra que cap altra cosa liur mania de sentit democràtic. Nostaltres, en un bon llibre, no demanem cap paper d'identitat acadèmica de cap autor. En tenim prou amb el llibre, que és una valor social, i no un paper d'identitat acadèmica de cap autor. En tenim prou amb el llibre, que és una valor social, i no un paper d'identitat acadèmica de cap autor.

PULL DE DIETARI

RABELAIS EN CATALA

Es un veritable plaer de girar els fulls d'aquesta magnífica edició de "Gargantua", catalanitzat pel nostre gran rabelais En Lluís Destany, que acaba de sortir per a enllaminament de biblioteques. Val a dir, però, que el tracte exquisit, paper de fil i l'espectacle de la bona tipografia, no m'han fet oblidar la llecció del llibre.

Com diu el senyor Destany en el seu preàmbol, si no hagués coincidit la nostra ensorrada nacional amb la florida del Renaixement és segur que tindríem una versió de Rabelais, si fa no fa contemporània de l'autor. No en tenim una de Bocacci? No en tenim una altra del Dant?

Però el nostre fat històric ens va trencar les oïes, precisament, quan els escriptors d'aquella època més alt i més definitiva. Hem restat sense un Rabelais siscentista; ni hem tingut un Montaigne... fins ara que comença d'oferir-nos el farquet Nicolau M. Rubió.

Més val tard que mai, direu. I és una veritat que de vegades resulta amargant, però que en cap moment no és discutible.

El senyor Lluís Destany, en el volum que ens suggereix aquest comentari, ens ofereix una versió de "Gargantua", que, tot i ésser el que en llenguatge literari s'anomena un "particular", no manca de sabor ni de gràcia. El català medieval en què és escrit — ell ja ho reconeix per endavant, amb una bonhomia intel·ligent — no s'ajusta, potser, a una norma filològica estricta; però, sens dubte, ofereix al lector facilitats expressives que li permeten de donar no sols les intencions de Rabelais, sinó la qualitat poètica de la seva prosa.

Quin esclat de vida! Quina terrible puixança! La impagable barreja de ciència, malícia, bondat, obscenitat i escatologia que hi ha en l'obra rabelaisiana és una cosa única en la literatura francesa. Sembla talment que un esperit nacional que ha arribat tan enllà en la finor i en l'el·lecció, en la puerilitat i en l'esterilitat, s'ha plagi a començar per aquesta obra enorme, turbulenta i profusa.

No costaria gaire de veure en aquest fet una mena de símbol o d'al·legoria de la funció de la intel·ligència, la qual sol és literàriament fecunda quan treballa sobre una veritable bullida de passions poderoses. Si no cada individu, almenys cada poble ha d'haver davallat als inferns perquè la seva ascensió cap al cel tingui l'efecte irresistible d'una victòria.

Serà tan desconcertant o tan desagradable com vulguin, però el fet és que l'edició nacional de França no s'ajunta a retreure dels seus fonaments el carreu rabelaisi. Ell és el pare d'una mica d'escatologia, que, paradoxalment — i naturalment — ha esdevingut una mica de grans constructores. Rabelais explica Montaigne, Montaigne explica Voltaire. Voltaire explica Rabelais.

Aquest "bouffon plein de gravité" va ésser el primer paladí en la interminable creoda contra la intolerància i la crueltat. Ens felicitem de veure'l entrar a Catalunya amb un retard de tres segles, però amb tots els honors.

Carles Soldevila

d'acord per atorgar a Spengler uns valors innegables: una erudiició sòlida, vastíssima i admirablement organitzada, i l'originalitat d'haver aplicat a l'estudi de la Història un mètode personal, purament històric.

Fet aquest darrer, que ja havia assenyalat, fa alguns anys, el professor Ortega i Gasset, guaita sagac de la cultura nova.

Artur Peruchio

Màrburg, 31-V-1930.

Aquest número ha passat per la censura governativa

De la Llibertat

Diu Pere Coromines que "en política la llibertat no vol dir res", ço que sorprèn, perquè, o bé és un pensament erroni, o bé és massa profund. Ens sembla que si el concepte de llibertat es troba alguna vegada subjecte a canvi, això es deu més aviat, fora de la política. És cert que en política la llibertat no és un principi absolut sinó sempre relatiu, i és per aquesta raó que Coromines el desestima: en certs moments històrics el concepte de llibertat implica radicalisme, mentre que en altres moments el mateix concepte implica moderantisme. Però aquesta relativitat, que és gairebé en totes les idees i aduec en totes les coses, no ens ha de fer arrencar el principi de llibertat. La mateixa relativitat condició la idea d'opressió: els comunistes francesos consideren "opressor" el govern Tardieu, el qual a Itàlia semblaria avui un règim de llibertinatge. Tots sabem, però, la valor de dignitat i d'autonomia política que encloï el principi de llibertat — i viceversa. De la seva necessitat i perennitat ens en dona bona prova el fet allèrgic justament en contra: que en certes ocasions es manifesta moderada i en altres ocasions radical. Totes les coses vives són així de fluctuants i maleables. Podríem, per exemple, concebre un principi llibertat que cristal·lités idènticament, amb les mateixes lleis i que donés els mateixos resultats, a Londres i a Lapònia?

Coromines sent una mena d'amargant pietat pels nostres avantpassats que es batien pel principi de llibertat i d'altres no menys elevats: "una boira de principis... que sovint no volien dir res". En aquesta actitud Coromines ens sembla més aviat un sequeu del Maurras que escrivi "Les Princes des Nèufes" que no pas el mateix. En aclarir-nos la seva posició política antiliberal o de liberal desenganyat, Coromines diu que la paraula "llibertat" era expressió mística d'una aspiració, més aviat que símbol d'un principi o d'alguna institució positiva... I doncs? Què més voldríem? No és enraonat que el mot "llibertat" sigui expressió d'una aspiració, encara que aquesta expressió sigui mística. Aquell misticisme bé devia significar una certa manera adhesionista i fervent. I què en fariem del "símbol d'un principi"? Hi ha res de més vagarós que el símbol d'un principi, res de més estrany en aquest cas que el "símbol d'alguna institució positiva"? I si la llibertat expressió d'una aspiració sembla a Coromines un postulat precari, ¿per què després li apareix com un postulat positiu quan diu: "El progressista pujava a la barricada, no per una aspiració sinó per un principi, que de vegades no volia dir res"?

Coromines té una bona frase, un pensament digne d'ell quan resumeix així la pugna social: "mentre hi havia terres lliures calia retenir l'home per l'esclavitud; quan ja tot fou dat i benicet es va poder deixar lliure l'esclau, perquè no havent-hi terra lliure no tenia més remei que lluitar-se per llaurar la dels altres". Però trobem en aquesta lògica sintesi històrico-sociològica com un al·legat contra el concepte de llibertat, el sarcasme interlineal de la llibertat tan durament condicionada de l'esclau. No hi ha, però, manera de negar que el serf era quelcom més lliure que l'esclau, i que el colon ho era més que el serf, i que l'obrer del segle XIX ho era més que el colon medieval, i en fi, que l'obrer d'avui ho és més que el del segle XIX. La conseqüència palesa d'aquesta evolució en l'alliberament de les majories (que ara és involució de les aristarquies) és que aviat l'obrer podrà donar el cop d'estat decidit que tombi la darrera forma aristàrquica, aquest Leviatan de la concentració d'indústries i de capitals que a hores d'ara sembla el principal coartador de llibertat, el que fins a cert punt atorga raó al pessimisme de Pere Coromines. I és possible, sembla evident, que aquestes concentracions industrials i financeres, que al dir del nostre gran literat formen una super-estructura capitalista que ha arribat fins a

mediatitzar l'Estat, no seran, en definitiva, sinó fatals facilitats per a la més feliç adaptació de la societat capitalista a la societat comunista, tal com preveu Georges Sorel. Que el Comunisme rus es produïx dictatorialment no vol dir que arreu i sempre s'hagi de produir així. És el més probable que a Rússia la dictadura del proletariat sigui tan sols la fase transicional. Però aduec considerant-la molt prolongada, hi ha més llibertat en la dictadura del proletariat, que és la dictadura de les majories, com fa ressortir molt justament Andreu Nin en el seu llibre recent, que no en la dictadura de la finança, que és la d'una infima minoria que ha arribat fins a coartar la llibertat dels Estats.

Pere Coromines veu particularment el capvespre de la llibertat en les convencions i coercions que ens imposa la civilització, civilització que equival a organització: "L'organització és un nou pacte, pel qual l'"homo sapiens" sacrifica una part de la llibertat que tenia l'"homo primigenius". Error. És l'error del medievalisme modern: l'error de creure que un gat o un xacal són més lliures que un home; l'error de creure que l'home salvatge era més lliure que l'home civilitzat. L'home primitiu estava tan voltat de perills que no s'assegurava: sempre vivia en alarma, no podia menjar sempre que tenia fam, ni beure sempre que tenia set, la seva vida era curta, no podia viatjar, havia d'ocupar la major part de la vida a defensar-se i protegir-se ell i la família: la naturalesa era per a ell un enorme i terrible enemic indomanyable, no podia coordinar les idees; no podia associar-se, és gairebé segur que no sabia riure, les seves creences o el que en podem saber ens demostren qu'vivia en continu terror.

A mesura que l'home se civilitza va certament renunciant certes llibertats animals per adquirir-ne d'altres molt superiors; no tan sols superiors llibertats humanes, sinó aduec superiors llibertats animals: confort, refinament sensual, higiene, millor i més assegurada alimentació, protecció corporal, etc.

Kaldà reconeix que el concepte de tirania vuitcentista era fal·laciós, diu Coromines, perquè l'home d'aquell temps podia viatjar sense passaport, no havia d'inscrure's a cap consolat; cobrava els lloguers que volia, disposava lliurement dels seus instruments de treball, no pagava multes de més de 500 pessetes i travessava els carrers per on volia... Com pot un home com Coromines pensar ni escriure aquestes coses? No comprèn l'augment de llibertat que significa per a la quasi totalitat dels nostres conciudadans la prohibició de travessar el carrer per on els sembla, l'existència dels consolats? Aquella prohibició vol dir que ara tothom pot agafar un cotxe més veloç i confortable que els vehicles dels grans senyors d'antany i que l'excess de cotxes podria impossibilitar als viants de travessar el carrer o podria fer-los perdre molt de temps si no es regulés el trànsit de vehicles i peatons. ¿No implica això guany de temps i de confort, llibertat, per tant? I no hi ha també augment de llibertat per a la majoria en aquelles prohibicions que afecten sols a una minoria abans acaparadora? ¿A qui perjudica la prohibició d'apujar golfes ament els lloguers o la de retenir els instruments de treball?

Pere Coromines resum el modern concepte de llibertat en el llet a votar, "funció que consisteix essencialment en el nomenament de certs organismes de control". No solament de control, diem nosaltres, sinó de registre i tot. I aquest nomenament és la nostra sobirania, delegació de la nostra sobirania en els més capacitats... Bé, si diu Coromines, però "encara no estem en disposició de jutjar ni la transcendència ni l'eficàcia d'aquesta reforma". Doncs al nostre entendre si que estem en disposició de fer aquest balanç. I això és ben fàcil. No hem de fer sinó girar els ulls vers la Xina o vers Itàlia, i després de seguida veure el que passa a Suècia o bé a Anglaterra.

No, els nostres avantpassats que

COMENTARI

El bateig d'un carrer nou

Al capdavant, el darrer trajecte del carrer de Balmes ha estat obert al trànsit públic. L'Ajuntament de la dictadura que amb tant d'afecte es va ocupar de la part jussana d'aquest carrer, va negligir notablement les obres que ja s'havien començat per prolongar-lo fins a l'Avinguda del Tibidabo. Així, davant un sol i mateix carrer, l'Ajuntament governatiu va tenir la gràcia de mostrar-se alhora mare i madrastra.

Pura coincidència o complicada volició, el fet és que la unió de Sant Gervasi amb Barcelona, a través de Gràcia, ha vingut a consumir-se sota el patronatge aproximat al que va impulsar la iniciació de l'obra. Una bella obra! Una obra útil!

Els veïns sentimentals és possible que sense negar-li aquestes qualitats, enyorin aquella fondalada pintoresca, verdecjant, idíl·lica que s'obria al capdavant de l'Avinguda del Tibidabo i formava un marc escaiat per a la contemplació del caseriu urbà, el Montjuïc i la blavor marina. Però, és evident que si l'estalvi d'aquestes enyorances hagués deturat els projectes dels consellers barcelonins, la ciutat no existiria. Els vestigis camperols que encara treuen el cap entre els seus edificis i les seves explanacions, ens demostren prou bé que la dita de Cervantes ("en sitio y en belleza única"), per bé que arriscada, no devia ultrapassar els límits normals de la hipèrbol. Per conservar el paisatge calia renunciar a la urbs.

La nova via ha estat oberta al trànsit i els automobilistes no han esperat que els ho diguessin dues vegades. Immediatament hi han circulat, tot fugint de les angúnies del carrer de Salmeron o de la forta pujada del carrer de Muntaner.

És una emoció gens menyspreable la d'estrenar una via. Tinc entès que per donar a l'estrona tota la complexitat possible, poques hores després, ja hi havia hagut una topada de vehicles. És l'equivalent de la sal que fan tastar als infants en l'acte del bateig... No havent de plànyer cap desgràcia personal, aquesta anècdota no ens fa goire nosa.

El que ens en fa és la polsaguera que, per culpa de la sorra que hi han deixat els empedradors, aixeca cada cotxe que passa. Respon a una exigència tècnica aquest costum de deixar una espessa capa de sorra damunt els empedrats nous i esperar que l'aigua del cel i l'aire dels vehicles s'encarregui d'escombrar-la?

Si fos així ens hi resignaríem... però ben a contra-cor. — C. S.

pujaven a les barricades per defensar uns principis liberals que no sabien ben bé el que significaven no eren tan illasos com sembla. Cada dia estic més convençut que si per cas algun d'aquella progressista no sabia el que defensava, bé prou que ho pressentia. I els directores, aquella política que al Congrés perdien el temps en definicions mentre la reacció, emplaça les eines de la contrarevolució, ja no ens semblen tan candis ni destorats com creïem anys ençà. En aquell desfici definidor hi havia el que mancava al sublim comparsa de les barricades.

JOAN SACS

Unes cartes de Merinée

Paris, 5. — En la sessió celebrada avui per l'Acadèmia francesa, el senyor Lluís Bartheu, ha presentat dos volums que contenen cartes de Prosper Mérimée a la comtessa de Montijo.

Aquestes cartes han estat publicades pel duc d'Alba. El senyor Bartheu diu que tenen un interès considerable per a la política interior i exterior, i acaba dient que ha de felicitar-se efusivament a l'illot, tant com per la presentació del volum. — Fabra.

Els accidents de l'aire

Boston, 5. — Un gran avió de transport que presta servei en la línia Boston-Nova York ha caigut violentament a mar quan, acabat de despegar a l'aeroport d'aquesta capital, intentava enlairar-se per a emprendre el viatge.

A conseqüència de l'accident, les causes del qual encara es desconexen, han resultat ferides dotze persones, una de les quals ho està tan greu que es tem que mori d'un moment a l'altre. — Fabra.

Bizerta, 5. — Prop de Tebessa ha caigut a terra un avió completament volat de flames.

Les dues persones que anaven a bord de l'aparell han resultat carbonitzades. — Fabra.

Les tarifes americanes

Londres, 5. — Al "Daily Telegraph" li diuen de Washington que els fabricants d'automòbils seguit amb això la iniciativa d'Henry Ford, s'han adreçat al Govern protestant del projecte de llei de les noves tarifes de duana, que en cas d'aplicar-se, consideren que serà la ruïna de la indústria automobilística.

Al seu entendre, aquesta llei constitueix una important falta de tacte, que faria augmentar el nombre dels obrers sense feina i que portaria represàlies, i part dels governs europeus i envenenaria els esperits contra els EE. UU.

Afegeix l'esmentat corresponent que no és segur que el president Hoover aprovi aquestes tarifes fins i tot el cas que sigui aprovades pel Senat. — Fabra.

Intent d'evasió a la Guaiana

Paris, 5. — Comuniquen de la Guaiana francesa que 21 criminals condemnats a treballs forçats a perpetuïtat i que estaven internats a l'illa del Diable, s'han evadit del penal i s'han llançat a la mar. Es dubta que cap d'ells arribi nedant a les costes de Venezuela, perquè el corrent marí és en aquell lloc molt violent i la mar està infestada de taurons. — Fabra.

Nous cardenals

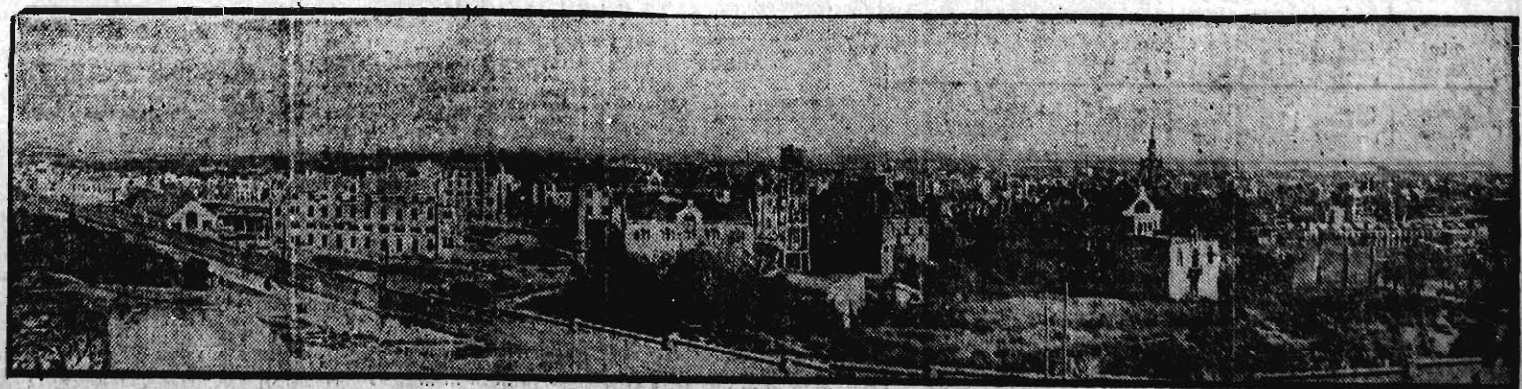
Roma, 5. — El Papa ha nomenat Cardenal, entre altres, a Monsenyor Lianart, arquebisbe de Lille, i a Monsenyor Lamce, arquebisbe de Rio Janeiro. — Fabra.

Roma, 5. — El Papa ha nomenat cardenals a Monsenyor Marchetti Selvaggini, secretari de la Congregació de la Propaganda de la Fe, i a Monsenyor Rossi, Assessor de la Comissió Consistorial.

També ha estat nomenat cardenal Monsenyor Serafini, secretari del Concili. — Fabra.

Un dirigible s'enfonsa a la mar

Estocolm, 5. — El petit dirigible que, a causa d'haver sofert avaries, hagué d'anar a la mar Bàltica, s'ha enfonsat, malgrat dels esforços que es feren durant tota la nit, per tal de salvar-lo. — Fabra.

HOSPITAL DE SANT PAU

El catalanisme

EL PLEU DE CATALUNYA

Gonzal de Reparas continua a "El Sol" el seu estudi del problema català. Heus aquí alguns conceptes que esdevenen interessants de transcriure:

I
"Los simples, para mejor comprender, simplifican. Después, como toda simplificación conduce al dogmatismo, dogmatizan. Así, para el ignorante, todas las materias de conocimiento son sencillísimas y clarísimas, sin previo estudio, por cuya vía pasamos de lo racional a lo sentimental y místico, y radiós discernimiento".

En política, campo abierto de par en par a todos los intelectos, vemos de esto numerosos casos. Uno de ellos, la simplificación del llamado problema catalán. A él me referiré en mi artículo anterior "El problema de las tres Españas". Continuemos. ¿A qué se reduce, según dicen número de escritores y oradores de dentro y de fuera, el tal problema? A un pleito entre Castilla y Cataluña. Nada más. El genio castellano es una cosa, y el genio catalán, otra diferente y aun opuesta. Son incompatibles. Pero antes de la definitiva sentencia nadie se detiene a definir la voz genio ni a decirnos cuál sea el de Castilla, cuál el de Cataluña y el por qué de la incompatibilidad. Y de esas premisas, temerariamente propagadas como verdades, sacan consecuencias políticas que se exponen en artículos, libros y discursos y se concretan en programas.

Como las premisas son falsas, todo lo que sigue, doctrinas y programas, es falso también. Las polémicas pueden durar eternamente sin que se llegue a resultado alguno.

II

El pleito de Cataluña no es con Castilla, sino con el Estado español, el cual es castellano por el accidente de su instalación en aquella comarca, desde donde ejerce su acción asimilista y unificadora. Pero no nació allí. El Estado español es un intruso de origen extranjero que encontró en la mesta central terreno abonado para su crecimiento y desarrollo.

La España actual, por él creada a su imagen y semejanza (como era natural y lógico, ya que cada cosa engendra su semejante), es el resultado de una conquista ocho veces secular, que comenzó con el despojo y acabó con la destrucción de los vencidos. El motor espiritual de la conquista fue una fe, la religión católica, impregnada de romanismo y germanismo; el instrumento, la nación incipiente en armas para el saqueo del infiel, operación provechosa santamente disfrazada de cruzada; el caudillo, el Rey, punto de coincidencia de las dos fuerzas en permanente ejercicio: Iglesia y Ejército. De este modo de formación nació un género de vida místico, guerrero y personal. Su fórmula propia, la trilogía "Dios, patria y Rey". Es, por naturaleza, dominante, asimilante y uniformizante, como la fe, la milicia y la monarquía teológico-militar que lo ha producido. No admite transacción ni combinación. Resulta, por tanto, esencialmente antipolítico, porque política sin transacciones y combinaciones no hay cuando las sociedades viven sanas, es decir, normalmente.

Por eso se instaló en la mesta, que es la morada que a su naturaleza ascética y guerrera conviene; estratégicamente ventajosa por su posición central, brindando a su imperialismo y a su semi-monarquismo vastos espacios libres (más de la mitad del territorio) y a su devoción un como inmenso cenobio solitario, bravo, de clima y suelo ásperos, apartado de todos los grandes caminos del mundo, de fácil defensa contra los asaltos de la herejía (por no vivir en el caso nadie) e inaccesible a corsarios holandeses, ingleses, berberiscos y turcos, alimañas feroces que el mar (donde una vida que los jaramos destestaban hervía) producía en cantidad inculcable. ¿Qué les importaba al Estado y a la Monarquía que hubiera moros en la costa? ¿Estaba la costa tan lejos! Nacidos juntos, viviendo juntos, hechura el uno del otro, vinieron a ser constataciones. Pero monarquía y nación nunca lo fueron, porque la nación no existía. Y no existe aún. En su lugar está el monstruo que acabamos de bosquejar, que tenía la pretensión de ser gran potencia colonial y ultramarina. ¡Una cosa nunca vista!

Cabalmente la crisis actual es la lucha de la nacionalidad en germen, pugnando por venir al mundo, con la falsa nación artificial y superpuesta que le obstruye los caminos de la vida. Por tanto, lucha biológica.

Estamos fuera del terreno político normal. De la evolución pasamos a la revolución.

III

La constitución natural de España es varia y compleja. Parece contradictoria, pero lo parece sin serlo; la naturaleza no se contradice nunca. Sus diversas partes, opuestas entre sí, se completan.

Hay la España seca y la húmeda; la alta, pobre y medio desolada; la rica y con numerosos habitantes. La una, continuación de Europa y su clima; la otra, de África. Y dos veces mayor la seca que la

La revisió dels processos socials

LA JUSTICIA DE L'AMNISTIA ALS PRESOS SOCIALS

De "La Libertad", signat Salvador Quemades:

"Hasta hoy todos los Gobiernos, sin excepción alguna, han desarrollado frente a las organizaciones obreras una política que puede tacharse de absurda. Desconociendo que el proletariado es una fuerza real y por añadidura constructiva y para ellos indestructible, han obrado como si la presencia de las agrupaciones de trabajadores en la vida social fuera algo artificioso creado por pequeñas minorías, dispersadas o destruidas las cuales, habrían desaparecido. Hijos de este criterio han sido las extralimitaciones del Poder en sus relaciones con los obreros organizados. Jamás esas extralimitaciones tuvieron una sanción. A pesar de que cuanto más se abusaba de la fuerza contra él, más unido, más fuerte, más enérgico en la exigencia de la justicia se mostraba el proletariado, no pasó por el pensamiento de ningún gobernante español rectificar en lo más mínimo la idea que de estas luchas sociales se había trazado.

El caso de Barcelona es típico, y para conocer el criterio del Estado en el asunto que nos ocupa es suficiente pasar revista a los nombres de quienes fueron gobernadores civiles de la ciudad condal, y al hallar repetido uno de ellos, investigar qué fue lo más saliente de su anterior gestión. Se hallará siempre que lo más saliente lo constituye una sañuda persecución contra las organizaciones obreras. Hubo gobernador civil que, por haber llevado a cabo una de esas duras persecuciones, se halló con méritos suficientes para que, años después, le mantuvieran en su cargo varios Gobiernos de distintos matices políticos, sin duda con el propósito de que, llegado el caso, pudiera representar dignamente al Estado, interpretar acertadamente lo que el Estado quería significar para los obreros. Hubo de ser destituido para que el conflicto conocido por huelga de La Canadiense no se hiciera eterno.

Esta actuación del Poder reforzaba la posición de intransigencia que adoptaba siempre la clase patronal en defensa de las condiciones de trabajo que tenía establecidas, cuando la clase obrera las denunciaba para modificarlas en la medida que se anticuaban, en la medida que el salario dejaba de alcanzar a cubrir las necesidades más perentorias de quien le percibía.

La necesidad imperiosa de vivir que acosaba a unos; la ciega intransigencia en que se mantenían los de enfrente; las torpezas del Poder; todas esas circunstancias originaron un estado de violencia que no es necesario ponderar porque está en la memoria de todos. Los Gobiernos, que no supieron evitarlo, que no supieron tampoco evitarlo a tiempo, cuando las violencias habían llegado a todos los desenfrenos, deshonraron el Poder tomando parte en la contienda al servicio de uno de los bandos, reemplazando a aquellas cuadrillas de facinerosos que mandaron Bravo Portillo y el titulado barón de Koenig.

Por todo eso, la amnistía que se pide para los presos sociales no puede significar una gracia. Es la reparación que se debe a la clase obrera atropellada y escarnecida, sometida al arbitrio patronal, perseguida con saña, insultada luego por todas las ranas de la charca.

Después de lo que ha hecho público Indalcio Prieto acerca del atentado contra Pestaña y de lo que contó en el Ateneo D. Miguel de Unamuno sobre las lágrimas de Puig y Cadafalch y el principio de arrepentimiento (aunque no pasara de ahí) del conde de Bugallá, nadie habrá que piense que los obreros necesitan perdón. Lo que quieren y lo que merecen es justicia. Quien necesita perdón es el Estado, son los Gobiernos que le representaron mientras se desarrollaba la tragedia.

El Gobierno actual, ajeno a aquellos hechos y a aquella política, puede reparar esas injusticias corrigiendo en lo posible el fruto de aquella actuación desastrosa del Poder. ¿Sometiendo a las cuadrillas que ayudaron a las patronales al mismo procedimiento a que han sido sometidos los obreros? ¿Exigiendo responsabilidad a las autoridades que con su apasionamiento o su torpeza dieron lugar a que se envenenara la lucha entre obreros y patronos, hasta el punto de que hubiera grupos de uno y otro bando que consideraran arma lícita el crimen? No; porque esa acción resultaría hoy extemporánea y, por lo tanto, inútil para el fin que se debe perseguir. La cuestión que plantean los presos sociales sólo se resuelve con una amnistía amplísima que signifique, al

La propaganda republicana

CATALUNYA I LA REPUBLICA

Sota aquest mateix epígraf escriu A. Rovira i Virgili a "La Nau" d'ahir:

"Ningú que conegui de prop el moviment polític català no pot estranyar-se del recel amb què els catalanistes — de dreta, de centre o d'esquerra — acullen determinades declaracions de federalisme i d'autonomisme per part d'alguns republicans espanyols. Aci hem vist, durant trenta anys, que el catalanisme era combatut furiosament per molts titulars federals i autonomistes, i sabem que aquests mots, en ocasions prou coneguts, han servit de trista disfressa. El ha hagut — i encara no ha desaparegut del tot — una mena de republicans que, tot invocant els principis de l'autonomia i de la federació, feien una feina profundament i notòriament anticatalanista i anticalalana. En llavis d'uns tals homes, aquells principis eren una ironia.

Nosaltres mateixos hem dit que de l'orientació anticatalanista que en el començament del segle prengueren alguns sectors del republicanisme i de l'obrerisme català, en tinguéren una bona part de culpa alguns sectors catalanistes. Però de l'equivocació o de l'egoisme d'aquests sectors se n'aprofitaven els qui, des del camp republicà, sentien una hostilitat instintiva o interessada contra l'ideal de Catalunya. Sovint, ben sovint, aquests republicans cooperaren pràcticament a l'obra de l'unitarisme. Mentre es proclamaven teòricament federals, combatien a sang i a foc les reivindicacions catalanes, fins les més ben avingudes amb el règim federatiu.

Avui s'ha avançat molt en el camí de la comprensió entre el catalanisme i el republicanisme. Els republicans catalans — ens referim als republicans catalans autèntics — proclamen la substancialitat de l'ideal de Catalunya i l'ideal de la República. Entre els republicans de fora de Catalunya predomina la tendència federalista, que en molts pren un caràcter de vaguetat. Però seria una candidesa pueril el pensar que determinats grups i determinats homes que ostenten un verbal federalisme abstracte, estan realment disposats a cooperar de tot cor a la instauració d'un règim autonomista que reconegui a Catalunya la sobirania en l'esfera de la llengua i de l'ensenyament, i que doni al nostre poble un Govern, un Parlament, unes finances, uns codis i uns tribunals propis.

Per a dubtar del federalisme efectiu de determinats grups i determinats homes, no cal ésser desconfiat, ans bé n'hi ha prou amb no ésser badioc. Hi ha coses que, vistes de Barcelona estant, són tan clares, que no necessiten cap demostració. En aquest punt essencial, ací sentim les afinitats i les repulsiões. Les paraules falagueroses — contradites de tant en tant per altres paraules i sobretot pels fets — no destrueixen aquesta realitat.

¿Qui pot trobar estrany que les repetides declaracions unitaristes del senyor Unamuno facin a Catalunya un pessimisme efectiu? ¿Qui pot estranyar-se que ens caigui l'ànima als peus quan el senyor Alcalá Zamora — que és avui el definidor màxim de la República conservadora o moderada — dona el nom de "desmembracions" a les petites concessions que els regionalistes catalans voldrien aconseguir ara?

Considerem sincera la posició autonomista que, davant el fet de Catalunya, han adoptat un gran nombre de liberals, de republicans i d'homes d'esquerra peninsulars. Però sabem els obstacles que, a l'adulcència d'una República, trobaríem en el nostre camí. Quan en unes bases solemnes d'unió republicana, confectionades en aquests moments a Madrid, es prescindeix de parlar de federalisme i de República, ens creiem en el dret de sospitar que l'omissió és deguda a la consciència que els signants tenen de l'efectivitat dels al·ludits obstacles. Una part dels signants mereixen tota la simpatia i tota la confiança del poble català; però no sabem dir el mateix d'una altra part. Els republicans catalans no necessitem que ningú vingui a treure el nostre poble de l'"ergástula catalanista". Ja sabem, per una llarga experiència, el que volen dir les expressions d'aquest estil.

La propaganda monàrquica

LES TRES REPUBLICQUES DE "LA VEU"

"La Veu" d'ahir publicà un editorial titulat "La República del senyor Alcalá Zamora". Aquesta és la tercera de les tres que veu l'òrgan regionalista. Tampoc no hi creu, naturalment!

"Dies enrera — diu — parlàvem de la República unitària i centralista que ens oferia el senyor Miquel d'Unamuno i de la República a la mexicana o a la portuguesa que ens oferia el senyor Marcellí Domingo. I notàvem com, ni amb l'una ni amb l'altra, no podem entusiasmar-nos-hi.

LA PUBLICITAT

Ara llegim als diaris de Madrid que en la conferència donada la setmana anterior, a l'Ateneu de Madrid, pel senyor Alcalá Zamora, aquest eloqüent orador republicà, en atacar el govern actual, en ús del seu dret, molt respectable, digué que el general Berenguer havia vingut a Barcelona "a pactar desmembracions".

No cal subratllar com aquesta frase pertany a la mateixa mentalitat i respon a la mateixa ideologia que el famós discurs del propi senyor Alcalá Zamora contra el projecte de Mancomunitats de l'inoludable Canalejas. És a dir, els sis anys llargs i indignes de la Dictadura han passat debades per al senyor Alcalá Zamora que parla encara de "pactar desmembracions", com si a la vida política espanyola no hagués passat res, com si fóssim encara als temps de la "Marcha de Cádiz" i de la pèrdua de les colònies.

D'una banda, cal agrair al senyor Alcalá Zamora que ens restauri així al temps ja massa llunyans de la nostra infantesa. Però, d'altra banda, com a catalanistes, tampoc no podem acceptar aquesta República del senyor Alcalá Zamora, proclamada a València sota el signe del Compromís de Casp i matisada a l'Ateneu de Madrid amb el perjudici inequívoc d'aquella significativa frase.

Si el senyor Alcalá Zamora anatematitza les més tímides i discretes manifestacions de respecte al fet diferencial de Catalunya com a perilloses maniobres per a "pactar desmembracions", caldrà deduir que davant el nostre problema essencial no sap adoptar una actitud de comprensió.

El sol detall que barregi aquest problema en les seves baralles polítiques sense el respecte mínim que mereix a tots els homes públics responsables, de qualsevol matís, demostra com tractaria la República del senyor Alcalá Zamora el fet diferencial de Catalunya.

Els partits

UNA PROTESTA D'ALIANÇA REPUBLICANA

"La Junta Nacional de Alianza Republicana, representació de diverses forces polítiques organitzades en tot el país, reunida per examinar la situació política present en els diferents aspectes, interpretant el sentiment comú de la Democràcia espanyola, cumples el deure de pronunciar-se sobre la opinió i sobre els poders públics su més exaltada protesta.

No podrà jugar-se de la indignació que nos consumeix ni de la noble passió que nos inspira, per la moderació de la paraula con que hauríem de expressar-la, subordinada a la conveniència de facilitar la seva publicació i la difusió de nostre pensament.

Si ha de continuar un dia més el règim de opressió que impera al amparo de una major simpatia personal o de una menor violència efectiva de los que la ejerce, podrà decaure que lo que necesitáramos era mudar de tiranía o de tiranos, pero no suprimirlos de raíz.

Oferí el Govern volver ràpidament al "modus vivendi" anterior al golpe de Estado, que algunos llaman normalidad constitucional, y abrió un momento la mano que había estrangulado todas las libertades, ultrajado la dignidad ciudadana, atropellado el derecho, convertido la Universidad en cuartel y el cuartel en Pretorio, esquilmando la riqueza pública, abrumado, en fin, el porvenir económico de la generación naciente. Y apenas por el intersticio asomó el grito confuso del dolor, la alegría y la protesta: la palabra vibrante que había estado amordazada siete años; la expresión exaltada de una indignación contenida que busca en frases breves y relampagueantes su expansión natural sin otras consecuencias posibles, presentes ni presuntas, que la vuelta inmediata al diáspaso ciudadano de las épocas de libertad, cuando se interrumpió bruscamente de nuevo el derecho de propaganda política que se había iniciado con tantas restricciones, agotadas en un instante la serenidad y la ecuanimidad de que se había profusamente alardeado por los gobernantes.

La exaltación de una juventud ardiente y generosa, reserva magnífica de la raza, que recibió al maestro bajo el palio de sus amores, irritada y empujada a la protesta alzada por una provocación intempestiva de la fuerza pública, cual si se tratase de masas anónimas anarquizadas, sirve de pretexto a una excesiva y, de todas maneras, brutal represión agresiva que ensangrentó la calle y sacrificó la vida de un trabajador, y atropelló el derecho de residencia de uno de nuestros más altos valores intelectuales, conduciéndole por la policía fuera de Madrid, alegando, en seguida, como fundamento para prohibir toda actividad política de oposición, la alteración de la vida ciudadana, por nadie sino por el Gobierno producida, y limitada a la escolar universitaria.

LA PUBLICITAT

Publicar-se a poc i diariament notícies oficials que proclamen el estat de tranquil·litat que reina en el país enter, y, sin embargo, ni se reanuda la vida universitària, ni se renueva la autorització per començar el llibre exercici del dret de reunió, de associació, de manifestació i de propaganda.

Se ha imposibilitat la política activa de les oposicions com en els temps més opressors de la primera dictadura i segueix actuando la previa censura, més que al servici de un règim de previsió reaccionària, al servici de interès polítics bastards, de mesnada y de banderia, de "caciquismo", que en cada província, comarca y localitat se opone a la llibre expansió del pensament.

La immunitat constitucional, que no té vigència legítima perquè està suspesa la Constitució, sin traza de que se restablezca ninguna, se ha convertido en impunidad de hecho; impunidad piramidal en cuya base se amparan todas las responsabilidades y se cobija la representación odiosa del "caciquismo" degradante y corruptor, sin cuya sustentación y cimiento la pirámide se truncaría.

Se ofrece, solemne y oficialmente, convocar al país a unas elecciones de sufragio universal y se tropieza con la falta del Censo Electoral, porque lo que existe es la prueba que debieran ser procesados y condenados por falsedad en documento público cuantos intervinieron en su mixtificación al servicio del "caciquismo" y de la dictadura. Una rectificación sincera sería trabajo de Hércules. Se acuerda una renovación y se dictan disposiciones y se pone la operación en manos que, desde ahora mismo, obedecen al mandato de preparar un Censo tan amañado por la mixtificación acostumbrada como lo ha de menester el "caciquismo" para ir a las hipotéticas elecciones futuras con esperanzas de renovar la innoble farsa de unos Comicios impuros, un sufragio corrompido, unas actas falsificadas, un Parlamento malnacido, ineficaz y vergonzoso, petición anticipada de una invasión de Pavía o de un puntapié de Primo de Rivera.

Desde el principio se advirtió que el mismo soberano impulso que levantó al poder, y le derribó, al dictador primero, ha movido la acción gubernamental del dictador siguiente, bajo la preocupación obsesiva electoral, que procuran dilatar indefinidamente el momento del Comicio y que, en previsión de verse forzado a convocarlo, ha repartido el mapa político español y las masas electorales como pudiera un negro sus rebajas de esclavos, entre los caciques mayores y menores de todas raleas, de toda clase de antecedentes penales y de todas o casi todas las filiaciones políticas: a éstos los gobernadores, a aquéllos los alcaldes, a esotros los jueces municipales... Con esto y con el usurero y el capataz y el guardia civil a la puerta de cada Colegio, se habrá reconstituido el Parlamento y reorganizado los partidos que dentro de poco volverán a escuchar, sin pudor y sin honor, dictada desde el solio, con permiso de un nuevo dictador, la afrenta irredimible: "Ni... el Presidente ni los Gobiernos que le habían precedido habían hecho nada para resolver los graves problemas que afectan al honor y a la vida de España."

No ha cambiado, desgraciadamente, el ritmo fatal que viene acompañando las tristes evoluciones de nuestra historia. No se fué a sacrificar nuestro poder colonial en una guerra con América del Norte para salvar a España. No se dió, después de la catástrofe de Annual y la anarquía de las Juntas Militares de Defensa, el golpe de Estado de 1923, para salvar a España. No se derribó en enero de 1930 al desdichado dictador de siete años para salvar a España. No se mantiene el oprobio de aquella dictadura que ni siquiera se apoya ahora en prestigios populares, ni se prepara la indigna comedia de una supuesta "normalidad constitucional", con el propósito de salvar a España.

La Junta Nacional de Alianza Republicana no representa fuerzas demagógicas desprovistas de sentimientos patrióticos, faltas de sentido de gobierno, enemigas del principio de autoridad y del imperio de la ley, apasionadas de la revuelta y el desorden. Todo lo contrario. Persuadida de que la ley y la autoridad que emanan de la soberanía popular son la más sólida garantía de la libertad, de la justicia y del orden, se ha fundado para hacer que triunfe la soberanía popular y se salve España.

Porque vemos en huelga la ley fundamental, y a la autoridad ilegítima perseverando en el propósito fratricida que ha presidido las tristes últimas evoluciones de nuestra historia, alzamos hoy, con toda la entereza de nuestro convencimiento y el sentimiento activo de nuestra responsabilidad, encendida de amor al pueblo, a la libertad y a la justicia, nuestra exaltada protesta, que es la voz serena y vigorosa de la Democràcia espanyola.

LA JUNTA NACIONAL

Madrid, mayo de 1930.

Varia

LA BANDERA

"Empordà Federal", de Figueras, diu:

"El Govern Berenguer tolera l'exposició en públic de la bandera catalana."

Vigileu la vostra cripció al Cens Electoral

total

Ens cal recomanar als lectors que vigilin llur inscripció al cens electoral. Tots els barons que hagin nascut abans de l'1 de juny de 1905 — o sigui els majors de 25 anys — i que puguin votar, han de figurar al cens. Com en les llistes electorals s'han confeccionades segons les dades del padró de 1904, elaborat en plena Dictadura i que ja porta sis anys de vigència, forçosament s'han produït deficiències. Vigileu, aleshores, aquestes deficiències no us desenganse vot.

Aquesta recomanació va particularment adreçada als que en aquest període han canviat de domicili, bé han vingut a establir-se a Barcelona.

Les oficines municipals de l'Inspecció d'Estadística — Portals de l'Angel, 10 — atendran i ordenaran tots els ciutadans que hi acudeixin fins al dia 20 de juny, d'aquí amb les ordres que tenen rebudes de l'Alcalde.

lana. A Figueras no n'hi ha cap, per ara. Ho celebrem sincerament.

Els símbols han de manifestar-se sempre que es pugui, a voluntat dels representants i no d'altri."

SATISFACCIO GENERAL

Ahir el governador digué a la premsa que el Rei li havia dit — en ocasió en què va acompanyar-lo fins a Sant Vicenç — que estava molt agraït del seu viatge a Barcelona.

Digué que l'Alcalde l'havia vingut a veure i que també estava molt satisfet perquè durant l'estada del Rei a Barcelona havia pogut manifestar els seus sentiments municipals.

ATENEU POPULAR DE DISTRICTE IV

De conformitat amb la convocatòria cursada, se celebrà l'assemblea de constitució d'aquest Ateneu, seu estatge social Mercaderes, principal.

Amh assistència d'un bon nombre, d'adherits als propòsits organitzadors, fou aprovat l'Estatut, per aclamació fou proclamat el Consell directiu següent:

President honorari, Lluís Mas Balaguer; president efectiu, Enric nísula Durant i Reynals; vice-president primer, Josep Xicoy Guzmán; vice-president segon, Josep Badia Prats; secretari primer, Jacint Bugués Piques; secretari segon, Alfons Vera Estadella; tresorer, Enric Ferrer Montero; comptador, Serrà Trías Arús; vocals, Josep Puig i Fàbregas, Joan Escalona, Josep González i Alfred Sabarben.

Noms tots els que són ganats d'una actuació digna i patriòtica per als ideals d'Acció Catalana, a la qual s'adhereix l'Ateneu.

Per a adhesions i consultes cal adreçar-se a la secretaria, al carrer de la Princesa, 7, senyor Ferrer, al carrer de Montcada, 2, senyor Trías.

CONGRES SOCIALISTA

Durant els dies 8 i 9 se celebrà al Centre Obrer del passatge de Pau, 2, principal, el XIII Congrés de la Federació Socialista Catalana al qual assistí, en representació del Comitè del Partit Socialista, el capdret de la Universitat Central Andreu Orejero.

CONFERENCIA AJORNADA

La conferència que aquest vespre havia de donar al Grup Excursionista Joventut Catalana el nostre amic Josep Sunyol i Garriga ha estat ajornada per al dia 17, a la mateixa hora.

PER L'ESTATUT DE CATALUNYA

Uns acords importants de la Diputació de Girona

La Diputació de Girona, en la sessió del dimecres passat, acordà ratificar l'acord de la Comissió permanent pel qual foren designats president, senyor Emili Saguer, i diputats senyors Carles Jordà, Pau Geli i Josep Maria Masramon per a representar la Corporació en la Ponència encarregada d'estudiar i redactar un projecte d'acord per a constituir l'organisme regional de Catalunya, i pregar als esmentats senyors que exposin a la Ponència els següents extrems:

a) Que a la Ponència formada pels representants de les quatre Diputacions catalanes s'hi ajuntin representants autoritzats dels partits i forces polítiques organitzades de la nostra terra, a fi que la iniciativa del president de la Diputació de Barcelona, senyor Maluquer i Viladot, assolís els resultats beneficiosos a que l'alt patriotisme en el qual va inspirar-se la fe mereixedora;

b) Que en l'elaboració de l'Organisme regional es tingui en compte que la Diputació de Girona creu que el problema cabdal i el més urgent a resoldre és el de l'ensenyament, en els seus graus primari, secundari i superior; gràvit i obligatori, l'elemental; oberts els braços a totes les capacitats, i sobretot aquelles que més mancades estiguin de mitjans econòmics;

c) Que per a les comarques agrícoles essencialment agrícoles es tingué bé problema cabdal que cal endegar el de l'ensenyament i organitzar agrícoles, per ésser aquesta la veritable riquesa damunt la qual cal

Concurs de Cartells Almanac de la Casa Segalà S. A. EXPOSICIO a les GALERIES DALMAU Passalg de Gràcia, 62. De l'1 al 15 de Juny

la prosperitat de la nostra terra.
Que l'Organisme regional, de
ben democràtic, accep-
per les majoria i elegit pel poble,
en les funcions que li siguin
plena sobirania; no havent
de manca facultats suficients per
la conservació i renovació del nos-
tre dret civil.
Aquests acords foren presos de
comitat a la proposta subscrita
per tots els components de la Co-
munitat permanent, senyors Carles
Geli, Pau Geli, Josep Maria Ma-
jor, Josep Maria Iglésies, Ma-
jor Vancella, vice-president, i Emili
Saguer, president.

La vida religiosa

Sants d'avui.—Sant Norbert.
Sant Pau, bisbe i sant.
Sant de demà.—Sant Robert,
Sant Pau, bisbe, i Sant
Quintí, màrtir.
Quaranta Hores.—Avui: Es-
glésia de Nostra Dona de l'Es-
plança (carre de Ballén,
camí al del Consell de Cent).
Hores d'exposició.—Avui: De
els sis del matí a dos quarts de
vuit del vespre.
Demà: A la mateixa església,
de dos quarts de set del matí
a dos quarts de vuit del ves-
pre.
Comunitat reparadora.—Avui:
Església parroquial de Santa
Eulària.
Demà: Església del Bon-
pastor.
Cort de Maria.—Avui: Nos-
tra Dona de Lourdes, a Santa
Adriana o a Santa Maria de
Mar.
Demà: Nostra Dona de la
Font de la Salut, a les Minimes
al Sant Esperit.
Adoració Nocturna.—Avui:
Cort de Sant Joan Evange-
lista.
Demà: Torn de Nostra Dona
de Desemparats.
Vetlles en aufragi de les
ànimes del Purgatori.—Avui:
Cort del Sant Angel Custodi i
Sant Miquel.
Demà: Torn dels Dolors de
Maria.

EL BISBE D'EIVISSA

El bisbe administrador d'Ei-
vissa, Pare Salví Huix, que ha
començat uns quants dies en
aquesta ciutat, i que s'estat-
ge al Convent de la Congre-
gació de l'Oratori de Sant Fe-
lix Neri, ha sortit cap a la seva
diòcesi.

DOCTOR EN SAGRADA TEOLOGIA

A la Universitat Pontifícia de
Sagrada Teologia, el grau de
Doctor en Sagrada Teologia, el
dona d'aquesta diòcesi rever-
ent doctor Pere Ruscalleda
Ribes.
En els exàmens soferts per a
l'obtenció del títol va meritxer
la nota de "Nemine discre-
tante".

Exposicions d'Art

SAIA PARÍS
Exposició de pintures Jaume Pal-
ma
Exposició d'objectes d'art
Fins al 7 de juny

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 219
ACURACIÓ D'ART
ALUMNES DE L'ESCOLA
DE L'ART
A. COMAS
A. GARRIGOS
Fins al 15 actual

ESTUDI ARENYES

Corts Catalanes, 170
Exposició permanent i venda d'an-
tiques i objectes d'art
Pintura antiga i moderna

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRÀCIA, 40
P. ISERN I ALIER
Pintura
Inauguració demà

MARIA ESCALAS

AVAT, 10 (carre de la Concordia)
Compravenda de
antiquitats i objectes d'art

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30
Muebles i objectes d'art
Pintura catalana i exposició extra-
ordinària de vidres buits de Murad

SALA BARCINO

V. GARCIA SIMON
Rambla de Catalunya, 20
Marcs, motllures d'art
Gravats i pintures
Exposició permanent

Els teatres

Carnet teatral

El miracle se succeeix. Ja de
abans que els primers resultats ob-
tinguts al teatre, pel que fa referen-
cia a la televisió, permeten de consi-
derar el problema com a resolt, i que
era només es tracta de trobar una
fórmula de vulgarització.
Heus ací una experiència recent que
acaba d'estar feta a Nova York: En
una sala de teatre ordinari, cinc cents
persones han assistit a la representa-
ció d'una comèdia, no pas gràcies a
un film, sinó a la transmissió direc-
ta sobre una pantalla penjada a l'es-
cena, en els mateixos instantos que una
compagnia de comediantes, instal·la-
da molt lluny d'aquell lloc, en un labo-
ratori de la "General Electric Com-
pany", interpretava l'obra. La visió
era suficientment neta per ésser ob-
servada sense dificultat, d'acord des
de les localitats més allunyades.

D'aquesta manera les obres teatrals
poden ésser vistes i escoltades al ma-
teix temps en un nombre il·limitat de
teatres. Si s'aconsegueix, i a la veloci-
tat a què marxa en el pas d'ubier-
ne, instal·lar per la província una
nombre suficient de rels, una catena
donada a París, Barcelona o Berlín,
podria ésser vista i escoltada al ma-
teix temps per milions d'Europa. La qual
cosa constituiria, verament, un ap-
merit per a les "lourdes".

Davant d'aquesta necessitat perfe-
ccionament, i l'efecte que té en l'au-
ment de preu les possibilitats en-
cara incalculables de nous proce-
diments mecànics i de l'evolució
sobre la sort del joc escènic tal com
encara el concebem avui dia.

Un colat que s'imposa a Holly-
wood.
La casa Paramount edita una sèrie
de films espanyols, la diversió dels
quals ha estat encarregada a Mar-
ques Sierra. Per tant, la primera sèrie
d'aquesta companyia serà la senyora
Catalina Barcena.

La part d'escenografia i de vestits
ha estat encarregada a Manuel Pon-
tallés, les obres del qual sembla que
han estat molt ben rebudes a Holly-
wood.

La casa Paramount edita una sèrie
de films espanyols, la diversió dels
quals ha estat encarregada a Mar-
ques Sierra. Per tant, la primera sèrie
d'aquesta companyia serà la senyora
Catalina Barcena.

NOTES OFICIOSES

TEATRE NOU

Els coneguts cantants Joan
Rossich, Sofia Vergé, el mateix
que Carmen Valor i Albert Co-
sín, que triomfaven en "La Le-
gió d'Honor" han afluït d'una
manera definitiva els seus èxits
amb l'estrena de "La revolta",
en la qual obra la tasca dels
coneguts artistes és aplaudida
diàriament pel públic selecció
que omple a diari el popular
teatre del Paral·lel.

La presentació que s'ha fet de
"La revolta" ha meregut per part
de la crítica els més unànims
elogis, triomfant els decorats
deguts al pinzell dels
coneguts escenògrafs Valera,
Zabaia, Batlle i Amigó, el ma-
teix que els vestits confeccio-
nats atenent-se als dibuixos del
conegut primer actor i direc-
tor Enric Giménez.

UN ACLARIMENT

Els senyors Batlle i Amigó ens
preguen que fem constar que una
de les decoracions utilitzada per a l'obra
"La revolta" que figura en el car-
tell del "teatre Nou" la varen pin-
tar cinc anys enrera per a l'obra
d'Alfons Roura "La Ciutadella", es-
trenada al teatre Victòria.

NOVETATS

Continua representant-se amb gran
èxit, al Teatre Novetats, la interes-
sant comèdia en dos actes, de J. E.
Morant, "Porcells i garrinets". L'obra
que obté una interpretació encertadis-
sima i que el públic aplaudeix diària-
ment.

"Porcells i garrinets" posseeix una
trama que intriga l'espectador, i unes
escenes molt hàbils i gracioses que
promouen constantment la rialla.
Domènec Aymerich, el protagonista
de "Porcells i garrinets", en fa una
de les més còmodes i ajustades in-
terpretacions. I al seu costat, les notables
actrius Maria Morera i Pepeta For-
nera, i els aplaudits actors Avellí Gal-
ceran, Antoni Gimbertat i Pere Ge-
ner, donen a aquesta divertida comè-
dia una aportació de conjunt molt
encertada i molt còmica.

El nombre públic que assisteix a
Novetats passa uns moments divertits
mentre dura la representació de la co-
mèdia, i al final dels dos actors aplau-
deix afectuosament l'autor i els artís-
tes.

TALIA

El festival d'avui: Darrera setmana
Avui, d'avui, tarda i nit, se ce-
lebra l'últim festival a benefici de
la Germania de Dependents utilera
de teatre, amb una extraordinària i
guanyadora programació.
A la tarda se començarà la famo-
sa producció d'Amphitrua "El cant del
vi", del qual fa una genial creació
Pau Geli i tota la companyia.
A mitja nit, hi haurà els números "Els
Mendi-Cari", l'incalculable Bal-
domerito i el gran duet de l'Ariston.
A la nit se posarà "Tarant..." i
"L'agència d'informes comercials",
amb la cooperació d'Avellí Galceran,
la còpia La Principal de Barcelona i
l'Esbart de Dansaires Barcino, i com
a final de festa feminitip tiple Tana
Llorc cantant la sardana "La Santa
Eugènia", acompanyada per la còpia
i puntejada per l'Esbart.

El programa no pot reunir més gran
interès, i l'empresa del Talia, per ésser
els darrers dies d'actuació, vol
comploure el públic amb programes al-
tament selectes.

ESPANYOL

Ha calgut ajornar el debut d'Aurora
Redondo i Valerià León
Un lleuger atac gripal, amb tem-
peratura anormal, ha obligat a la pri-
mera actriu Aurora Redondo fer lit-
i, per consegüent, ajornar la seva pre-
sentació junt amb Valerià León, a
l'Espanyal, anunciada per a aquesta
nit.

Diputació

ACORDS DE LA PERMANENT
PROVINCIAL

En la seva darrera sessió
adoptà els següents acords:
Escriure per administració
els següents treballs:
Inversió de l'arregllec de pedra
per a reparació del ferm i cons-
trucció de peritxos als quilò-
metres 27 i 28 de la carretera
de Vilafraanca al terme de la
província, en direcció a Aguiló.
Concedir permís per a ex-
cutar obres en vies provincials.
Aprovar l'acta de recepció
definitiva de les obres de fà-
brica executades per la Compa-
nyia de M. S. A. per a la su-
pressió del pas a nivell de la
carretera del Masnou a Grand-
ollers, quilòmetre 8 del camí vol-
lador, de la carretera de Tarra-
gona a Barcelona a la de Bar-
celona a Santa Creu de Cala-
fell, per Sant Bol.

Adjuntar definitivament a
favor de Joan March Sala la
subhasta d'arregllec de grava
per a la reparació del ferm del
camí de Sant Coloni a Campins,
tres dies de l'origen al quilòme-
tre 5, per la quantitat de
66.058 pessetes.

Subhastar, com més aviat
millor, les obres de construcció
del camí veïnal de Campins a
Santa Fe, tres primer. Tipus de
subhasta, 1.037.710'91 pesse-
tes.

Resoldre diverses instàncies
relatives a la classificació de
cèdules personals per a l'any
passat, i al Servei de Recaptació
de Contribucions.

UN ESCRIT DELS ANTICS
ALUMNES DE L'ESCOLA
D'AGRICULTURA

Ha estat dirigida al president
de la Diputació la comunicació
següent:

"Excm. Sr.:
Amb data 28 de febrer d'en-
guany us foren llegides per la
Junta directiva de l'Associació
d'Antics Alumnes de l'Escola
Superior d'Agricultura de Bar-
celona unes proposicions en les
quals se us demanava la torna-
da a la normalitat d'abans de
la Dictadura, especialment en
co que afecta als interessos
agrícoles de la nostra terra.

Celebrada junta general or-
dinària el dia 18 del mes de
maig passat, i renovada la Jun-
ta directiva, la Junta entrant, i
per voler unànime de tots els
associats, torna a recordar-vos
la necessitat peremptòria que
tenen els agricultors catalans
de veure restituïts a llurs llocs

GASTROL MIRET
evita úlceres d'estómac

els professors i tècnics tots,
del Departament d'Agricultura
(Escola i Servei), perquè ul-
tra veure en això un acte de
justícia suficient per a desil-
lar-lo ràpidament aconpleir,
sabem que professors i tècnics
desitjats ocupaven llurs càr-
recs a gust de tothom i aca-
minaven l'economia rural ca-
talana per un camí de prosperi-
tat, treient, desgraciadament,
per la Dictadura passada.

L'Associació d'Antics Alum-
nes de l'Escola Superior d'A-
gricultura de Barcelona, la ma-
joria de socis de la qual han
estat alumnes dels professors
desitjats, us prega una altra
vegada que no sigueu lent a
administrar justícia, perquè si
tot el poble que vos tan digna-
ment representa ho vol per
sentimentalisme, nosaltres ho
volem per això i perquè estem
convençuts que llur reincorpo-
ració a les aules convé ràpida-
ment per a la prosperitat de
Catalunya.

Visquem, senyor president,
molts anys per bé de la nos-
tra terra.
Barcelona, 6 de juny de 1936.
President, L. Badell.— Se-
cretari, F. lleras i Coll."

La vida social

A L'INSTITUT NACIONAL
DE PREVISIO

Disgast celebrà sessió el
Consell de Patronat de l'Ins-
titut Nacional de Previsió, so-
ta la presidència del general
Marv. Aquest donà compte de
l'expedició d'obres pensants
per l'Institut i les Caixes col-
laboradores per a visitar l'Ex-
posició Ibero-Americana de Se-
villa; del lliurament de la Me-
dalla d'Or del Treball al Con-
seller delegat senyor Josep Ma-
luquer, lliurament fet a la Clí-
nica del Pilar, de Barcelona,
pel ministre del Treball.

El Consell quedà assabentat
de la tasca realitzada en la re-
cent Assemblea de l'Institut i
Caixes Col·laboradores i dels
Informes i acords aprovats so-
bre qüestions pendents per a
la implantació de l'Assegura-
ça de Maternitat, aplicació dels
plans d'inversions socials, in-
crement de les inversions so-
cials sanitàries, Homenajes a
la Vellesa, simplificació de
l'Assegurança Infantil i apli-
cació del retir obrer als treba-
lladors del camp, als de domi-
cili i als de mar.

A proposta de la Junta de
Govern s'aprovà el Projecte de
Reglament de procediment tèc-
nico-administratiu per a l'As-
segurança de Maternitat, pro-
jecte elaborat per una ponèn-
cia tècnica i discutit en l'es-
mentada Assemblea de l'Ins-
titut i Caixes Col·laboradores.
El Consell aprovà també les
Normes per als Homenajes a
la Vellesa que recullen la re-
glementació ja experimentada
satisfactoriament.

terpretació que els dansaires ens ofe-
riren de "La Bolangera, d'Alinyà;
"La Galop", del Pallars, i la "Dansa
de Castellers".

"La Galop", del Pallars, que es ba-
llava per primera vegada, causà una
efecte excel·lent, com també mere-
què molts elogis la instrumentació
per a còpia que de la música d'aquest
ball ha fet el distingit i intel·ligent
amateur senyor Mates Collet.

"La Morisca", de Gerri de la Sal,
destacà també amb la bona interpre-
tació que ens feren aplaudir el senyor
Blanc i la senyoreta G'ol.

El "Ball de Gitanes", del Vallès,
executat amb gran justesa per 16 pa-
relles com a número final del pro-
grama, destituit en tot el públic el
més calorós entusiasme, expressiva-
ment manifestat amb repetides ova-
cions a tots els executants i al di-
rector i professors de l'Institut que
realitzen una tasca tan eficaç i digna
d'elogi.

El senyor Rigall féu remarcar, amb
elocuent parlar, la riquesa del
folk-lore català i il·lustra oportu-
nament l'auditori amb observacions i ex-
plicacions sobre cada una de les dan-
ses que figuraven en el programa.
Cridà l'atenció també sobre el caràc-
ter de la tasca que realitza l'Institut
de Folk-lore de Catalunya, tasca emi-
nentment cultural, que desvetlla en el
jovent l'amor a les tradicions catala-
nes, i, finalment, agrai l'aiut que el
Foment Hortenc ha aportat a l'obra
en acollir en el seu estatge la Dele-

El posar en primer terme la in-

Rosario Pi, S. A.

Passeig de Gràcia, 59

'APROFITEU LA GRAN LIQUI-
DACIO en Roba Blanca, Jocs de
Llit i de Taula, Mocadors, Vestits,
Abrics, etc., que, PER CESSAR
EN EL NEGOCI, realitza aquesta
casa, a PREUS REALMENT
DESASTROSOS

Es traspasa el local

BIBLIOTECA UNIVERS

SHA PUBLICAT

La nit de Vincennes

per Alfred de Vigny, traduït per Eduard Nicol

Administració i venda:

Pe-setes: 1'50

Llibreria Catalònia

Plaça de Catalunya, número 17.—BARCELONA

gaio de l'Institut i Horta, agrupa-
ció que avui és sincerament adminis-
trada per tots els estaments hortens.

La còpia La Principal de Cassà de
la Selva obtingué la seva bona part
dels aplaudiments de l'auditori per la
seva acurada tasca en executar la
música de les danses.

La festa fou, doncs, l'última i
tots els assistents en sortiren del tot
complaguts.

NOTES OFICIOSES

ASSOCIACIO DE MUSICA
DA CAMERA

Avui, divendres, tindrà lloc
l'Associació de Música da Camera
el concert extraordinari de l'Or-
questra Pau Casals, mlt motiu de
la presentació a la nostra ciutat de
l'eminent director alemany Hein-
rich Laber.

El programa fixat definitivament
per aquesta sessió ha estat combi-
nat de manera que hi quedessin in-
closes obres de modalitats diferents,
en les quals tingui ocasió de mos-
trar-se alguns aspectes de l'equi-
pament personalitat que avui coneixem.

El detall del programa és el se-
güent:

Primera part: Simfonia Jéuter,
Mozart.

Segona part: Cinquena simfonia,
Berthoven.

Tercera part: "L'amour des trois
pranges", Prokofiev.

Mori i Transfiguració, R. Strauss.

El concert tindrà lloc al Palau de
la Música Catalana, i l'entrada està
reservada només als socis de l'as-
sociació organitzadora.

PAU CASALS

Les noves rebudes darrerament de
Berlin ens donen a conèixer l'èxit
exclamant assolit pel mestre Pau Ca-
sals en el seu recital de violoncel·la
donat el dia 30 de maig a la capi-
tal d'Alemanya. També ens assa-
benem del perfecte estat de salut
actual del gran violoncel·lista català.

Podem avançar que ha quedat la
definitivament fixada, la data del 12
de juny per al recital de violoncel·la
de Pau Casals dedicat exclusivament
als Patrons de la seva Orquestra.

Els Tribunals

NOVES DILIGENCIES EN EL
PROCES D'UN CRIM

El dia 19 de novembre fou
trobat mort prop de l'estació
de Sant Sadurní, Jaume Vives
Massip, que acabava d'arribar
de Barcelona.

Com a suposat autor fou de-
tingut Josep Hernández Gil, E-
milió del crim hom suposa qu-
fou el robatori.

La causa ha passat al fis-
cal, el qual ha demanat qu-
troni al Juliat de Vilafraanca,
per tal de practicar diligències,
i que es determini si la muga
de fusta trobada a casa de
l'Hernández és la que va servir
per a donar mort a Vives.

ASSENVALAMENTS
PER A AVUI

Audiència Territorial

Sala primera. — Executiu:
Néstor Just, contra Carolina
Marro.

Major quantia. — Ramon
Lluch contra Companyia del
Nord.

Sala segona. — Pobresa:
Llorenç Josa contra Cosme
Toda.

Incident. — Adela Vallbona,
contra Josep Cuspinera.

Audiència Provincial

Secel·la primera. — Un oral
per estafa, contra Prudent
Bayona.

Secel·la segona. — Barce-
lona. — Dos orals per chantage
i estafa, contra Maria Vives i
Pasqual Raco.

Secel·la tercera. — Sud.—Dos
orals per usuració de marca i
furt, contra Georges Colla i
Antoni Guerra.

Hospital. — Un oral per
batori, contra Eusebi Martines.

Secel·la quarta. — Un oral
per resistència, contra Jesús Rodríguez.

Sant Felíu. — Un oral per
corrupció de menors, contra
Josep Poralla.

SOLER I TORRA G MANS

BANQUERS

BITLLETES

Francescos, 32'45 per 100.
Anglesos, 40'09 pessetes.
Italians, 43'30 per 100.
Belgues, 115'20 id.
Suïssos, 139'70 id.
Portuguesos, 0'35 pes.
Alemanya (Reichsmark), 1'07 pes.
Austria (Schilling), 1'13 pes.
Txecoslovàquia, 2'13 per 100.
Hollanda, 3'28 pes.
Grècia, 10'40 per 100.
Suècia, 2'15 pes.
Noruega, 2'15 pes.
Dinamarca, 2'15 pes.
Finlàndia, 20'25 per 100.
Romania, 4'70 per 100.
Bulgària, 3'60 per 100.
Turquia, 3'00 pes.
Estats Units, 8'25 id.
Canadà, 8'15 id.
Argentina, 3'11 idem.
Uruguai, 7'20 pes.
Xilens, 0'90 pes.
Brasilers, 0'90 pes.
Boliviens, 2'60 pes.

LA MAGNÈSIA CALCINADA "ERBA"
COMBAT LA CREMOR D'ESTÓMAC I NETEJA L'INTESTI

NO TÈ
ABSOLUTAMENT
CAP GUST

CONCESSIONARI PER A LA VENDA
DR. ANDREU
BARCELONA

LES LLETRES

"Tres històries cruels", d'Ernest Martine Ferrando

(Edicions Proa)

per Domènec Guansé

Per què el volum es titula precisament "Tres històries cruels"? No són cruels solament les tres històries que l'autor qualifica així. En són les sis narracions que componen el volum. Totes sis són malencòniques, amargues, doloroses. Totes us estrenyen el cor i responen a una mateixa concepció trista i pessimista de la vida. Per suggestió del títol, sobretot, el llibre de Martine Ferrando us fa pensar en els "Contes cruels" de Villiers de l'Isle Adam. En Villiers de l'Isle Adam, però, diríem que és l'autor, amb el seu sarcasme implacable, encara més que les seves històries, co que és cruel. En el llibre de Martine Ferrando, qui és cruel, en canvi, és la vida. L'autor melangios, entristit, es mostra ple de pietat i de recança per les dissorts dels seus herois.

I com no ha d'ésser així? En certa manera les històries de Martine Ferrando no tenen res d'objectives. Són projeccions, materialitzacions dels propis estats d'ànim. Tenen, fins i tot per l'atmosfera que les envolta, alguna cosa de pesonier angosiós. Potser en això hi ha el seu principal encís. L'autor es crea tot un món propi, en el qual figures i ambients són sempre vistos al través d'un mateix cristall, que tot deixant una infinita gama de variats matisos, n'unifica el to. Això dona a totes les narracions alguna cosa d'artificiosa, però les fa d'un singular valor estètic.

Aquesta qualitat de somni que tenen les narracions de Martine Ferrando, fa que els seus personatges siguin a manera d'ombres flotants, incertes. No s'acaba de copsar mai la fesomia. El fenomen de trobar-vos-hi amb alguna persona coneguda, tan freqüent en la lectura de novel·les realistes, no es reproduïx mai en la lectura d'aquestes narracions. Us trobeu en un món que us és totalment inconnegut, en un món que no és el vostre món d'éssers amb contorns precisos i amb una densitat característica. Diríem que Martine Ferrando, més que pintar homes propiament, fins més que estudiar caràcters, ens dona noms que com una essència d'homes. De cada personatge que ens presenta, l'autor només n'apunta allò que pot servir per a produir l'es-

cions fa servir, la que està unida a la seva primera existència, i tindreu així formades les becerles de totes les altres.

Ja veieu, doncs, amb quina fe els nostres avis procuraven l'expansió de la llengua materna; l'estimaven com a cosa pròpia que és, i més d'una vegada lamentaven el fet que un període eixís a la ciutat comtal dels redactors en llengua de Castellà. El mateix que suava manifestava l'illustre Menéndez Pidal, que és un absurd el bandejament del català en les escoles de Catalunya, deien l'any 68 els homes del "Mestre Tites", i l'esforç que pretenien realitzar nosaltres per introduir-lo a l'ensenyança podem apreciar-lo també en les lletres d'aquella patriotes que establir-lo com a mitjà pedagògic essencial. La necessitat imperiosa que els infants rebien les ensenyances en l'idioma de la terra que els ha vist néixer, la veïeren els que feren "El Mestre Tites" com la veïem els llegidors de LA PUBLICITAT d'avui. Si resuscitessin aquell mestre tan català, s'esgarriaria segurament en veure que durant el règim imperiaista de la Dictadura s'havia bandejat la nostra llengua i el seu ús a les escoles s'havia considerat gairebé subversiu.

Catalunya, però, es redreça després de la gran desfeita, més disposada que mai a assistir a totes les batalles que es presentin, per aconseguir l'ideal, tantes anys acaronat.

Josep M. Lledó i Figueras
Ciutat, 1-6-30.

Sr. Redactor de la secció "Les Lletres".

Ja fan bé les novel·les entitats culturals i polítiques d'intensificar l'assimilació a la joventut, puix que l'encarcarament en tots els ordres és gairebé general als individus que passen dels trenta-cinc o quaranta anys.

On més es nota aquesta indefinició i menyspreu per les coses que cultiven l'esperit, eduquen el ciutadà i estimulen l'amor a la terra, és en els pobles que aparentment, d'una manera jesuítica, s'entesten a donar la sensació de cultura, de catalanitat, de neguit presumible per tot quant apareix de cridar i visionari; ara que, quan arriba el moment de fer quelcom de profit, pràctic per la generalitat ciutadana, ja en política, cultura o en el que sigui, no es troben enlloc, s'esmunyen, el sacrifici és un mite que els espardeïx. Fan més encara: una vegada els veritables amants han eixit donant la cara per un dels dits fins, els quarantons i intolerants apareixen irònics, perversos, moñfants i criticant la joventut i la seva obra.

Produïu certa alegria trobar un vell d'ideals nous de trinxar. Que pocs et parlen d'aquests nous de la llengua... Que pocs ajuden a la joventut actuant com a capdavanters per encaminar-la. És que, en més d'un, els arrels del caciquisme no s'han consumit encara i com que en el fons temen la joventut, la menyspreu, per si és feble, poder tornar a aquells temps ignominiosos en què el despotisme càstic renegava de la cultura del poble.

Devem, però, fer justícia als vells que es mantenen joves i abraçats-hi ben fort, puix ells han de servir-nos de guia.

I als indiferents, als menyspreuadors, que podrien fer-ho per esvaïr de les seves testes aquestes antiguitats fora d'hora, aquestes instàncies antidemocràtiques, antihumanes que tant mal fan a Catalunya? Els que, evidentment, compien amb alguna de les armes per a ajudar a la difusió de la cultura de la llengua, i per la solució del problema català, com podríem assimilar-los?

Miquel Puig i Bonet

Sr. Redactor de la secció "Les Lletres".

Us agrairia moltíssim la publicació de les següents ratlles a la secció de la vostra direcció per creure convenient la seva divulgació.

Es molt sensible que determinades revistes que semblen que s'haurien de preocupar d'enllestir i difondre l'amor i el perfeccionament vers la nostra llengua, apareguin amb errades i a voltes no errades—que fan eixir tot bon català que les llegeixi.

Tal és el cas de "La Dona Catalana" del dia 30 del passat mes de maig, en la qual apareix el sintagma de "laborar amb un model de bossa de pintes que porta la següent inscripció per a indicar per què serveix: "Peines".

[Magnífic exemple d'aquesta "revista catalana" de modes i de la llar!]

Som moltes les que fins ara hem comprat l'esmentada revista pel sol fet d'ésser l'única escrita en català. I hem aguantat amb paciència les carnicioneries i pica-soltes que publica en les seves acostumades seccions, creient que amb el temps s'aniria esmentant. Però a més de no esmentar res, encara ens fa algun present com el d'aquesta "Amant bossa de Peines".

Cadascú que s'hi faci els seus comentaris.

Moltes mercès a la bestreta.

Maria Mateu
Barcelona, 1-6-30.

Ha tornat del seu viatge per l'estranger el conegut Jolier Rector Jacint Roca.

MERIDIANS

per

FOCIUS

Freud.—Per a Emmanuel Berl, el ponent del complex evolucionista com el ponent del fetixisme. La descomposició del freudisme és, sota aquest punt de vista, curiosa de considerar. Diu Berl (Formes núm. 5): Per a Freud el complex és una malaltia, se'n pateix, es cura, se la sublima, i l'art és un mitjà eficaç de sublimació. Les pintures de Leonardo tendeixen a alliberar-lo del complex d'Edip que el paralitza. Però, per a Freud, l'artista no expressa els seus complexos sinó en la mesura en què no els coneix. L'artista retroba el complex en l'art que el dissimula. Per als nostres estetes neo-freudians, és al revés. Per complir de crear el complex en l'art, cerca l'art en el complex. I el complex deixa d'ésser el ressort de l'art per a esdevenir-ne l'objecte com antany les escenes de la mitologia o de l'escriptura. L'exil del freudisme ha jugat, per tot, contra Freud. Aquest juec lúcid i materialista ha goltat, al capdavant, el protestantisme; li ha permès d'integrar a si mateixa la sexualitat i li ha donat el mitjà de competir amb la confessió catòlica. L'originalitat de Freud no era d'afirmar l'inconscient i les seves amonències, sinó de proclamar el poder guardador de la consciència. Charcol crea en la hipnòsi, Berheim en la suggestió. Freud crea només en la intel·ligència, en la comprensió que un malalt pren, ajudat mèdicament, de la seva malaltia. Però, vet aquí que per un estrany capgirament, hi ha qui s'aval de Freud per a adonar els mols que ell volia deslluir! Vet aquí que l'homo cum amoris dels seus complexos i que Freud fa esclatar un formidable moment de narcisisme. Tal dona solia que havia estat amprosa del seu pare. Embrogant pel psicoanàlisi és creu arrii dia un personatge important per aquesta onomàlia. Freud, que tendeix evidentment a l'intel·lectualisme, que mai no accepta l'implicite, que cerca—i que troba—les causes del lapsus, la clau dels somnis, vet aquí que li ha qui se serveix d'ell per a reinroduir, en l'art, l'implicite, per a tornar al somni del qual ell pretén fer un objecte de ciència, la seva vella valor religiosa i premonitòria. Creu Freud més sòlid que els molentes i els subterfugis dels quals li ha qui assaja de destruir la seva obra. Freud triomfarà del freudisme. Destrui aquest, es constituirà l'art modern. Ja hem estimat molta les besties: és la intel·ligència que serà demà, sens dubte, la valor de xec més forta.

"PALESTRA"

ELS CURSETS DE "PALESTRA"

El curs del senyor Ferran Soldevila, que havia de donar-se en el local de "Palestra", degut al creixent nombre d'inscrïts haurà d'ésser donat a l'Ateneu Barcelonès. Començarà avui, divendres, a dos quarts de vuit del vespre.

ELS ACTES DE "PALESTRA"

Per a difondre els seus ideals i extendre la seva acció, "Palestra" ha organitzat diversos actes en el Penedès. Com a preparació del I Aplec Excursionista i de Germanor Peninsular que ha de celebrar-se a Sant Pere de Riudevilles, el dia 15 d'aquest mes. El dia 8, a Sant Pere de Riudevilles, parlarà el senyor Joan Carreres i Pale, i el mateix senyor donarà una conferència a Sant Quintí de Mediona. El senyor Vives i Giner parlarà de "Palestra" a St. G. i el senyor Pompeu Fabra parlarà a Vilafranca del Penedès.

Ateneu Barcelonès

Demà, dissabte, dia 7, a les set del vespre, la doctora senyoreta Maria Campmany Cortés, donarà una conferència sobre el tema: "El llibre argentí contemporani".

Maria Campmany (catalana), ha residit quasi tota la seva vida a la República Argentina, d'on fa poc ha tornat per radicarse a Barcelona.

Ha realitzat els seus estudis a Buenos Aires, on va rebre, l'any 1927, el títol de doctora en Filosofia i Lletres, amb la tesi: "Les excavacions d'Amuríes".

Collabora a "La Nación", "La Razón", "El Horar", "Revista de la Asociación Wagneriana" i "La Revista Musical", de Buenos Aires, amb escrits de caràcter literari i musical. Simpatitza amb els estudis hel·lènics i actualment assisteix al curs de traduccions greco-catalanes que dirigeix el doctor Carlos Riba a la "Fundació Bernat Metge".

Pròximament es publicaran les conferències filosòfiques que amb tant de llum i de donaren a l'Ateneu Barcelonès durant el darrer curs.

Els senyors antics que desitgin posar-se a disposició dels seus noms a la Secretaria de l'Ateneu, abans del dia 25 dels mes que som.

EL CINEMA.—La sessió "Mirador" de demà, per J. Palau.—Les estrenes.—Anticipacions del cinema sonor, per Joan Alavedra.

LES ARTS.—Apelles Fenosa, per Joan Cortés i Vidal.—Un llibre curiós: Combinacions amb rajola de València, per Adolf Florença, arquitecte.

Discos, per J. G. Publica també nombrosos articles i gravats.

Aquest número ha passat per la censura governativa

la qual seran llegits els treballs que s'han fet mercedors de premi d'acord amb el següent criteri:

Temes literaris

I. Premi ofert per l'Excm. i Ilm. senyor Bisbe: tema lliure.

II. Premi de cent pessetes ofert per la Cort Angélica de Sant Lluís Gonçaga a la millor poesia.

III. Premi ofert pels RnDs, senyors rectors de Gràcia: volum monumental de "Las Florecillas de San Francisco", al tema, "Estampa de Sant Lluís pietós, humil i penitent", en prosa o vers.

IV. Premi de cinquanta pessetes ofert pel reverend Manuel Rovira, prevere, director de la Congregació: tema lliure.

V. Premi de cent pessetes ofert per la Secció Dramàtica del Casal a la millor comèdia en un acte apropiada a l'escena catòlica.

VI. Premi de cent pessetes ofert per la Comissió organitzadora de les Noces de Diamant: tema lliure.

VII. Premi de cinquanta pessetes ofert per la Secció de la Caixa d'Estalvis del Casal: tema lliure.

VIII. Premi de cinquanta pessetes ofert per la Secció d'Arts i Lletres del Casal als millors goigs de Sant Lluís.

IX. Premi de cinquanta pessetes ofert per la Congregació de Nostra Dona de l'Amor Formós, de Mataró, a la millor biografia del doctor Jaume Alzina, fundador de la Congregació de Gràcia.

X. Premi de cent pessetes ofert per la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis a la millor poesia dedicada a la Vellesa, pròpia per a ésser musicada i cantada en els homenajes a la Vellesa.

XI. Premi de cinquanta pessetes ofert per la Unió Professional de Dependents i Funcionaris del Comerç i de l'Indústria: tema lliure.

XII. Premi ofert pel senyor Josep M. Camps i Arnau: Imatges de la Immaculada, original del donant, al millor cant a la Immaculada.

XIII. Premi de cinquanta pessetes ofert pel senyor Genís Roure: tema lliure.

XIV. Premi de cent pessetes ofert per l'Anostolat de l'Oració de Sant Joan Baptista de Gràcia al millor Hímn al Sagrat Cor.

XV. Premi de cent pessetes ofert per la Congregació de la Immaculada i Sant Lluís Gonçaga de Barcelona al millor treball sobre "La mediació universal de Maria".

BASES

Totes les composicions han d'ésser rigorosament originals i inédites i les literàries escrites en català. Tots els treballs s'han de trametre a nom del secretari dels jurats respectius a la plaça del Nord, 9 i 10, Barcelona (Gràcia). Les literàries abans del migdia del dia 15 de setembre i les musicals abans del migdia del dia 15 d'agost. Els treballs literaris han d'enviar-se juntament amb un plec clos que contingui el nom de l'autor i puguin al damunt escrit el títol i lema de la composició. Quant als treballs musicals hauran de portar un lema. Per al lliurament dels premis no serà vàlid altre nom que el que es trobi en el plec clos, quant a les composicions literàries, i en publicar-se el veredict del concurs musical, hom demanarà la tramessa d'uns quants compassos de les composicions premiades, acompanyats del nom i residència dels guanyadors dels premis. Els premis que no fossin retirats abans de fi d'any, s'entendrà que són renunciats per llurs guanyadors. La Cort Angélica de Sant Lluís Gonçaga de Gràcia, es reserva per un any l'exclusiva propietat de les obres premiades. La publicació total o parcial de qualsevol d'aquestes, abans de la celebració de la festa, implica la renúncia al premi. Formen el Jurat Literari: Manuel de Montoliu, president.—Joan M. Guasch, Josep Capdevila, Ramon Surinyach Senties, Octavi Salhor, secretari.

En cas d'ésser declarat desert algun dels temes obligats, es donarà el corresponent a una composició de tema lliure.

Mirador...

El setmanari de la nostra "élite" intel·lectual publica el següent sumari: Qui volatour com a representants de Catalunya: El concurs electoral de "Mirador".—Els diònis blancs: La vall de Josaia, per R. LL.—Mirador indiscret.

L'afició de la filatèlia, per Agustí Garcés.—L'apèl: Sobre l'esperança, per J. M. de Segarra.

Entorn del problema de Catalunya. Declaracions d'Alcalá Zamora, per Rafael Marquina.—Mirant a fora.—Al març, del campament d'Espanya: Un rictus periodístic, per M. B.—Bases del concurs electoral de "Mirador", a amb mil pessetes de premis.

LES LLETRES.—Amor de Barcelona, per Fernand Poneny.—Per una literatura catalana: La influència francesa, per Jaume Miravetles.—Sobre Miró, per Guillem Díaz Plaia.—Varietes.

EL TEATRE.—"Martina" a Barcelona, per Miquel Llor.—La Conferència internacional de Societats d'Autors.—El llenguatge a l'escena, per Domènec Guansé.—Presente i esdevindor del teatre: L'amenaga del cinema, per Carles Soldevila.

EL CINEMA.—La sessió "Mirador" de demà, per J. Palau.—Les estrenes.—Anticipacions del cinema sonor, per Joan Alavedra.

LES ARTS.—Apelles Fenosa, per Joan Cortés i Vidal.—Un llibre curiós: Combinacions amb rajola de València, per Adolf Florença, arquitecte.

Discos, per J. G. Publica també nombrosos articles i gravats.

Aquest número ha passat per la censura governativa

LES ARTS

ESCUADERO O EL GENI

L'ART.—Escudero o el geni

El geni és molt escàs. No cal, doncs, prodigar l'adjectiu "genial". Jo, només m'atreixo a pronunciar-lo davant de Picasso o de Miró, en pintura. I ara, davant de Vicente Escudero en la dansa.

Vicente Escudero és el ballari genial. El ballari genial, l'art del qual és indefinible i inclassificable—escapa a l'anàlisi de la crítica de disseció, i tolera únicament el paral·lelisme traçat pel poeta. La crítica de laboratori fallirà sempre davant l'art genial d'aquest ballari inspirat, com davant de tota manifestació del geni. Segons el mateix Escudero, André Levinson, l'as indiscutible de la crítica coreogràfica, no ha comprès res al seu art.

I és que l'art d'Escudero no és susceptible d'explicació.

I és que el mateix Escudero no sap pas el que es fa.

Aquest sorprenent ballari improvisa constantment, actua sempre al dictat de la inspiració. Es tracta d'un veritable artista inspirat. Es tracta d'un improvisador genial. Aplaudim-lo i feu-li repetir un ball. La redició que us en donarà serà totalment diferent del primer. Ho poguérem constatar el dia del seu debut a Barcelona.

Diu Vicente Escudero de Carmita, la ballarina que l'acompanya en el seu treball: "Tiene tanto empuje y temperamento que no hace caso de que le digan. Al principio, se ajustaba a mi baile, pero ahora hace na ma que lo que le sale, y le sale superior".

Damunt d'aquestes paraules es pot basar una estètica, tota una estètica, tota l'estètica del geni, tota l'estètica de Picasso, de Miró o d'Escudero.

"... Hase na ma que lo que le sale, y le sale superior..." Damunt d'aquestes paraules, es pot bastir l'estètica del do, de la inspiració, de l'esponataneïtat, l'estètica de la inconsciència, molt més segura que totes les doctrines espiritualistes i que tots els dogmatismes plàstics.

Cosío, un dels millors pintors del grup espanyol de "Cahiers d'art".

SEBASTIA GASCH

AL CIRCOL DE REUS I LA SEVA COMARCA

Al local d'aquesta important entitat, establert al principal del número 32 del Passeig de Gràcia, pot visitar-se una exposició d'obres del senyor Martínez Bello. La majoria són paisatges al carbó, en els quals, igual que en els escassos olis que completen el catàleg, l'autor intenta somreir-se lleument al natural. Martínez Bello ha posat un escrit a tall de frontispici de la sala, en el qual assegura que no és puntillista, ni impressionista, ni molt menys cubista; l'adverbiament no era necessari. Les obres diuen prou clarament que l'autor no té cap preocupació d'aquest ordre.

LA SUBHASTA A LA SALA PARÉS

Demà, dissabte, quedarà exposada a la Sala Parés la col·lecció d'art que se subhastarà la setmana entrant. El justificaré interès que la dita col·lecció ha desenvolupat permet assignar que es tracta d'una de les millors vendes que fins la data s'han celebrat a Barcelona. El gènere, tot ell absolutament inèdit i desconegut a la nostra ciutat, ha de lliurar-se forçosament en la seva totalitat dintre de a setmana vinent, la qual cosa fa preveure que els nostres col·leccionistes i aficionats podran fer molt bones adquisicions.

Als col·lectes que s'han repartit apareixen obres de les escoles o originals de Ribera, Alonso Cano, Tiepolo, Morelle, Barcher, Joan de Joans, Gasano, David, Bernard López, Arcellano, Lucas, Carreño de Miranda i d'altres d'escola italiana, flamenga, francesa, espanyola i catalana.

Les obres modernes que completen l'esmentada col·lecció són originals de Ramon Casas, Brull, Barrio, Martí Alzina, Fortuny, Vayreda, Galvez, Tomás Moragues, Baixeres, Mir, Rosinyol, Verza, Lizcano, Rosales, Meléndez, Regoyos, Romá Ribera, Graner, Mas i Fontdevila, etc. Des de demà, dissabte, a les sis de la tarda, podrà visitar-se el gènere.

CLASURADENFOSICIONS

Avui, divendres, a la Sala Parés, es clausuraran les interessants exposicions de pintura i escultura dels senyors Palmorola i Fenosa.

CONCURS DE CARTELLS PER A ALMANAC DE LA CASA CEGALA, S. A. A LES GALERIES DALMAU

Ahí es reüní el jurat per examinar els 188 treballs aportats al concurs.

El jurat estava compost pels senyors Antoni de Ferrer, artista pintor; Bonet del Río, de la Junta del Circel Artístic; Ramon Puig Giral, arquitecte; Ribera Rovira, president de l'Associació de la Premsa; Josep Palou i Gari, president del Centre de Reporters; Brugada, director del "Diari de Barcelona"; doctor Domènec Coromines i Prats, doctor Josep Segalí i doctor Manuel Segalí, i resultà el fall següent:

capitanejat per Boreas, em dels m dia—emocionant—davant el ritme precís i sec—"extra dry"—des talons d'una petita ballarina, nerviosa i elàstica, que feia tremolar patèticament la plataforma de fusta del "boute" impressionant que regueta Juanjo El Dorado:

—Però, si és cubisme!

Exacte. Molt exacte. Exactíssim. I molt més exacte, encara, en parlar de Vicente Escudero. Cubisme, també, les danses d'Escudero. Cubisme perquè són belles en si, perquè són regides per lleis específiques, independents de tota influència aliena, de tot argument, de tota imposició folklorica; danses que no pretenen ésser res més que dansa, dansa pura, de la mateixa manera que el cubisme no pretenia ésser res més que pintura, pintura pura. Cubisme, també, les danses d'Escudero. Cubisme perquè aquest home reduïx el gen a geometria elemental, a geometria essencial. Compte, però, no pas la geometria matemàtica, filla d'arides cerebralismes i d'eixutes concepcions pre-establertes. No pas la geometria matemàtica dels ballarins russos, rígida, encarcerada, producte gracial del dos i dos fan quatre, i aconseguida després d'un lent treball d'eliminació i de purificació, fins a arribar al fet coreogràfic rigorosament standarditzat. No pas la geometria matemàtica, sinó la geometria viva—viva, cal insistir-hi—improvisada, inspirada, que dona naixença a actituds d'alta plàsticitat, a moviments d'una elàsticitat i d'una flexibilitat, d'una normalitat i d'una esponataneïtat, que els transporten als antípodes dels ritmes mecanitzats dels ballarins nòrdics. Arquitectura viva. Geometria viva. Ritme, no volgut, sinó fill de l'indefinible instint d'ordre que s'agita en el més prgon d'e nosaltres mateixos. Ritme no volgut, sinó presentint, intuitiu, endevinat, pel temperament prodigiós d'aquest gitano enigmàtic i desconcertant. Vicente Escudero, l'únic.

Primer premi. Núm. 159. lema: "Arri", autor Evarist Mora.

Segon premi. Núm. 23. lema: "Higia", autor Joan Orzuël.

Tercer premi. Núm. 138. lema: "D'ògenes", autor Lluís Muntañer.

Accésit. Núm. 44. lema: "Pasqua Florida", autor Joan Manuel Arias.

Accésit. Núm. 164. lema: "El botín", autor Hubert Vallmajana.

Primer premi. Núm. 159. lema: "Arri", autor Evarist Mora.

Segon premi. Núm. 23. lema: "Higia", autor Joan Orzuël.

Tercer premi. Núm. 138. lema: "D'ògenes", autor Lluís Muntañer.

Accésit. Núm. 44. lema: "Pasqua Florida", autor Joan Manuel Arias.

Accésit. Núm. 164. lema: "El botín", autor Hubert Vallmajana.

Primer premi. Núm. 159. lema: "Arri", autor Evarist Mora.

Segon premi. Núm. 23. lema: "Higia", autor Joan Orzuël.

Tercer premi. Núm. 138. lema: "D'ògenes", autor Lluís Muntañer.

Accésit. Núm. 44. lema: "Pasqua Florida", autor Joan Manuel Arias.

Accésit. Núm. 164. lema: "El botín", autor Hubert Vallmajana.

Primer premi. Núm. 159. lema: "Arri", autor Evarist Mora.

Segon premi. Núm. 23. lema: "Higia", autor Joan Orzuël.

Tercer premi. Núm. 138. lema: "D'ògenes", autor Lluís Muntañer.

Accésit. Núm. 44. lema: "Pasqua Florida", autor Joan Manuel Arias.

Accésit. Núm. 164. lema: "El botín", autor Hubert Vallmajana.

Primer premi. Núm. 159. lema: "Arri", autor Evarist Mora.

Segon premi. Núm. 23. lema: "Higia", autor Joan Orzuël.

Tercer premi. Núm. 138. lema: "D'ògenes", autor Lluís Muntañer.

Accésit. Núm. 44. lema: "Pasqua Florida", autor Joan Manuel Arias.

Accésit. Núm. 164. lema: "El botín", autor Hubert Vallmajana.

Primer premi. Núm. 159. lema: "Arri", autor Evarist Mora.

Segon premi. Núm. 23. lema: "Higia", autor Joan Orzuël.

Tercer premi. Núm. 138. lema: "D'ògenes", autor Lluís Muntañer.

Accésit. Núm. 44. lema: "Pasqua Florida", autor Joan Manuel Arias.

Accésit. Núm. 164. lema: "El botín", autor Hubert Vallmajana.

Primer premi. Núm. 159. lema: "Arri", autor Evarist Mora.

UN ADVOCAT DE MADRID

acusat d'haver estatat milions al trust suec de llumins

Madrid, 5. — Feia uns quants dies que parlava d'una estada portada a per un advocat i ex-governador de Santander, i també es parlava de la fuga de l'autor de l'estalada. Aquest migdia el lletrat senyor Bertrán ha presentat una querrela contra el senyor Josep Ferran, acusant-lo d'haver estatat dos milions de pessetes al representant de la "Svenska Aktiebolaget" (Companyia Suedesa de Lluminis), entitat que en unió d'una altra, volia establir una societat espanyola amb el nom de "Valores Espanyols". El representant de la Companyia és el senyor Carlos Magno, que ha fet presentar la querrela. La Societat es constituï el mes passat i havia adquirit cinc mil accions de la Companyia de Lluminis. Entre els senyors Magno i Ferran hi havia hagut una querrela, i després d'aquesta acció tenint una quantitat de cent pessetes per cadascun.

El senyor Ferran, en una entrevista celebrada fa uns quants dies, diu al senyor Magno que després de moltes dificultats havia aconseguit comprar les accions, i davant d'això el senyor Magno estengué un xec de dos milions de pessetes per tal que el senyor Ferran li pagués les accions.

El senyor Ferran cobrà el xec al senyor Magno i aquell dia, 14 de juny, ja no dormí a casa seva, i d'aquí ençà no s'ha tornat a saber de ell.

El senyor Magno, al cap de dos dies, s'alarmà i començà a fer averigüacions per tal de saber on parava el senyor Ferran.

Es diu que el senyor Ferran fou a alguns dies a Barcelona i pot desaparèixer, car la policia no té cap ordre de detenció.

Altres veus diuen que pogué emigrar cap a Amèrica, i els darrers diuen que a darrers de maig arribà a París, des d'on és possible que marxés a Grècia, car amb aquest país Espanya no té tractat d'extracció.

El jutge de Bonavista, al qual correspon l'acta, està ja actuant i ja ha ordenat el querelant, el qual ha ratificat l'escrit presentat per l'advocat senyor Bergamín.

ELS AVIADORS RESCATATS

Cap a Canàries

Madrid, 5. — A la Direcció General del Marroc i Colònies han facilitat avui la següent nota: "A les 18 hores d'ahir arribà a Cap Juby el guardacostes "Wad-Ras" conduït el comandant Burguete, el capità Núñez, el sargent Ferrer i el tinent de policia i personal indígena que l'acompanyava. Un cop desembarcats, ha continuat el seu viatge cap a Canàries."

Les gestions per al rescat

Madrid, 5. — Amb el lliurament del capità Núñez i del sargent Ferrer ha quedat acabat l'episodi de la desaparició dels aviadors.

La Direcció General del Marroc i Colònies ha portat les negociacions del rescat directament amb les càbiles nòmades del Sahara espanyol.

Donades les grans distàncies, la mobilitat d'aquestes tribus i la manca absoluta de mitjans de comunicació no han pogut portar-se les gestions amb més pressa.

Ha influït notablement en el resultat aconseguit les bones relacions que Espanya manté amb els indígenes i demostra la confiança que aquests tenen amb la paraula que se'ls dona, la qual cosa és conseqüència de la política de cordialitat i de confiança que es ve descaïdellant.

Ho demostra, a més, el fet que fossin els mateixos indígenes els que donaren la notícia que tenien en llur poder els aviadors i donaren tota mena de facilitats per a les negociacions del rescat, arribant una de les càbiles a la d'Àit-El-Hassan — a lliurar sense condicions el comandant Burguete.

Cal tenir en compte la pobresa en què viuen aquests nòmades del desert, lluitant constantment amb la naturalesa hostil que els envolta, i llur manca de recursos de tota mena.

Per això té més importància tot el que s'ha fet prop d'unes càbiles, car tenint en llur poder uns europeus, podien haver aconseguit més avantatges encara. El premi del rescat no ha passat de les quinze mil pessetes.

La Direcció General del Marroc i Colònies, amb les seves ràpides negociacions i ordres oportunes, ha donat en tots els moments proves de gran activitat.

EL SUICIDI D'UN ESTUDIANT

El domicili del catedràtic que el suspengué és apedregat

Madrid, 5. — El ministre de la Governació, en rebre avui els periodistes, els ha manifestat, referint-se al suïcidí d'un estudiant de Salamanca, que el govern tenia notícies que els escolars han apedregat la casa del catedràtic que va suspendre el dit alumne.

Ha afegit que havia circulat ordres per tal d'esbrinar si hi havia lloc a exigir responsabilitats.

Un telegrama del rector de Salamanca

Madrid, 5. — El ministre d'Instrucció pública, després de facilitar als periodistes una còpia del telegrama rebut del rector de la Universitat de Salamanca, ha dit que s'havia reunit tota la seva presidència la nova junta facultativa del Cos d'Arxivers, la qual ha quedat constituïda.

El ministre ha pronunciat algunes paraules saludant els reunits i expressant-los el seu agraiement, i els ha dit que esperava que no li negaran el seu valuós concurs per a la tasca que els ha estat confiada.

A proposta del ministre ha estat acordat per unanimitat concedir un vot de gràcies a la junta anterior, a la qual pertangué durant tres anys el senyor Tormo.

S'ha acordat, també per aclamació, nomenar director honorari del Museu Arqueològic Nacional el senyor Ramon Mèrida.

Demà signarà el rei el decret corresponent.

Ha acabat dient el senyor Tormo que aquest matí havia visitat l'Exposició de Belles Arts i s'ha felicitat que la tempesta d'ahir no hagi ocasionat danys en les obres exposades.

Per haver ocorregut la tempesta durant el dia — ha afegit el senyor Tormo — el personal afecte a l'Exposició va treballar activament i aconseguí evitar que els quadros en sortissin perjudicats, puix l'aigua va entrar en l'edifici.

També a la Biblioteca Nacional, a la secció de Rars, es produïren goteres, per dels individus del nou Patronat, per tal d'evitar un entorpeciment administratiu, acordaren destreure diners seus, per a les reparacions urgents.

Avui actua ja l'arquitecte per tal de dur a cap la reparació definitiva de l'edifici.

El telegrama del rector de Salamanca, diu així: "412 noche. — Por causa de suïcidí d'un estudiant, conseqüència suspensió, tenint-se que suspender momentàniament exàmens. He ordenat obrir expedient professor auxiliar examinador por atribuirse desigualdad de trato en calificación. Mañana reuno escolares con todo el claustro para calmar ánimos."

Una reunió de professors i estudiants

Salamanca, 5. — A les onze del matí s'ha reunit a la Universitat el Claustre de professors per a canviar impressions, a conseqüència del suïcidí de l'estudiant del sisé any de Medicina senyor Josep Carrasco Pineda.

La reunió ha acabat a dos quarts d'una, i tot seguit el rector i els catedràtics senyors Carrera, Rocas, Calizo i Ribas s'han traslladat a la càtedra de Fray Lluís de Lleó, on els esperaven més de cinc-cents alumnes.

Ha presidit la reunió el rector, el qual, en veure com estaven d'excitats els esperits, ha recomanat pau i serenitat, i ha dit: "Estimats escolars: Catedràtics i estudiants no som elements antagònics: formem la Universitat sense divisions i hem d'estar compenetrats. Quan em vaig encarregar del Rectorat us vaig dir que em diguéssiu els defectes de l'ensenyança i la conducta dels catedràtics i res del cas heu dit, i ara demaneu responsabilitats. Jo us responc que les acadèmiques, si hi fossin, seran exigides, car no esteu a l'altura del càrrec de rector, que no vaig demanar ni desitjo, i com que tinc consciència de saber, quan no valgui me n'aniré."

He ordenat la formació d'expedient contra el professor de Patologia Quirúrgica, en virtut de les denúncies formulades per diversos estudiants.

Cal fer una mica de neteja en el cos de catedràtics, però per a això cal també que vosaltres declareu la veritat noblement, clarament, i que digueu tot el que sabeu sense por a ningú. Jo us hi invito.

Sapigueu que des d'avui la presidència del tribunal d'exàmens de Patologia recaurà en el degà de Medicina, senyor Peralta. Hi ha un nunci que pretén el vostre ajut per suspendre els exàmens. Jo, abans que accedir-hi, me n'aniré."

Les idees no poden barrejar-se en la tasca docent. Estudieu, compliu amb el vostre deure i aleshores tindrèu dret a exigir responsabilitats als altres."

Durant dues hores han estat diversos estudiants fent discursos, en els quals han formulat denúncies contra professors que havien anat pocs dies a la càtedra i l'havien deixat en mans d'auxiliars.

Altres catedràtics assenyalaven uns llicons i n'explicaven altres, i altres pretenien exigir més estudis dels que havien explicat.

Davant del molt que s'allargaven

CARRERES PER TRIAR ESCOMBRARIES

Una dona morta

Madrid, 5. — En les tapes del cementiri de l'Est unes dones que estaven cercant draps en una munta d'escombraries, així que van veure un auto-camió de l'Ajuntament descarregar més escombraries, s'hi han llançat amb tanta pressa i tan esbojarradament, que una de les dones ha estat atropellada per les rodes posteriors del camió.

La malaurada dona ha estat traslladada a la casa de socors, on ha mort. S'anomenava Teodora Vázquez.

Uns esquellots

Guadalupe, 5. — Lluís Tierno Serrano i Romana Bello Sánchez, vidus tots dos anaven a casar-se.

En el domicili dels promesos s'han presentat una quarantena d'individus que després d'apedregar la casa, han entrat dins i han maltractat un individu anomenat Francesc que vivia a la casa, el qual ha resultat amb ferides diverses i algunes dents trencades.

Els exaltats han entrat a la cambra on dormia Romana i després de treure-la del llit l'han pujada dalt d'un ruc per passejar-la pels carrers del poble en camisa.

El mateix han fet amb el seu promès, Lluís Tierno, el qual ha estat objecte de la mateixa bafa.

Pels carrers de la població ha estat passejant durant llarga estona l'estranya comitiva. Quan passaven per davant d'alguna font pública, es deturaven i capbussaven en les piques el futur matrimoni.

Quan han tornat amb les víctimes a llur domicili s'han apoderat del diner que tenien i de tots els objectes de valor que han trobat.

Altres objectes els han llançat per les finestres al carrer.

Les autoritats intervenen a fi de castigar com es mereix la sagnant bafa.

Les ensulciades de Madrid

Madrid, 5. — Aquest matí els obrers han treballat activament en desmunrar les cases del carrer del General Ricardos, que s'enfonsaren ahir a conseqüència del temporal.

Amidreja s'ha remogut una gran part de la runa, sense haver trobat les despulles de la velleïta que se sap soterrada.

A la tarda han continuat els treballs i al cap de pocs estona, entre el llarg i les runes d'una de les cases, s'ha trobat el cos de la pobra dona.

El cadàver ha estat portat a la casa de socors, on el Jutjat de guàrdia ha disposat el seu trasllat al dipòsit.

Madrid, 5. — En un vell casallot que es feia servir per tancar automòbils, situat al carrer de Los Abades, s'ha observat una esclota que es produïa en el sostre de la primera còsia.

Davant del perill que això representava, s'ha procedit a desallotjar ràpidament el local i s'ha passat avis als bombers perquè vinguessin a enderrocar el casallot, però així que ho hagueren fet, s'ha enfonsat la còsia, amenaçant fer seguir la resta de l'edifici.

En arribar els bombers han apuntalat el que restava de ferm i han acabat d'enderrocar el que trontollava.

No hi ha hagut desgràcies.

La causa de l'esfondrament, a part dels molts anys d'edifici, ha estat la pluja d'aquests dies.

Del Marroc

El general francès Pétain sortirà demà, a les vuit, cap a Alcazarquivir, on dinarà, i després seguirà el viatge cap a Wazan.

els discursos, el rector ha concretat els acords següents, a fi de portar-los aquesta nit al Claustre:

Primer. — Que continui la formació d'expedient al catedràtic de Patologia Quirúrgica, senyor Francesc Díez, amb estricta justícia.

Segon. — Tractar del problema d'incompatibilitat d'assignatures tenint en compte les circumstàncies en què s'ha descaïdellat el curs de 1929 a 1930.

Tercer. — Que el tracte en els exàmens sigui igual per als estudiants llicenciats que per als oficials.

Quart. — Que es preguntin solament en els exàmens les matèries explicades en cada assignatura.

Després, el catedràtic de Dret, senyor Rocas, ha pronunciat un discurs molt eloqüent.

Ha assenyalat els defectes generals del pla d'ensenyament universitari, "la víctima del qual ha estat l'estudiant suïcida".

Els estudiants han arollat aquestes darreres paraules amb una gran ovació, que s'ha repetit diverses vegades, i sobretot quan ha dit: "Parlem que cal definir-se quan sabem que fins jo vaig ésser exaltat."

El senyor Calizo ha aconsellat prudència als estudiants, a fi d'evitar successos com els de 1903, i es felicità de no haver deixat d'assistir mai a classe.

Els estudiants, en actitud pacífica, es traslladaren a la Facultat de Medicina, per tal de vetllar el cadàver.

L'enterrament no s'ha fet aquesta tarda, tal com estava anunciat, perquè s'esperava l'arribada de la família del malaurat jove, la qual no ha arribat, encara.

L'enterrament es farà demà al matí.

L'ADMINISTRACIÓ MUNICIPAL DELS DICTADORETS

Un procediment per a evitar les responsabilitats

Villanueva de la Reina, 5. — Ha estat robada al municipi la caixa que contenia la documentació relativa a tres repartiments municipals sense liquidar, del temps de la Dictadura.

La part més curiosa del cas és que la caixa tenia un pes pròximament de 80 quilos, malgrat el qual els lladre-gots se l'emportaren, despreciant-ne una altra que hi havia a la vora, molt més petita i que contenia una forta quantitat.

La guàrdia civil ha detingut un "sereno" i segueix realitzant recerques.

L'actual alcalde fou jutge municipal durant la Dictadura i es troba en molt bones relacions amb tots els elements que pertanyeren a la U. P.

El rei i el cap del Govern a Saragossa

Saragossa, 5. — Aquest matí ha arribat el rei, acompanyat del President del Consell i dels següents d'ambdós.

A l'estació han estat rebuts per les autoritats, l'Ajuntament i la Diputació, representacions i una gran gentada.

De l'estació han marxat directament al Temple del Pilar.

Moltes cases estaven endomassades. El rei ha pregat davant la imatge de la Verge.

Després ha visitat les obres de reparació que es porten a cap en el temple.

Dallí, el rei, el general Berenguer i les autoritats, han marxat a l'Acadèmia General, on s'ha celebrat l'acte de la jura de la bandera pels cadets de l'Acadèmia.

La bandera que ha servit per a l'acte, és la que pertanyé, fa 43 anys, a l'Acadèmia General Militar. En lliurar-la el general Iborra ha fet un petit parlament de circumstàncies.

El rei ha rebut la bandera i l'ha passat al director de l'Acadèmia, general Franco, el qual també ha pronunciat unes paraules al·lusionades a l'acte.

Després, en el pati gran de l'Acadèmia s'ha dit una missa de campanya i els cadets han jurat.

Tot seguit s'ha llegit la R. O. que concedeix la Medalla militar al comandant Vega, professor de l'Acadèmia, pel seu heroic comportament en la posició de Wad-Ras.

Li ha estat lliurada pel general Berenguer, el qual l'ha abraçat.

El rei aleshores ha adreçat una allocució als cadets d'ent: "En el dia de hoy recibo la bandera gloriosa que ha servido el cuerpo de oficiales que salió de la antigua Academia General Militar i que desde esta Academia ha venido después a las Academias especiales. Muchos profesores inculcaron a los alumnos el espíritu de patriotismo y devoción a la patria. Esta bandera significa unión y compañerismo, sin que haya distinción entre los infantes y los jinetes. Ahora para que se vea que estáis animados del mismo espíritu de sacrificio, vamos a gritar ¡Viva España!"

El visca ha estat contestat unànimament i tot seguit els cadets han desfilat davant del rei i el general Berenguer.

Seguidament s'ha procedit a des-cobrir el monument a l'heroic capità Jordán d'Urries, que morí gloriosament a l'Àfrica.

Dins, en el saló d'actes de l'Acadèmia, s'ha celebrat un banquet presidit pel rei, amb vint-i-cinc cinquanta coberts. Hi han assistit els 594 alumnes que han jurat la bandera.

El rei ha felicitat el general Franco per la instrucció dels cadets.

En sortir el rei de l'Acadèmia per marxar a l'estació ha estat anallat.

A l'estació es trobava tot l'element oficial.

A l'andana el rei ha parlat amb l'arquibisbe, al qual ha promès que es continuaria prestant l'atenció que cal a les obres del temple del Pilar.

En premar el tren ha esclatat una gran ovació.

A la tarda el general Millán Astray ha lliurat una bandera de la Legió a la barriada de Las Delicias. Han assistit a l'acte les autoritats militars i nombroses personalitats.

El rei i el can del Govern a Madrid

Madrid, 5. — A les deu del vespre, en el ràpid de Barcelona, han arribat a Madrid, procedents de Saragossa, el rei i el president del Consell.

Han aconseguit a rebre'ls a l'estació el príncep d'Astúries, els infants Alfons de Borbó, don Ferran i el seu fill Lluís Alfons.

També eren a l'andana tots els ministres, sots-secretaris, directors generals, alcalde, governador civil, president de la Diputació, patriarca de les Índies, capità general de l'Armada, capità general de la regió, generals Saro, Sánchez Ocaña, vicealmirall Núñez i altres més.

També hi havien nombroses comissions de caps i oficials dels diversos cosos de la guarnició.

Entre les persones de l'aristocràcia es veien el duc de Lecera, els marquesos de Riscal i Valdeiglesia, comtessa de Torrepardo i Placencia, viscomte de Salcedo Bermejillo i d'altres.

Una companyia del regiment de Wad-Ras, amb bandera i música, ha rebut honors en l'andana. Després d'haver-la revistat el rei, ha

LA VIDA OFICIAL

Madrid, 5. — Aquest matí, a les 10'30 han arribat la Reina i els seus fills, acompanyada del seu següel.

Els esperaven a l'estació el príncep d'Astúries i persones de la Família Real, així com tota els ministres, sots-secretaris, directors generals, representacions de l'Exèrcit i la Marina, i nombroses personalitats de l'aristocràcia.

La Soberana i els seus fills s'han traslladat tot seguit, en automòbil, a Palau.

Madrid, 5. — Sembla que han estat acceptades les dimissions que tenien presentades dels càrrecs de president i vice-president del Congrés Superior Ferrovial, el general Mayendia i el senyor Morates.

Hom assenyalava per a substituir-los els senyors Rodríguez de Viguera i Gómez Díez.

Madrid, 5. — El general Mayendia ha negat que hagi dimitit la presidència del Consell Superior Ferrovial.

Ha dit que continua en el càrrec amb caràcter de tècnic, a les ordres del ministre, amb tota satisfacció.

Madrid, 5. — El ministre d'Estat ha rebut la visita del senyor Bertrán i Musitu i del senyor Rokoe Ila, membre de la Biblioteca del Congrés dels Estats Units.

El sots-secretari d'Estat ha rebut el senyor Yanguas.

Desbordament

Burgos, 5. — A causa de les pluges s'ha desbordat el riu Vena i ha anegat les hortes.

L'aigua ha saltat pels voltants de la plaça de bras i ha entrat a la ciutat, on ha inundat les places de la Llibertat i Major.

Els comerciants han posat a les portes de llurs establiments sacs de ciment i serradures per tal d'evitar que l'aigua entrés dins.

Les aigües, que en alguns indrets han arribat a una alçada d'un metre, s'han emportat un gran nombre d'eines de precs i animals domèstics.

Patrulles de soldats ajuden els veïns, i en els llocs de més perill s'han llançat a l'aigua, per ordre de l'Ajuntament, dues llanxes.

Els perjudicats són considerables, però és impossible, precisar per ara llur valor.

Sense notícies d'un avió

Sevilla, 5. — A la base aèria de Tablada s'ha rebut un despatx de Larraix donant compte que a les cinc menys vint minuts havia sortit cap a la capital andalus un avió pilotat per l'antic sots-oficial d'aviació senyor Valle, sense que es tingué cap notícia d'ell.

L'aviador senyor Callon ha provat de sortir a la seva recerca, però en arribar a Sanlúcar ha hagut de tornar enrera davant del mal estat del temps a l'Estret.

Durant la tarda s'ha intentat novament sortir a la recerca del desaparegut.

Intent de robatori a l'Ajuntament de Xàtiva

València, 5. — Comuniquen de Xàtiva que el vigilan d'aquell Ajuntament s'apropià dos malafactors en el moment que intentaven violentar la caixa, on estaven dipositades 25.000 pessetes.

Els lladre-gots fugiren.

Allendesarzar a l'Acadèmia de Belles Arts

Madrid, 5. — Diumenge vinent se celebrarà a l'Acadèmia de Belles Arts la recepció del nou acadèmic senyor Joan Allendesarzar.

En nom de l'Acadèmia contestarà el discurs d'entrada el senyor Tormo.

desfilar davant d'ell i altres autoritats, a l'esplanada de l'estació.

Durant el pas de les tropes, uns quants joves han llançat visques al rei i a Espanya.

El president del Consell de l'estació estant ha marxat al ministeri de l'Exèrcit, on ha estat saludat i felicitat pels periodistes que li han donat la benvinguda.

El general els ho ha agrait molt, amb frases d'afecte.

Un periodista li ha preguntat: "Quines impressions porteu de Barcelona?"

El comte de Xauen ha contestat: "No poden ésser més satisfactòries. Allò marxa normalment."

Ha afegit que a Saragossa la població ha rebut el rei molt afectuosament, si bé l'estada a la capital aragonesa s'ha limitat a l'acte militar de l'Acadèmia, que ha estat molt brillant, car el rei no ha tingut temps per a res més. El rei ha invitat els alumnes que vinguin a la jura de la bandera que tindrà lloc diumenge vinent a Carabanchel.

Per últim, el president ha dit que demà reunirà el Consell de ministres i que com que es trobava un xic fatigat, se n'anava a descansar.

LES RESPONSABILITATS DE LA DICTADURA

Sessió a l'Ateneu de Madrid

Madrid, 5. — A l'Ateneu i sota la presidència de l'ex-sots-secretari de Finances senyor Daniel Riu, ha començat aquesta tarda la discussió de la Memòria del secretari de la Secció de Ciències econòmiques, senyor Blai Vives sobre "Las responsabilidades económicas y financieras de la Dictadura".

El senyor Vives ha fet una exposició dels desigs de la Secció que no són altres que els d'il·lustrar l'opinió respecte a fer tan interessant i augmentar els constants desigs del poble espanyol encarrilats a què es demanin les responsabilitats que calguin i cercar la manera que siguin fetes efectives.

Es refereix després als casos més evidents d'infracció de llei en què ha incorregut la dictadura i exposa la seva opinió que l'actual govern és interès que no es demanin responsabilitats.

Això sembla qüestionar-se, almenys, de la nota dada pel ministre de Finances, en parlar de la intervenció en els canvis i del nomenament de la comissió que ha d'aclarir el que ha passat i en la qual figuren persones totes elles molt dignes però que no ofereixen les degudes garanties tècniques.

Espera que la discussió d'aquest tema i la publicació de les oportunes ponències serà prou per orientar el poble espanyol.

Parla a continuació el senyor Bermúdez i diu que, al seu judici, la Secció de Ciències de l'Ateneu caldria que es limités a estudiar en terreny científic l'orientació de la política econòmica de la Dictadura, tota vegada que sortir-se d'aquests límits fóra anar més enllà de la finalitat que la Secció persegueix.

Creu que la Dictadura no tingué en realitat política econòmica, però que tampoc l'havien tinguda els governs anteriors i que els ministres de la dictadura obraren amb evident bona fe i amb l'exclusiu propòsit de beneficiar Espanya.

Aquestes paraules promouen un gran aldarull i l'orador no té altre remei que callar, si bé diu que intervindrà en altres moments de la discussió.

El senyor Daniel Riu diu que en prendre possessió de la presidència de la Secció de Ciències Econòmiques de l'Ateneu posà una sola condició, que la dita Secció hauria de realitzar una activa campanya per tal que no quedessin impunits els desfogaments de la dictadura en l'aspecte econòmic i financer.

Més endavant podrà ocupar-se la Secció de quina ha d'ésser la futura política econòmica d'Espanya, però el que de moment interessa no és l'esdevenidor, sinó liquidar el passat.

Fa quatre mesos que es ve parlant de responsabilitats, però aquestes no es fan efectives.

Els ministres de la dictadura no solament cobren llurs cessanties, a les quals no tenen dret, sinó que encara s'enfien a la presidència dels Bancs. (Grans aplaudiments.)

Què ens proposem? Ens proposem saber com s'han realitzat les operacions del Comitè de Canvis, quina intervenció tingué el dit Comitè en les operacions; qui donava les ordres, i si aquestes es donaven per escrit o per telèfon. Volem saber quina responsabilitat té el ministre d'Hisenda de la dictadura. Quan un ministre infringeix la llei el país té l'obligació d'exigir-li responsabilitats. Volem saber per què es feu la conversió de l'interior en Amortitzable; per què es crearen els monopolis; per què s'augmentà el Deute Públic; per què es parlava de superavit quan els comptes tenien déficit. Volem saber totes aquestes coses i altres moltes més, perquè aquestes coses constitueixen el nervi de la vida nacional.

Si l'Ateneu i el país consenteixen que els autors dels mals tractaments continuïn en llibertat pels carrers, jo diré com aquell polític anglès: "Finis Hispaniae".

Les darreres paraules de l'orador són acollides amb una gran ovació.

Parla després el senyor Ortega i Gasset (don Edoard). Diu que la censura durant l'època de Primo de Rivera no era altra cosa sinó la nocturnitat en què es realitzava el robatori.

La dictadura va obrar sempre inconscient, amb el qual no pogué tenir en realitat una política econòmica pròpiament dita.

La dictadura actual està exercida per homes indubtablement honrats, però que vénen a ésser còmplices d'aquells encubridors.

Tracta després del Comitè Regulador d'Indústries, de la creació del Banc de Crèdit Local i d'altres manifestacions econòmiques de la dictadura, i és interromput diverses vegades pel senyor Bermúdez. Amb aquest motiu s'originen nous esclatons.

El president demana a tots serenitat i tolerància.

Després d'una breu intervenció del senyor Bartolomé, que es refereix als salts de l'Alberche, dels quals promet de parlar amb l'extensió llegida en una altra ocasió, s'aixeca a sessió.

Polítics esquerrans a Las Palmas

Las Palmas, 5. — Dintre poc arribarà a aquesta població el doctor de Medicina, el qual coincidirà ací amb el senyor Jiménez Asua, que té el propòsit de donar algunes conferències.

DISPOSICIONS DIVERSES

Madrid, 5. — La "Gaceta" publica avui, entre altres, les següents disposicions:

Jubilant, amb honors de president d'Audiència de Madrid o Barcelona el senyor Francesc Català Català, magistrat de l'Audiència Territorial de Barcelona.

Nomenant en virtut d'oposicions catedràtics de Matemàtiques de l'Institut de Tortosa els senyors Rafael Montfort Gómez i Carles Calvo Carbonell, i de l'Institut de Manresa, el senyor Josep Cardona i Ausols.

Aquest número ha passat per la censura governativa

L'ATUR FORÇOS
BRITANICLes dificultats del Govern
laborista

Londres, 5. — En una de les qüestions de la política de la Cambra dels Comuns, el primer ministre Mr. MacDonald ha anunciat que el Govern s'ha pronunciat contra la construcció del túnel del canal de la Mànega. — Fabra.

Sembla probable que el senyor MacDonald farà respecte l'afar, una desviació a la Cambra dels Comuns i no seria estrany que per a donar satisfacció als extremitats del partit laborista que venen el fracàs del Govern en aquest punt, es creï un comitè especial de ministres la presència del qual ocuparia el propi senyor MacDonald, per tal de poder reunir al conflicte.

Per altra banda no seria estrany que el cap dels liberals senyor Lloyd George, participés també en la campanya que el Govern es proposa començar a favor de la reducció del nombre d'obres públiques, que es tem que arribi a dos milions d'actes públics.

Es confirma que el decorat entorn els extremitats del partit laborista per la política del Govern en la qüestió, augmenta de dia en dia, especialment després del fracàs de les votacions temporals per tal d'interdir directament i des del Govern sobre l'afar. — Fabra.

Canvia en el Gabinet

Londres, 5. — Es confirmen els canvis en la formació del gabinet, Vernon Harcourt, que era sots-secretari de Correus, passa a Lord del Segell Privat i serà el braç dret de MacDonald i la comissió que es nomenarà per a tractar de resoldre el problema del sense feina.

El senyor Addison, primer ministre d'Indústria, reemplaçarà a Noel Burton, en el Departament d'Agricultura. — Fabra.

Una mina que tanca

Londres, 5. — El "Daily Telegraph" diu que ha hagut de tancar per manca de negocis, una mina de Durham. Han quedat sense treballar un miler d'obres. — Fabra.

El treball a les mines

Londres, 5. — La Cambra dels Comuns ha rebutjat per 221 vots contra 193, una esmena relativa al repartiment d'hores de treball del projecte de llei sobre mines. El projecte torna, doncs, per segona vegada a la Cambra dels Llocs. — Fabra.

Londres, 5. — El "Foreign Office" publica la llista dels recents canvis ministerials, que són els següents:

El senyor Thomas ha estat nomenat ministre dels Dominis, i acompanya al cap del ministeri de Colòmbies el senyor Passfield.

El senyor Vernon Harcourt ha estat nomenat Lord del segell privat, en substitució del senyor Thomas.

El senyor Addison s'ha encarregat de la cartera d'Agricultura, càrrec que ha deixat vacant el senyor Noel Burton, el qual ha dimitit per motius de salut i ha estat elevat a la dignitat de Par.

El senyor Shiwell ha estat nomenat ministre de Mines, en substitució del senyor Ben Turner.

Finalment, el senyor Warr ha estat nomenat secretari parlamentari d'Agricultura, en substitució del senyor Addison. — Fabra.

LA LLEI SECA

Contra els petits infractors

Washington, 5. — Després d'una sessió tumultuosa, la Cambra de representants ha tramès al Senat el projecte de llei autoritzant els comissaris de policia a que obrin sumaris contra les persones acusades de petites infraccions de la llei de prohibició, en lloc de sotmetre-ho al jurat segons era l'habitual. — Fabra.

EL BANC DE PAGAMENTS

L'emprèstid Young

París, 5. — El subcomitè de bancs i interessos en l'emissió de la primera sèrie d'obligacions de l'emprèstid Young, s'ha reunit aquest matí i tornarà a reunir-se aquesta tarda. No s'ha arribat a un acord definitiu sobre el tema de discussió. — Fabra.

LA INICIATIVA DE BRIAND

Un discurs d'Herriot

París, 5. — En la reunió dels comitès radicals i radical-socialista, el senyor Herriot pronuncià un discurs parlant del memoràndum de Briand sobre la "Federació Europea".

Segons el senyor Herriot, l'esmentat document constitueix un gran esdeveniment en l'obra de la pau. Afirma que el problema de la Federació veu en tota la seva importància, subornant a la idea de seguretat de cada país. No es tracta pas de crear un super-estat com els Estats Units d'Amèrica, sinó una federació de nacions lliures, formades en el si de la Societat de les Nacions. — Fabra.

S'ha desbordat el riu Guadalupe

México, 5. — A conseqüència de les pluges s'ha desbordat el riu Guadalupe per diversos punts. La inundació ha tallat la línia dels ferrocarrils suburbans per diversos llocs. Per això s'ha suspès la circulació del servei. — Fabra.

EL PROJECTE DE
TUNEL SOTA LA
MANEGAEl Govern britànic s'oposa
a la construcció

Londres, 5. — A la Cambra dels Comuns el primer ministre Mr. MacDonald ha anunciat que el Govern s'ha pronunciat contra la construcció del túnel del canal de la Mànega. — Fabra.

EL PLET DE MALTA

Les dificultats entre Lan-
dres i el Vaticà

Londres, 5. — Comentant la correspondència publicada referent a la controvèrsia entre l'Església Catòlica i l'Estat a Malta, diu que el conflicte ha estat motivat pel fet que durant molt de temps els clergues catòlics han pres part molt activa en la política local, oposant-se sistemàticament al Govern de Lord Strickland, mantint per la majoria del partit constitucional de la Cambra.

El Vaticà ha mantingut la pretensió d'indicar als ciutadans de Malta com i a qui han de votar i, per altra part, no vol entrar en negociacions de cap mena mentre continuï en el seu lloc Lord Strickland.

El Govern britànic ha refusat enèrgicament les pretensions del Vaticà, fent constar que mai no tolerarà la intromissió eclesiàstica en les qüestions polítiques. — Fabra.

Una estàtua a Foch
a Londres

Londres, 5. — El príncep de Galles ha inaugurat a Grosvenor Gardens, davant l'estació Victòria, una estàtua al mariscal Foch. Han assistit a la cerimònia la vídua i les dues filles del mariscal, el príncep Artur, el duc de Connaught, els ministres, diplomàtics i les autoritats civils i militars. En nom del poble britànic, el príncep de Galles ha tributat homenajes al mariscal. "El més gran dels militars de la nostra època, que ha sabut conduir els exèrcits a la victòria i que després va treballar a favor de la consolidació de la pau." — Fabra.

Londres, 5. — En l'acte de la inauguració de l'estàtua erigida a la memòria del mariscal Foch a Grosvenor Gardens, ja retrà honors militars una companyia de la guàrdia escocesa, que vestia gran uniforme de gala.

El príncep de Galles, que vestia uniforme de gala de coronel del regiment de la guàrdia del País de Galles, després d'haver passat revista a la companyia escocesa, pronuncià un brillant parlament, elogiant les virtuts militars del generalissim dels exèrcits aliats.

Després d'una conversa amb la senyora de Foch i amb les seves filles, així com també amb el general Weygand, que representava França en el brillant acte. — Fabra.

L'ALCAMENT NACIO-
NAL DE L'INDIA

Un dia de dol

Bombai, 5. — Amb motiu de complir-se el primer mes de la detenció de Gandhi, s'ha organitzat un dia de dol, que ha tingut molta importància.

Seixanta-cinc mil obrers de les fàbriques de cotó han suspès llurs treballs. Durant tot el dia han circulat pels carrers petites manifestacions en senyal de protesta. Han ocorregut nombrosos petits incidents. — Fabra.

Condemnats

Bombai, 5. — Un grup de 21 adolescents detinguts per haver atacat els dipòsits de sal, han declarat davant el jutge que quan seran posats en llibertat, després de complir la condemna, tornaran a violar les lleis i a atacar els dipòsits de sal. Han estat condemnats a tres mesos de presó 115 persones. — Fabra.

Combats a la regió de
Peshavar

Peshavar, 5. — Un telegrama d'Àfrica diu que havent-se rebut la notícia que diverses partides armades avançaven contra aquesta població, talant al seu pas les línies telefòniques i cometent altres destruccions, es disposà que sortissin al seu encontre diversos destacaments de tropes angleses.

Aquest matí s'han produït diversos encontres, que han tingut per conseqüència el que la major part dels revoltosos s'hagin retirat a l'altre costat de la frontera. — Fabra.

S'ha desbordat el riu
Guadalupe

México, 5. — A conseqüència de les pluges s'ha desbordat el riu Guadalupe per diversos punts. La inundació ha tallat la línia dels ferrocarrils suburbans per diversos llocs. Per això s'ha suspès la circulació del servei. — Fabra.

ESTRANGER

EL RAID DEL
"COMTE ZEPPELIN"A 150 milles del litoral
portuguès

Madrid, 5. — Les notícies d'aquest matí respecte el dirigible "Graf Zeppelin" aren, segons un ràdio captat per l'estació de Finisterre, que a les 7:30 es trobava l'aeronauf a 150 milles de Lisboa i que seguia el viatge amb direcció a Oporto, allunyant-se del fort temporal que s'ha desfermat més cap al Sud.

Sobre Cascaes

Lisboa, 5. — Diuen de Cascaes que el "Graf Zeppelin" volà a les 9:30 per damunt d'aquella localitat i saluda la divisió aèria que es troba en aquelles aigües.

El Zeppelin segueix en direcció a Sevilla. — Fabra.

El pas per l'illa Cristina

Madrid, 5. — L'estació de ràdio de Cádiz, diu que el vaixell "Gorbea" comunica ha vist el dirigible "Comte Zeppelin", a les set del matí, al sud del Cap de Sant Vicenç.

Un altre radiograma, tramès a les 13, assenyalava el pas del dirigible per l'illa Cristina, volant molt baix, sense novetat.

L'arribada a Sevilla

Sevilla, 5. — A les 12:30 ha arribat el dirigible "Graf Zeppelin" volant sobre l'aeròdrom i sobre la població.

Després de volar sobre l'aeròdrom, ha tornat a passar per damunt la ciutat i el seu comandant ha demanat que se li facilitessin dades sobre el temps i immediatament li han estat assenyalats vents fluïdos.

Ha fet saber que aterrarà de cinc a sis.

Una gran gentada se'n va cap a l'aeròdrom a presenciar l'aterratge.

Sevilla, 4. — El dirigible "Graf Zeppelin" ha començat a comunicar amb Tablada, demanant per T. S. P. a la casa consignatària cent ampelles d'aigua mineral i deu de vi blanc.

Poca estona després l'estació de Tablada ha rebut un altre missatge del comandant del dirigible en el qual deia que a les 9:40 es trobava a 9 milles de Cap Roig.

A dos quarts d'una el "Graf Zeppelin" es trobava a nou milles de Cap San Vicente, i a la una de la tarda a 9 milles del Sap Santa Maria, anunciant que arribaria a Sevilla cap als voltants de les quatre de la tarda i que aterrarà prop de les sis.

En un altre radiograma demanen pastissets rostits per a seixanta persones, trenta lliures de llegums, trenta d'ensiam, dotze caixes d'esparreus, deu caixes d'albercoca, cent ous, dos quilos de formatge de Requeson i dos quilos més de formatge suís.

Ultra això, el comandant de l'aeronauf demanava que els passatgers estiguessin a l'aeròdrom a dos quarts de sis per embarcar, i afegia que de sis a set empenyria novament el vol.

L'aterratge

Sevilla, 4. — A les 5:30 ha aterrat en l'aeròdrom de Tablada el dirigible "Graf Zeppelin".

Cap a Friedrichshafen

Sevilla, 5. — A dos quarts de sis de la tarda ha partit amb direcció a Friedrichshafen el "Graf Zeppelin", després de desembarcar l'infant don Alfons d'Orleans, el tinent coronel Herrera i embarcar els passatgers que ho tenien demanat.

L'Aeronàutica francesa

París, 5. — En exposar la situació de l'aeronàutica francesa, el senyor Laurent Eynac, ensenya que reconegué que és inoportú i adhuc perillós no apreciar en el seu veritable valor l'esforç realitzat a l'estranger, fent constar que seria desastroso per a l'activitat francesa col·locar el dit esforç per damunt del de França.

En un anàlisi detallat de les aviacions europees — digué el ministre — es pot apreciar que l'aeronàutica francesa no cedeix a cap altra.

Tractat després en balanç ràpid dels serveis del ministeri de l'Air, el referent-se a la seguretat, assenyalà el fet que es registra un sol accident per cada dues mil vuit-centes hores de vol en avions militars, i un accident també per cada 550.000 quilòmetres recorreguts per aparells de l'aviació comercial.

Referent a aquesta darrera exposà a grans trets els projectes que estan en curs d'execució, i digué que durant aquest any començaran a funcionar els primers trajectes de la línia que ha d'establir-se a l'Indo-China i Madagascar.

Acabà expressant la seva confiança en l'aviació francesa, gràcies a la constitució del ministeri de l'Air, la vida de la qual està avui definitivament assegurada. — Fabra.

Un dirigible s'ha enfonsat
a l'Atlàntic

Vint-un forçats han intentat evadir-se de la Guianana. No se té notícia que hagin pogut arribar a les costes de Venezuela.

El govern britànic s'oposa a l'obertura del túnel sota la Mànega.

El príncep de Galles ha inaugurat una estàtua al mariscal Foch, a Londres.

Tres diaris obrers de Viena han estat suspesos.

Amb motiu de la propaganda comunista a Alemanya, hi ha tancar entre els governs de Berlín i de Moscou.

Les forces britàniques han sortit a combatre les tribus rebels de la regió de Peshavar.

El "Comte Zeppelin" passà al matí d'ahir sobre Portugal, aterrà a Sevilla a les sis i reemprengué el vol cap a Friedrichshafen.

Dos sospitosos han estat detinguts a la frontera franco-suïssa, per creure's inculcats en l'atemptat ferroviari de França.

ELS CONFLICTES DEL TREBALL

Una col·lisió i una bomba
a Buenos Aires

Buenos Aires, 5. — Ha ocorregut una topada entre vagutges i equips del ram del mobles, canviant-se molts trets entre els dos grups. Resultaren diversos ferits. També a l'avinguda de Saens Pea féu explosió una bomba que causà danyos materials. — Fabra.

LA PROPAGANDA
SOVIETICADificultats entre Berlín
i Moscou

Berlín, 5. — S'anuncia que el Govern dels Soviets s'ha negat a abandonar la propaganda a Alemanya. Les relacions entre Berlín i Moscou són tenses. — Fabra.

El suposat trasllat de la central de propaganda comunista.

Londres, 5. — A la Cambra dels Comuns el ministre de l'Interior, contestant a una pregunta, ha manifestat que no creu que els Soviets es decidixin a traslladar de Berlín a Londres la central de la propaganda comunista. — Fabra.

Explosió en una mina

Bochum, 5. — A conseqüència d'una explosió que s'ha produït en una mina d'aquesta regió han resultat morts dos obrers i d'altres amb ferides de més o menys gravetat. — Fabra.

LA SITUACIO POLITICA
A AUSTRIA

Diaris obrers suspesos

Viena, 5. — Els diaris "Arbeiter Zeitung", "Kleinesblat" i "Rothe Fane", pertanyents als partits socialistes i comunistes, han estat suspesos pels atacs formulats contra el Govern, amb motiu de la reforma proposada en les assegurances contra l'atur forçós. — Fabra.

Captura d'un tauró

Castelló de la Plana, 5. — A Oropesa han aprofitat els records un gran tauró que mesurava set metres de llarg i pesa dos mil trescents quilos.

ITALIA

FEIXISTES ALEMANYES

Roma, 5. — Els diaris anuncien que Mussolini ha rebut un grup de trenta doctes feixistes alemanys. — Fabra.

FRANÇA

CONGRES SOCIALISTA

París, 5. — Diumenge vinent, dia 8, se celebrerà a Bordeus la sessió inaugural del Congrés Nacional del partit socialista, el qual tindrà sessions els dies 9, 10 i 11.

En l'esmentat Congrés seran presentades diverses mocions interessants, entre les quals, una prohibint els parlamentaris socialistes votar cap mena de projecte relacionat amb despeses militars. — Fabra.

Lunch al Palau d'Indústries Químiques.

Ofert per la Cambra Nacional d'Indústries Químiques tingué lloc

L'ATEMPTAT FERRO-
VIARI DE FRANÇA

Dos detinguts

Berna, 5. — L'Agència telegràfica suïssa anuncia que la policia ha detingut a Sant Lluís, Mos situat prop de la frontera franco-suïssa, dos individus que, junt amb un altre detingut anteriorment, va sortir de Montreux, la nit del 24 de maig, a l'interior d'un cotxe de camió, quan intentaven travessar la frontera i interceptar-se en territori suís. — Fabra.

La Cambra francesa

París, 5. — Sota la presidència del senyor Buisson, s'ha discutit aquesta tarda el projecte encaminat a autoritzar la ratificació, per una part, d'un protocol relatiu a les esmenes presentades a l'Estatut del Tribunal Permanent de Justícia Internacional, i per altra, d'un protocol entre els Estats signatari de l'Estatut del dit Tribunal i els Estats Units, relatiu a l'adhesió del Nord-Amèrica al dit protocol.

El ponent ha exposat extensament l'abast del projecte, i posà de relleu la importància del Tribunal Permanent de Justícia Internacional, que ha dat, d'ençà de la seva constitució, proves indiscutibles del seu paper satisfactori en la vida internacional.

Ha insistit sobre la urgència de ratificar aquest projecte, per tal de permetre el nomenament de jutges i obtenir l'adhesió dels Estats Units.

El comunista senyor Cachin ha parlat en nom del seu partit, i ha criticat el Tribunal Permanent de Justícia, al qual ha qualificat de "Tribunal fantasma" incapaç de reglamentar diferències.

La Cambra ha adoptat el conjunt del projecte, amb el vot en contra dels comunistes.

L'ordre del dia comprèn la discussió d'un projecte encaminat a autoritzar el Govern a adherir-se a l'Acta general d'Arbitratge i ratificar la declaració de Ginebra del 19 de setembre de 1929, que suposa l'adhesió de França a la disposició facultativa que reconeix la jurisdicció del Tribunal Permanent de Justícia Internacional.

El ponent exposa la gènesi de l'Acta general d'Arbitratge i el seu abast, i diu que la dita Acta general d'Arbitratge no ha de permetre a ningú refer el mapa d'Europa; no es tracta de modificar o d'enderrocar l'estat de coses actual, sinó simplement de completar-lo.

La continuació del debat queda ajornada fins a la sessió vinent. — Fabra.

EXPOSICIO DE BARCELONA - 1936

I Congrés Nacional de les
Indústries de la Pintura
i afins

AL MATI

A les deu del matí s'obrí la sessió, sota la presidència del senyor Antoni Oliart i amb assistència de gran nombre de congressistes, que omplien per complet el saló de la Casa de la Premsa.

Tot seguit el senyor Jaume Unzueta, vice-secretari de la Cambra Nacional d'Indústries Químiques, passà a descriure el seu tema sobre "Exportació", el qual assenyalava les dificultats que ofereix l'exportació de pintures i vernissos. Fa notar que a Espanya no existeix cap organisme oficial que orienti i encarrilli la labor de la indústria privada, i a aquest efecte es refereix a aquestes organitzacions establertes en quasi tots els països.

S'estén en consideracions sobre l'exportació de productes derivats del plom, i mereix la seva dissertació un aplaudiment unànime dels reunits, puix que d'ella s'han deduït ensenyances el resultat immediat de les quals ha estat una de les interessants conclusions que després se citen:

Conclusions: Que la Unió Nacional d'Indústries de Colors, Pintures i Vernissos s'adreça a la Cambra Nacional d'Indústries Químiques perquè aquesta ho faci a les altres entitats econòmiques, i conjuntament es gestioni del Govern l'establiment d'un organisme oficial per a l'estudi i organització dels problemes d'exportació, a l'estil de les organitzacions similars de França, Alemanya, Itàlia, etc., etc.

Que es gestioni del Govern que intervinguin prop del Consorci del Plom perquè aquest proveïgui de plom els industrials espanyols que el transformen a Albayalde, mini i litargit, als preus que fixa la Borsa de Londres, o sigui al mateix preu que els fabricants espanyols venen als consumidors estrangers.

El Congrés considera d'indispensable necessitat que la indústria espanyola i de colors, pintures i vernissos es preocupi de l'exportació, base imprescindible per a una veritable riquesa de la producció industrial. Per a això creu convenient la designació d'una comissió al si de la Unió Nacional d'Indústries de Colors, Pintures i Vernissos, que s'ocupi de tots els problemes que ofereixi la possible exportació de colors, pintures i vernissos.

A LA TARDA

Lunch al Palau d'Indústries Químiques.

Ofert per la Cambra Nacional d'Indústries Químiques tingué lloc

LA BARALLA XINESA

Les forces nacionalistes es
retiren

Xang-Hai, 5. — Les tropes nacionalistes, després del desastre sofert, es retiraren al nord i est de Xanghaï. L'exèrcit vencedor format pels comunistes d'«estrelles de ferro» no han entrat encara a Xanghaï, però no poden trigar a fer-ho. Els estrangers de Xanghaï es preparen tot per a abandonar la població a la qual ha anat el canóner britànic "Dun", per tal de protegir-los.

Es impossibilitat conèixer detalls sobre els combats per la censura rigorosa que s'exerceix. Segurament que deuen haver estat molt durs, ja que anit passaren prop de dos mil ferits amb direcció a Xang-Hai. — Fabra.

Els estrangers prenen
precaucions

Londres, 5. — Comuniquen de Xang-Hai, via Xang-Hai, que a conseqüència de la violència aconseguida per les tropes comunistes, la situació ha empitjorat en aquella ciutat, en hi ha nombrosos estrangers.

L'almirall anglès, comandant de les forces navals, Sir Arthur Walsell, ha sortit cap a Xang-Hai, per tal d'adoptar les mesures de precaució que calguin. — Fabra.

La situació militar

Xang-Hai, 5. — La situació militar segueix crítica al sud d'Hangzhou, on les tropes governamentals es retiren davant l'ofensiva dels exèrcits nordistes.

El Govern de Nankin ha tramès reforços per tal de mantenir tot el possible la resistència en aquesta regió.

El governador d'Honan, davant la impossibilitat en què es troba per a organitzar la resistència, ha dimitit el càrrec.

Els nordistes han bombardejat el barri de Tsi Nan, on creuen alguns edificis i s'han fet indicacions als estrangers residents en la ciutat, respecte la conveniència d'evacuació, puix que tenen el propòsit de prendre-la per assalt, si no és evacuada en un breu termini, per les tropes que l'ocupen actualment.

El ministre d'H senda té la intenció d'emetre un emprèstid de 50 milions de dòlars, amb la garantia de les taxes duaneres, d'acord amb el que fou establert en el recent tractat xino-japonès, la renda del qual ha estat calculada en un milió de dòlars. — Fabra.

Accident en unes
maniobres

Praga, 5. — Quan un batalló d'infanteria realitzava pràctiques de campanya ha esclatat una bomba i han resultat dos soldats morts i d'altres amb greus ferides. — Fabra.

FESTA AL POBLE ESPANYOL

A la nit tingué lloc l'anunciada festa al Poble Espanyol, que fou l'última. Hi assistiren els congressistes amb llurs famílies i nombroses famílies de la ciutat.

El programa fou integrat pel ball de l'Esbart Català de Dansaires, que ballaren el ball pla, l'espanyolet, el contrapàs i les danses de València. La Rondalla Aragonesa del Centre Aragonesès ballà i cantà jotes com sap fer-ho, i les cobles Barcelona Albert Martí i Principal Barcelona tornaren sardanes.

Hi assistiren en tot això tan sols hi té culpa el Govern, sinó tots els industrials. El conferenciant fou molt aplaudit.

A LA NIT

FESTA AL POBLE ESPANYOL

A la nit tingué lloc l'anunciada festa al Poble Espanyol, que fou l'última. Hi assistiren els congressistes amb llurs famílies i nombroses famílies de la ciutat.

CATALUNYA

Fets diversos

Incendi en un magatzem a Sabadell

En el número 91 del carrer de Viladomat existia un magatzem de palla, que a la vegada servia també d'establada per a bestiar, seguit de sis cases angleses. Aquest magatzem incendià i el foc es propagava ja a la casa número 93, els veïns de la qual s'havien llevat precipitadament i havien tret tots els mobles al carrer.

Els bombers treballaven per a evitar que l'incendi anés creixent a les altres cases, però així i tot se'n desocuparen dues més, quedant un camp de davant del lloc del sinistre completament envolt de mobles.

Finalment els bombers aconseguiren sufocar el foc quan aquest havia entrat ja a la casa núm. 95.

El magatzem i les dues cases, són propietat de Joan Arús Camps (a) "El Torero".

A l'interior del magatzem hi havia un mosso dormint, desorientat amb l'esqualor de les flames; també hi havia tres animals, un dels quals sortí amb diferents cremades.

No hi hagué cap desgràcia personal.

Les pèrdues es calculen en 30.000 pessetes. Tot estava assegurat.

Detenició d'un infant escapat de casa seva

La guàrdia civil de Cambrils detingué a l'estació d'aquella població un nen estranger anomenat Ebert Ast, de tretze anys, de nacionalitat alemanya, el qual havia fugit de la casa paterna.

El seu pare, que resideix a Barcelona, en comunicà-se-li la notícia, es dirigí a Cambrils, on es féu càrrec del marreo.

Accident d'automòbil a la carretera de Basella

A la carretera de Basella va córrer un accident del qual resultaren ferits els joves manresans Melcior Montconill i Joan Davant, comissionista el primer i viatjant el segon.

Aquests dos joves conduïen un automòbil i en un revolt de carretera foren atrapat per un carro de bigues, que amb el desig de fer-los pas els envestí per la part del darrere, llançant el cotxe fora la carretera.

El vehicle quedà totalment destruït i els seus dos ocupants amb ferides considerables al cap i al ventre.

Foren traslladats a llurs domicili de Manresa.

MANRESA

La fita. — Circ "Maravillas". — El Banc de Catalunya. — Trànscit prohibit. — Altres noves.

Les pluges d'aquests dies han destruït la fita. Amb tot, el nombre de firants ha estat nombrosíssim, com pocs anys s'havia vist. Les paraules omplien tot el passeig d'Alfons XIII.

També ha vingut molta gent de la comarca.

— Al Santuari de Nostra Dona de Joncadella se celebraran, el dia 11 d'aquest mes, les noces del nostre amic En Marian Homs, president del Foment de la Sardana, amb la bella senyoreta Concepció Oms, filla del comerciant de la carretera de Vic, senyor Joan Oms.

Els avençem l'enhorabona.

— Durant els dies de la fita ha actuat a la plaça del Grup Escolar el circ "Maravillas", ja conegut del nostre públic.

— També ha actuat al teatre conservatori la companyia del teatre Nou de Barcelona, la qual ha donat una representació de "La legió d'honor" i "La taverna d'En Mallot".

Hi prengué part el notable tenor Joan Barrabés.

— La Penya Renovació ha començat a publicar una fulla de caràcter social titulada "Activitat".

— Sembla que aviat obrirà les seves portes a Manresa, la sucursal d'un noi banc. Hom diu que aquest serà el Banc de Catalunya.

Serán, amb aquest, vuit els bancs amb què comptarà la nostra ciutat, la qual cosa és una prova evident de la vitalitat de Manresa i de la riquesa de la nostra comarca.

— L'alcalde ha prohibit el trànsit de vehicles pel carrer de Pere III, els dies de festa, per ésser aquella via el lloc de reunió preferit dels manresans.

Tots els cònsols del passaport podran instal·lar vèndoladors a les voreres.

— A mitjans d'aquest mes se celebraran al monestir de Montserrat les noces del nostre amic En Maurici Lledó, amb la bella senyoreta Eugènia Sellés.

Avencem a la jove parella la nostra enhorabona.

SANT FELIU DE PALLAROLS

La festa major.

Estem a vigílies de la festa major, la qual començarà el dia 8 fins al dia 11. L'Ajuntament i les societats Unió Filhucana, Esbart Cultural i Hostalenc F.C., han repartit els cartells dels actes que s'han preparat.

Hi ha contractada la cobla orquestra "Barcelona", la qual, juntament amb "L'Avenç", de la localitat, tindrà cura, durant els dies que es trobarà entre nosaltres, de l'execució de les funcions religioses, sardanes, ballades i de concert, així com també de les nostres antiquíssimes danses folklòriques.

A l'enviat, a càrrec de la Unió Filhucana, la Cobla Barcelona donarà, el darrer dia, un concert de sardanes dels mestres Toldrà, Garreta i Serra.

A l'Esbart Cultural també hi haurà grans funcions teatrals a càrrec dels joves que la componen, i rebran la visita del grup de la Sella.

El darrer dia, al camp del F. C.

Hostalenc, tindrà lloc un partit de futbol entre l'Amer F. C. i el titular de la vila. Abans i després del partit hi haurà sardanes executades per "L'Avenç".

TARRAGONA

Sotragada. — Mr. Henry Thomas. — Aplec sardanista. — Els sardanes. — "Tarragona Federal". — Els remers del Club Nàutic.

Dilluns, entre tres quarts de dues i les dues de la matinada, molts veïns d'aquesta ciutat van quedar fortament impressionats per un parell de sotragades sísmiques.

S'adonaren del fèndem, els veïns dels pisos alts, especialment.

Van ésser molts els qui abandonaren el lloc, presos d'un cert espant.

Hom no notà sorolls subterranis ni cap més sotragada.

— Ha estat a Tarragona, acompanyat del president de la Comissió Provincial de Monuments, senyor Toda, mister Henry Thomas, sots-director del Museu Britànic.

Aquest il·lustre hoste, ha vingut a la nostra ciutat per tal de visitar els museus i la necròpolis romana cristiana de la Fàbrica de Tabacs.

— Diumenge passat, a Alcover, es va celebrar el segon Aplec Sardanista de les Comarques Tarragonines.

Des de la nostra ciutat foren moltes les colles que es traslladaren a l'ermita del Remet.

— Els sardanes varen celebrar la seva festa diumenge passat.

— Torna a publicar-se l'òrgan del partit republicà federal d'aquesta ciutat "Tarragona Federal". Diumenge passat fou distribuït el primer número, el qual quedà esgotat als pocs moments.

El text, en la seva major part, està escrit en la nostra parla. Hi ha, també, algun article en llengua castellana.

— Assabentats els aficionats per les pissarres del Club Gimnàstic del triomf obtingut pels remers del Club Nàutic en els campionats d'Espanya d'outrigger i skiff celebrats a Barcelona, en els quals guanyaren les proves de quatre i vuit i la d'skiff, nombrosos grups anaren a esperar-los a l'estació i a la seva arribada foren objecte d'ovacions i aplaudiments.

Demà, dissabte, a dos quarts de deu de la nit, el Club Nàutic els ofereix un àpat al saló de festes del local social, com a homenatge pels seus triomfs d'ara i els del campionat de Catalunya, en el qual conqueriren la victòria en les mateixes proves.

VALLS

Festival de ràdio. — Aplec municipalista. — La Cooperativa Elèctrica s'estén. — Subscripció. — El "conflicte moral de dignitat". — Desautorització d'un regidor. — Fira.

Divendres passat, fou celebrat un festival de ràdio en el Teatre Principal. L'havia organitzat l'Associació d'Alumnes de l'Escola del Treball, d'acord amb "Unió Ràdio Barcelona".

El programa es descabdellà de la manera anunciada. Llegiren sengles conferències comentant diversos aspectes de la població els senyors J. B. Pairet i P. Català; "La Principa de Valls" tocà sardanes i peces de concert; la companyia senyoreta Francisca Giber cantà algunes cançons; la professora de piano senyoreta Rosa Guasch donà un petit recital; la rapsoða senyoreta Pepeta Bordes recità poesies d'autors locals; l'orquestrina "Salut" interpretà "La Tempestad", i, finalment, l'Orfeó "Aromà" cantà algunes obres catalanes.

Durant tota la sessió, "Torres" divertí la concurrència amb acudits i amb l'art de ventriloquia.

S'havia anunciat que la finalitat del festival era aplegar cabals destinats a adquirir aparells de ràdio per a les cases benèfiques de la localitat.

Bona part de la concurrència s'apressà a inscriure's a la subscripció que s'inicià en el mateix teatre. Així foren recollides cinc-centes pessetes llargues.

Cal, però, fer un aclariment: els ingressos en concepte d'aquests completen a part, és a dir, són per a "Unió Ràdio". Per a beneficiència serà destinat l'escreix aportat pels assistents.

Havem fet aquesta observació perquè, amb la simple lectura dels programes, hom pot creure que no ha de destriar-se la part benèfica i la comercial de la festa.

— L'Associació mutual "La Igualtat" anuncia un acte públic de propaganda.

Hi prendran part els següents senyors: Artur Porrera i Marimón, president de la Federació de Societats Mutes de Catalunya; Ramon Noguer i Coma, Narcís Fuster, Antoni Valles, Josep Bello, Joan Raspall i Antoni Oliva.

L'acte serà celebrat un dels dos dies de les properes fires, a la sala d'actes de la Societat Agrícola.

— Aquests dies, la brigada de

la Cooperativa Elèctrica treballa activament en l'estesa de la línia per al servei de les masies de les parts de Ruanes i Plana i dels magatzems situats més enllà de l'estació del ferrocarril.

La instal·lació, quan sigui cas, podrà allargar-se fins a Puigpelat, Nulles i Vallmoll.

Per altra part, la Cooperativa i els veïns de Fontcalder i Masmolets, han arribat a un acord, mitjançant el qual, abans d'acabar l'estiu els interessats seran servits de fluid elèctric.

— El jovent de diverses Societats ha obert, des de la premsa local, una subscripció pro-presos i exiliats catalans.

Amb les paraules que adreça al públic, hom veu que els iniciadors desiguen aconseguir un ajut eficaç per als catalans que foren empresonats o exiliats, i que en tornar a la nostra terra s'han trobat en situació crítica.

— El conflicte de dignitat moral — expressió de la premsa local — sorgit amb motiu del nomenament de regidor a favor del senyor Joan Cases i Bofarull, l'home de les velleïtats polítiques, continua en el mateix estat de la setmana passada.

L'afavorit per la disposició del Govern civil, però rebutjat unànimament per la resta de regidors, no ha pres, per ara, possessió del càrrec.

— Ha estat molt comentada la desautorització que el periòdic "Joventut" ha fet del regidor tradicionalista senyor Joan Nadal.

Aquest senyor assistí a la recepció reial de Tarragona.

En referir-s'hi, diu "Joventut": "I el tradicionalisme té en el seu programa la qüestió legitimista, incompatible totalment amb la mentada actuació del senyor Nadal, qui, de fet s'ha divorciat espiritualment del sector, del qual fins al present era un representant dins l'el municipi".

— Amb motiu de la fira que la ciutat celebrarà diumenge i dilluns vinent, la Societat Agrícola, d'una banda, i per l'altra el "Valls Deportiu" i el "Centre de Lectura", aixecaran envellats a la plaça del "Quarter".

El "Centre d'Unió Republicana" n'instal·larà un al camp d'esports del "Camp de la Xamora". Amb els balls hi alternaran altres esportistes.

SANT QUIRZE DE BESA

Homenatge. — La festa major.

Diumenge vinent, dia 8, a l'agregat Montesquiu se celebrarà una gran festa d'homenatge a Sant Joan Rossinyol. Es farà un banquet de germanor catalana dedicat a l'extim artístic, es donarà el nom de l'homenatge a un carrer del poble, i es representarà al Centre Obrer el drama "La mare".

Hi haurà també audiició de sardanes. En aquesta festa s'hi han adherit tots els elements del poble. Sant Joan Rossinyol, junt amb la seva senyora, ha promès d'assistir-hi.

— Diumenge passat, amb motiu de celebrar les Filles de Maria la seva festa anual, va haver-hi ballada de sardanes.

— Passa uns quants dies en aquesta població el pintor Lluís Torres Parell.

— Els dies 15, 16 i 17 de l'actual, aquesta població celebrarà la seva festa major. Hi haurà les cobles "Bofills", de Torrelló; "Principal", de Torrelló (Centre Catòlic), i l'orquestra "Fatxendes", de Sabadell, a l'envelat popular. També sembla que ens visitarà la companyia de Joaquim Montero, la qual representarà "La cançó de la puntaire". Al Centre Catòlic, drama i sarsuela. A l'església predicarà el sermó de festa major el P. Bru, d'Igualada.

PINEDA

Homenatge.

La nostra vila ha homenatjat el mestre Josep Micer Banachs, traslladant forçosament en època dictatorial.

Dijous passat, l'homenatge fou obsequiat amb una festa de desgreuge i d'agraïment pels seus esforços a favor de l'ensenyament.

Anaren a rebre'l els ex-deixebles i amics, presidits pel batlle de la població. En arribar el comboi, forts aplaudiments anunciaren la presència del festejat. Un antio alumne, en nom del poble, li donà la benvinguda.

Al matí, a la plaça de Catalunya, hi hagué una ballada de sardanes; seguidament, el cor "Cantaires de Pineda", acompanyat per la cobla "Llevantina", interpretà la peça "Gratitud".

El senyor Micer fou obsequiat amb un àpat, al qual se sumaren moltes representacions de Llinàs del Vallès, poble on actualment exerceix; Canet, Hostalenc, Mataró, Hostalenc i Maigat. Es rebieren adhesions de l'inspector de primera ensenyança, senyor Roco, de l'Ajuntament de Manacor del Valle

(Balears), del Centre Català de Canet de Mar, dels ex-deixebles Bataller i Iglesias, i de molts altres. L'acte va descaóbellar-se dins la més sàlida cordialitat.

Seguidament, i al-sold d'actes del café "La Constància", tingué lloc el llurament d'un artístic pergamí. Parlaeren els ex-deixebles i els mestres senyors Alzina i Ragull, i a continuació els senyors Foré, de Canet, i Serra, de Llinàs. En aixecar-se l'homenatge, fou saludat amb grans mostres de simpatia, que es repetiren continuament durant la seva peroració. El chor desgranà "La donzella de la costa", i el senyor Serra i Moret finalitzà l'acte posant de relleu les dots excel·lents del mestre prelat, juntament amb les proves de civilitat i de cultura que demostren tenir els pobles que saben honorar als seus mestres.

Tots els parlamentaris foren molt aplaudits.

CALELLA

L'estalvi.

Durant la setmana passada, la Sucursal de Calella de la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvi, rebé per impositcions la quantitat de pessetes 69.030'60, i va satisfer en concepte de reintegraments i terminis mensuals de pensió, 21.197'29 pessetes. Resultà un saldo de 47.833'31 pessetes a favor de les impositcions.

Durant la setmana foren obertes set llibretes noves.

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Afirmació cooperativista. — Mort sentida. — Polítiques.

Divendres de la setmana passada, tingué lloc al Cinema Catalunya, el mltim d'afirmació i propaganda cooperativista organitzat per la Societat local Cooperativa La Fraternitat.

Varen fer ús de la paraula, el vel En Joaquim Pagés, per l'entitat organitzadora; En Joan Rovira, de la Cooperativa La Flor de Maig, de la capital; En Joan Coloma, director d'Acció Cooperativista, i En J. Duran i Guàrdia, secretari de la Federació Regional de Cooperatives de Catalunya.

El local es volé ple, i es varen tributar molts aplaudiments als oradors abans esmentats.

— Ha estat sentidíssima la mort d'En Pere Alvaré i Gonzalbo (que en pau reposi), el generós donant dels edificis per a Escoles Nacionals, fabricant d'aquesta localitat, el qual actualment, entre altres càrrecs, va ésser regidor d'aquest Ajuntament, president de l'Assemblea local de la Creu Roja i vocal de la Junta Provincial d'Instrucció Pública.

Totes les societats locals varen acordar que constés en acta l'lament per tan irreparable pèrdua, així com la Corporació Municipal, la Junta local de Protecció a la Infància, i l'Assemblea local de la Creu Roja.

Dissabte se celebraren els funerals, que foren concorregutíssims.

A la família del finit reiterem el nostre condol més sentit.

— El Centre Republicà Federal, de l'esquerra republicana, d'aquesta ciutat, ha elegit president En Pere Codinachs, vice-president En Josep Pahissa i Jorba, i secretari En Remi Sagú.

Tan prompte com s'autoritzi els actes públics, iniciarà els de propaganda de llurs ideals.

— A més del Centre Republicà Català, d'Acció Catalana, es fan treballs per a constituir un Casal Català Republicà.

Municipi

Des de dissabte començarà a regir la tarifa única dels taxis.

Han visitat el degent de circulació els representants de les entitats taxistes per a pregar-li que la implantació de la tarifa obligatòria sigui des de divendres vinent, a les dotze de la nit.

Així ho ha concedit la dita Delegació, i ha passat les corresponents ordres a la Guàrdia Urbana.

El viatge regl.

Nota de l'Alcalde:

"En marxar ahir passada el rel, m'encarregà que expressés en nom seu a Barcelona, l'agradança amb què ell i la seva rel familiar han passat aquests dies a la nostra capital, i el testimoni del seu relat agratament per les constants mostres d'afecte que de part de totes les classes socials ha rebut.

"L'alcalde no pot menys d'expressar també la satisfacció que aquesta constant cordialitat entre el poble i el seu rei li ha produït, segur que la compenetració del sentir de Barcelona amb la monarquia és el camí de més grans garanties de felicitat pel nostre poble.

L'alcalde, Comte de Güell."

L'illa industrial de Can Fabra i Coats.

Durant el termini de vuit dies estarà exposat a la Secció d'Exposició el projecte de modificació de l'illa per a la for-

maació de l'illa industrial a la fabrica de filats Fabra i Coats, per tal que tots els propietaris que es considerin afectats pel dit projecte puguin formular en contra, durant el dit termini, les reclamacions i observacions que oreguin pertinents a llur dret, mitjançant instàncies, que hauran de presentar al Registre General de l'Ajuntament.

Demanda de millores.

Els regidors senyors Nonell i Sabater, han informat davant la Delegació Municipal d'Obres Públiques, les següents mocions:

Una, interessant que es doti de llum el carrer dels comtes de Benlloch, entre els d'Evart i Arnús i Travassera.

Una altra, sollicitant que es procedeixi a l'arranjament del paviment del carrer de Lluís Antón, en el trajecte comprès entre els de Neptí i Balmes, així com el del carrer de Mates.

Una altra interessant que es procedeixi a asfaltar el carrer de Ros d'Olan, entre els de Sant Joaquim i Salmorón, i el carrer de Pere Serrall.

Un guarda amonestat per maltractar un gos.

El regidor jurat senyor Julià ha amonestat el guarda que té cura de la Plaça de Medinaceli, per haver pegat a un gos, segons denuncia dels Amics dels Animals.

Les Sardanes

EL CONCURS DE SARDANISTES DE "JOVENTUT HOTELERA"

En vista de l'afiliació de col·les de sardanistes que d'arreu de Catalunya s'inscriuen al Concurs organitzat per Joventut Hotelera, durant les festes de la Setmana Hotelera, que tindrà lloc a partir de diumenge vinent, l'entitat organitzadora preveu que per tot diumenge vinent es veurà obligada a tancar la llista de inscripció, per manca material de lloc on poder situar les colles de sardanistes en el dia del torneig.

Les inscripcions cal adreçar-les a "Joventut Hotelera", Concurs de Sardanistes, Carrer de Gravina, número 1, Barcelona, per tot diumenge vinent.

FOMENT DE LA SARDANA DE BARCELONA

Seguint la tanda de ballades que aquesta entitat organitza a la plaça de la Casca de Pau tota els diumenges i dies festius, a dos quarts de sis de la tarda, ha confiat la interpretació dels programes de les ballades a celebrar al diumenge i dilluns de Pasqua, a les cobles Empòrium i La Principa de Barcelona, respectivament.

JOVENTUT SARDANISTA PEP VENTURA

Aquesta entitat ha organitzat per a les properes festes de Pasqua tres escolides audiicions de sardanes, que tindran lloc dissabte, diumenge i dilluns, a les deu de la nit.

La primera d'aquestes audi-

cions anirà a càrrec de la cobla Barcelona. I se celebrarà a la plaça de Berenguer el Gran, i les altres dues, a càrrec de les cobles Canigó i Catalònia, seran ballades al carrer del Doctor Martí Julià (Via Laietana).

CONTRA els tributs municipals

Oviedo, 5. — El veïnat de Reguera s'ha negat a pagar els tributs i ha creat amb aquest motiu una difícil situació a l'Ajuntament.

Una comissió de regidors ha anat a parlar amb el governador civil per a encesar-li l'acte i demanar-li el seu aut.

Un pescador de truites

Ferrol, 5. — La benemèrita ha detingut el vel del poble de Gamonde Aquil Veiga, el qual, per a pescar fàcilment les truites emmetinava les agües del riu.

DARRERA HORA

DE BARCELONA

UN APAT D'HOMENATGE A L'ARTISTA DESCONEGUT

Anit un nodrit nucli de la nostra gent de les arts, de les lletres i de la finança va reunir-se a sopar a la Masia de la Granja de Ramaders de l'Exposició, per tal d'homenatjar l'artista desconegut.

A aquest li fou reservada, naturalment, la presidència del sopar, amb el corresponent sobor.

Fou servit el següent menú:

Entremesos exquisits, Cassola de peix mariner, Espàrrecs de Gavà, Petites ballotines trufades i pollastre a l'est. Ensamada "desconeguda". Gelat bloc. Fruites al kirsch. Tisana. Cafè i licors.

Heus aquí una relació dels comensals:

— Francisco Costa, Victòria Selz, J. M. Vilanova, Jaume Mercader, Ricard Canals, Enric Casanoves, J. M. Jordà, Alexandre Riera, Francesc Blanch, J. Planes, Tauler, Francesc Millas, Angel F. de Solé, Francesc Puigols, Borrell i Nicolau, Josep Maria Oromí, Joan B. Trias, Xavier Regàs, Planes-Doria, J. Conill, Mateu Pou, Josep M. Gomis, Padilla, fill, Antoni Vilà, Joaquim Borralleres, Llorenç Porcini d'Alga, Josep Compta i Viladomat, Dr. Josep M. Peyri, Antoni Bartra, M. Benedito, Wenceslau F. de Soto, Padilla, pare, Guerau Carbonell, Lluís Santasusana, Rafael Padit, Isidor Subó, Eduard Raguasol, August Malons, J. Ventalló, Alexandre Plana, Lluís Mercader, Miquel Gifreda, J. M. de Segarra, Enric Galvey, D. Carles, A. López Llausàs, Ramon Camp many, Pere Domènech, Miquel Masriera, Josep Porta, Lluís Limona, Pere Inglada, F. Camps Margarit, Alexandro Burbano, Pere Rabola, Lluís G. Clot, Francesc P. Quintana, E. Santasusana.

L'apat acabà més enllà de mitja nit.

DE MADRID

Contra els tributs municipals

Oviedo, 5. — El veïnat de Reguera s'ha negat a pagar els tributs i ha creat amb aquest motiu una difícil situació a l'Ajuntament.

Una comissió de regidors ha anat a parlar amb el governador civil per a encesar-li l'acte i demanar-li el seu aut.

Un pescador de truites

Ferrol, 5. — La benemèrita ha detingut el vel del poble de Gamonde Aquil Veiga, el qual, per a pescar fàcilment les truites emmetinava les agües del riu.

Un manantial d'aigua sulfurosa a casa seva

Si li convenen bany sulfurosos recordi's que a casa seva mateix disolvent Gotes mates Sulfuroses de Bar a l'aigua de bany obtindrà un bany sulfuros de tanta eficacia com si el prengues en el mateix manantial

EL S E S P O R T S

Els esdeveniments de diumenge, a l'Estadi

CONSIDERACIONS A LA SIGNIFICACIÓ DELS RUGBISTES TRAMESOS PER FRANÇA I AL GRAN PARTIT DE FUTBOL CATALUNYA - BASCONIA

S'observa un positiu interès popular per a aquest gran festival

Els partits que varen jugar-se diumenge passat a l'Estadi de Montjuïc, no foren altra cosa que la culminació d'un certament esportiu anual, al qual s'havia d'arribar d'una manera automàtica d'eliminació en eliminació. Les circumstàncies feren possible la celebració a Barcelona dels dos partits de final de campionat. L'annunci tan sols dels quals bastava a omplir l'Estadi, sobrerament. Es a dir, que si bé els nostres futbolistes s'havien de vèncer abans eliminats, devien a un fet en certa manera fortuït l'haver pogut presenciar el magnific espectacle.

Diumenge vinent el Comitè Esportiu de l'Exposició, servirà a l'afició barcelonina un plat fort, producte de càlcul i d'una ben orientada preparació. Veuem per tant dos partits, un de futbol i un de futbol, que presenten anticipadament una garantia.

En un altre lloc del nostre període, donem la llista dels jugadors de futbol que han de defensar la seva escola contra la dels d'aquí. Hom podrà constatar com els equips que ens visitaran, procedents de l'altra banda del Pirineu, són germans nostres, tan catalans com nosaltres mateixos, però educats esportivament en medis distints.

L'interès és evident. Diumenge podem, per tant, presenciar el partit de futbol que pot proporcionar als aficionats a aquest esport l'ocasió de fer una sèrie innumerable d'observacions ben curioses i útils. Podrem veure la manera de desenvolupar-se, en un mateix exercici esportiu, els nostres homes formats en mètodes diferents, classificats en demarcacions esportives ben diferents.

Els que es desenvolupen dins la demarcació esportiva del Llenguadoc són distingits per la premsa francesa amb el nom de catalans, porten cognoms catalans i pertanyen a poblacions de nom eminentment català.

Així, ben lluny d'implicar una mutua simpatia de concessions, creiem que pot ésser un estimul per a la lluita, la dignitat de l'escola que creiem han de sentir els que s'han fet forts i destres en múltiples determinats, ha de comptar d'una manera important en el partit de futbol que demà passat es jugarà a l'Estadi de Montjuïc.

Un altre plat fort serà el partit Basconia-Catalunya. Bascos i catalans no són germans, però hem estat sempre bons amics i ens hem parlat gairebé sempre la supremacia de l'esport peninsular.

Fora del terreny esportiu, bascos i catalans, hem tingut nombroses ocasions de demostrar-nos la simpatia que lliga dues manes d'homes de caràcter racial ben distint.

Ham tingut ocasions múltiples d'enfrontar-nos amb els homes de les verdes muntanyes d'Euzkadi en ocasions diverses i difícils. Unes vegades el temps batallador dels bascos s'ha destacat fins a carregar l'ambient d'aquell estat de paslò propi de tota lluita.

Els d'uns de simpatia, però, sempre han estat una cosa efectiva. Qualsevol que hagi estat el vencedor, ha rebut el tribut d'admiració dels vençuts.

El futbol del nord i el nostre tenen característiques especials que han produït els resultats més efectius d'uns el futbol peninsular. La lluita, per tant, de diumenge vinent, serà de qualitat, més interessant que la de dos partits, que posseïxen les pròpies i distintives dels altres d'un mateix lloc. Serà una brega que posarà de relleu les característiques generals del joc de millor qualitat de Basconia i de Catalunya.

Així explica l'interès i l'expectació que els nostres aficionats senten pel partit de diumenge vinent a l'Estadi de Montjuïc.

X. de V.

ELS BENEFICIS SERAN EN PART A PROFIT DE LA LLIGA AMATEUR

Entre els nostres aficionats és començant amb gran interès el partit de diumenge vinent a l'Estadi, entre les seleccions de Catalunya i Basconia, que, a jutjar pels preparatius que

es fan, ha de revestir tots els caràcters de veritable esdeveniment esportiu, digne de la tradició futbolística entre les dues regions.

L'equip català combinat per la Federació sembla confirmar-se en els noms següents:

Zamora (Espanyol); De Mur (Espanyol); Alcoriza (Europa); Tena (Espanyol); Guzman (Barcelona); Castiella (Barcelona); Ventolrà (Espanyol); Galland (Espanyol); Samitier (Barcelona); Bestit (Barcelona); Perera (Barcelona).

Com és natural, tractant-se d'una competició esportiva, de seguida els comentaristes dels nostres futbolistes han estat a l'entorn de la força d'aquest equip, preguntant-se si realment podrà plantar cara al combinat de Basconia, el qual, segons totes les notícies, serà de primera força, ja que aduec s'havia parlat que l'athletic potser no podrà aportar l'esforç de tots els seus jugadors necessaris, però notícies de darrera hora asseguren que l'athletic disposarà de tots els jugadors per al major rellieu de l'equip basc i, per consegüent, de la transcendència del match.

Notícies de Bilbao donen a entendre que tant els directius del futbol basc com els aficionats d'aquella regió consideren necessari sortir airoso de la lluita de diumenge vinent, com un acte d'afirmació de llur potència futbolística, puix que no cal oblidar que el Campionat de Lligues i el de la Copa d'Espanya, aquest any, han quedat en poder d'un club basc.

Sembla ésser decidit que l'equip d'aquella regió estarà format pels jugadors següents:

Blasco (Athletic); Ciraco i Quintozes (Deportivo Alavés); Pichó, Miquelena i Roberto (Athletic); Biezobas (Osasuna); Regueiro (Real Unión); Olivares (Deportivo Alavés); Bata (Athletic); Gorostiza (Athletic).

Posades d'acord totes les Federacions, l'arbitratge ha estat confiat al madrileny Escorial.

La Federació Catalana de Futbol, organitzadora de l'encontre, ha pres l'acord de destinar el 30 per 100 del benefici líquid a la Lliga Amateur de futbol, per a la propagació i foment del futbol amateur a Catalunya, acord que haurà d'ésser votat amb evident simplicitat per part de tota l'afició.

El match de rugby Catalunya - Llenguadoc

Ha estat acollit amb veritable interès l'assajament del match de futbol Catalunya-Llenguadoc, com a preliminar del futbol Basconia-Catalunya que ha de jugar-se diumenge vinent, a la tarda, a l'Estadi.

Les exhibicions de futbol internacional que fins ara s'han efectuat als nostres camps han conegut ja que la gran massa de públic pogués donar-se compte de l'interès i de l'emoció que adquireix el dit esport quan és practicat per jugadors de qualitat i quan en elles va envoltat el prestigi esportiu regional.

Els que recorden el match de l'any passat, Itàlia-Espanya, jugat també a l'Estadi, poden tenir la seguretat que la partida de diumenge vinent, entre catalans i meridionals francesos, haurà de superar en molt a aquella que per tots és recordada amb satisfacció i que valgué als nostres representants la primera victòria internacional.

Difícil serà renovar-la en aquesta ocasió, per quant el quinze del Llenguadoc és de primer ordre, i encara que no representi la millor vàlua que França pot oferir, és almenys un exponent elevat de la gran classe que el rugby ha assolit a la nació veïna, la que actualment cal situar en idèntic nivell dels països britànics, on el rugby prengué origen i ha aconseguit més gran pujança.

La llista ja publicada de jugadors seleccionats per la Lliga de Llenguadoc, en la qual figuren alguns internacionals galos, demostra eloquentment la dura tasca que correspon jugar als nostres jugadors. Però aquesta actualment estan més entremès, i amb l'experiència assolida en llur recent excurió a Alemanya i a Itàlia, són molt capaços d'oposar als Llenguadoc

als menys una gran resistència i aconseguir un honorable resultat, que vindria a confirmar el prestigi adquirit en tant poc temps pels nostres rugbistes en l'esport internacional.

L'equip anomenat Llenguadoc de Rugby que jugarà diumenge a l'Estadi contra l'equip local es també un equip català

En la nota apareguda ahir als diaris sobre l'encontre Llenguadoc-Catalunya, de rugby, a l'Estadi diu que l'equip català està oposat a una selecció de Llenguadoc. La lectura dels noms dels jugadors d'aquesta selecció i la de llur localitat d'escolta que aquesta tria de jugadors que esportivament pertanyen a la regió (també i exclusivament demarcació esportiva) d'ita de Llenguadoc és una selecció tan catalana com la que presenta Barcelona. Vegeu, sinó, els noms dels jugadors de la selecció d'ita de Llenguadoc:

Valls, Sayren, Molins, Casanova, Prada, Galbèrt, Escodó, Giralt, Paull, Saltralla, Codina, Coderch, Ramis, Noguera, Valls i Amigues. I no solament són catalans per llur nom, sinó per la localitat. Vegeu:

Perpinyà, Torrelles, Vilallonga, Palau del Vidre, Tresserras, Espirada d'Agli i El Boló.

El partit de rugby de diumenge és, doncs, entre dos equips catalans, entre jugadors que pertanyen a terres de llengua catalana i que parlen, de consegüent la mateixa llengua.

Aquesta confusió és deguda a que els catalans del Rosselló — els de l'equip que juga diumenge tots ho són — pertanyen esportivament a una demarcació (no geogràfica ni lingüística, sinó esportiva) que per facilitar els campionats s'anomena Llenguadoc i que ultra el Llenguadoc autèntic comprèn dues o tres comarques més del Migdia. Si han estat escollits els catalans del Rosselló per a formar la selecció, és per tot com dintre la Federació de Llenguadoc els nostres compatriotes són els millors rugbistes.

El partit de rugby de diumenge serà un gran partit entre germans de raça i sota els plecs de la mateixa bandera basca.

Els atletes de l'equip peninsular deafilaran també a l'Estadi

Una altra nota simpàtica presenta el programa de la gran tarda esportiva de diumenge vinent a l'Estadi.

Els atletes que integren l'equip d'Espanya que acaba de fer una brillant demostració a les pistes de Gènes, a Récia, Bolonia, davant de poderoses seleccions italianes, a indicació de la Federació Catalana de Futbol, ates guesosament per la Confederació Espanyola d'Atletisme, desfilaran per la pista de l'Estadi en l'intermèdi de tre el match de futbol i el de futbol.

Cal suposar i desmarcar que el nostre públic sabrà tributar als valents atletes que en terres italianes han demostrat brillantment el nostre nivell, i que han batut al mateix temps múltiples records internacionals, l'acollida entusiasta que el seu esforç i llur companyia mereixen.

EL DESPATX D'ENTRADES I LOCALITATS

Per a aquest gran festival del diumenge a l'Estadi, ha començat ja la venda d'entrades i localitats a les taquilles de l'Exposició, als locals de la Federació Catalana de Futbol (Lleatana, 23), del F. C. Barcelona (Passatge de Gràcia, tocant a Diputació), Club Deportivo Espanyol i als centres de localitats.

Durant el dia d'ahir ja hom va observar la gran animació per adquirir billets, la qual cosa demostra l'interès que ha despertat aquesta tarda de l'Estadi, puix que pomes vegades pot presentar-se l'ocasió de presenciar un encontre de futbol internacional i un partit de futbol de la transcendència d'aquest Catalunya-Basconia, amb el qual es repren una tradició interrompuda ja fa uns quants anys.

CICLISME

EL CAMPIONAT CICLISTA DE CATALUNYA

Una comissió de la Unió Esportiva de Sans, entitat organitzadora d'aquest Campionat, ha reconegut el circuit designat, el qual està en estat imparable. Ho manifestat, a més, que trobarà gran entusiasme en totes les poblacions del recorregut.

A conseqüència d'un dels acords presos en el darrer Congrés de la Unió Velocipedica Espanyola, els organitzadors del Campionat no poden prendre en consideració cap de les inscripcions que es rebien per correu i que no vénen acompanyades de les dues pessetes import de la inscripció, la qual cosa fan públic per a coneixement de tots els que es troben en aquest cas.

EXCURSIONISME

El Centre Excursionista Minerva efectuarà durant els dies 8 i 9 una excursió per la Garrotxa, sola el següent itinerari:

Camprodon, Collada dels Muls, Tolosa, Sot de Sant Aniol, Gorges de Sant Aniol, Torrellà, Argeles i Banyols.

Lloc de reunió: Estació del Nord, a les 10 hores del dia 8.

L'ESPORT FEMENI

L'equip B del Club Femeni i d'esports venç el Patrie

PER 12 A 8

Com a "clou" del magnífic programa esportiu del festival del C. F. i d'E, es jugà un partit de basket femení entre l'equip B del Club Femeni, integrat per les senyoretes M. Zamarrero, E. Jaumandreu, C. Sugranyes, C. Pasó i M. Guix, i l'equip del Patrie, integrat per les senyoretes Serra, Vidal, Bertran, Segalà i Cubells.

El partit fou, com hom ja preveia, el més interessant de tots els disputats entre equips de senyoretes. El nombre públic que es congregà a l'entorn de la pista, públic selecte i, com corresponia, replé de xamosses senyoretes, va poder gaudir d'un interessant partit, en el qual abundaren les magnífiques jugades que portaren a cap un i altre equip. I va poder entusiasmar-se amb la brillantor del joc que proporcionà el basket que en jugat per equips que, com els que disputaren aquest partit, el practiquen més o menys perfectament.

Les senyoretes del Club Femeni, d'un joc més efectiu que les seves adversàries i millor encert en el tir a basket, encert en el qual realitzaren les senyoretes Pasó, Zamarrero i Sugranyes obtingueren un triomf més per al seu equip que, com cap altre, compta tots els partits jugats per brillants victòries. El triomf que assoliren diumenge fou difícil per la qualitat de l'adversari. La primera part fou de net superioritat de les vencedores, però a la segona, potser per l'excessiva confiança, permeté les senyoretes del Patrie reaccionar i comprometre la brillant victòria del Femeni, les components del qual, nervioses en excés, no encertaren contrarestar la rapidesa de llurs adversàries. La partida a la primera part assenyalava un resultat de sis punys a cap favorable al Femeni, i quan estava fent aquesta diferència havia estat aminorada per 2 a 3, fins que en un moment d'inspiració la senyoreta Zamarrero, en un magnífic tir a basket, aconseguí els dos millors punys de la partida, amb els quals reafirmaren el brillant resultat. Aquest basket i la nova victòria de les excel·lents jugadores del Femeni fou acollit pel nombros públic amb una afectuosa ovació.

Ahí el senyor Claret, que ho feu amb la millor voluntat i imparcialitat exigible.

El brillant festival esportiu del Club Femeni i d'Esports fou magníficament clos per aquest partit de basket, esport complet que, lluny de fer perdre les gràcies personals de la dona que el practica, les augmenta en aquella bellesa, que fa l'esport i la dona doblement adorable.

Llàstima que el brillant festival fos entorbidat en acabar el partit, per les discussions que certs elements estranys al club organitzador promouguen, que més que defensar llur equip, vençut al cap i a la fi en noble lluita, intentaven desfermar la brillant victòria de l'equip vencedor, pesant en aquesta acte la manca de correcció i aquella cordura tan necessària, per ésser dirigent d'una entitat. Es una veritable llàstima que el basket femení es vagi ja entorbidat per aquestes nebulosines, que en anterioritat han reeixit a la seva manera en les lluites del basket masculí. Un remei nos el donem d'aquesta cordura tan necessària, tan fustosa en tots els esports, i serà fàcil aconseguir que el basket femení adquireixi aquella correcció, distinció i personalitat que des dels primers dies ha tingut.

J. M.

FUTBOL

DEL PARTIT VALENCIA-BARCELONA A BENEFICI DEL JUGADOR PATRICI ARNAU

Del partit Valencia-Barcelona a benefici del jugador Patrici Arnau. El mateix la vinguda del València P. C. per a contindre dilluns vinent contra el F. C. Barcelona a Les Corts com l'homenatge i benefici al jugador blau-grana Patrici Arnau, han estat dues notícies que per part dels nostres esportius han estat rebudes amb satisfacció.

Fa temps que el València no ha actuat als nostres terrenys, i el fet de visitar-nos en uns moments en què compta amb un conjunt envejable, ofereix la perspectiva d'un encontre molt lúid i competitiu.

Abans de l'anterior partit segurament veurien desfilar el primer equip de l'Escala P. C., que podrà amb una combinació de jugadors blau-grana.

ACORDS DEL F. C. BARCELONA

Alguns dels acords presos pel Consell Directiu del F. C. Barcelona en les reunions celebrades durant els dies 28, 29 i 31 de maig i 3 del corrent.

Associar-se a l'homenatge al senyor Agustí Peris amb motiu d'haver-li estat concedida la Medalla de la constància en l'esport amateur.

Atorgar per a Campionat de Catalunya de lluita grec-romana i autònoms infantils, diferents premis.

Elegir el sorteig oportú, corresponent a aquest exercici els membres del Consell directiu senyors Tomás Rosés, Emili Moragues, Joan P. Roca i Joan B. Soler Brú.

Concedir un partit per al 9 del corrent amb el València P. C. i preparar un festival a profit de la Mitja del F. C. Barcelona, per a Centre el mateix mes.

Convenir amb una empresa de banys el servei gratuït de costum, per als elements de les seccions esportives del Club, durant juliol i agost.

Del comitè de Middlesex, Cheshire, Surrey i Essex, lloc d'on han sortit tots els millors nedadors d'Anglaterra, procedeix aquesta formidable selecció, la qual compta en el seu equip de water-polo amb quatre jugadors seleccionats per a formar l'equip anglès en els passats Campionats d'Europa, i que gaudiran de la màxima anomenada i popularitat a tot el país.

Aprofitant la vinguda a casa nostra, l'equip H. E. Annison's ha concertat uns festivals a París i Tolosa, i a propòsit d'aquests partits, la premsa francesa comenta molt favorablement aquesta vinguda i considera l'equip anglès com un dels millors equips que haurà actuat a l'Estadi Nàutic de Toulon.

Lloc de reunió: Estació del Nord, a les 10 hores del dia 9.

Amh totes aquestes dades, tan

clarament eloq/ents, els nostres aficionats podran fer-se càrrec de la vàlua de l'equip que tindrà per contrincant el C. N. Barcelona les pròximes nits del 12 i 14 del mes que som.

GRAN PREMI DE PASQUA COPA "DEDALO": FINAL CHALLENGE JOAN BARBA

A mesura que anem acostant-nos al diumenge, augmenta considerablement el nombre d'inscripcions per a les proves que integren el programa de la matinal que tindrà per marc adequat la formosa piscina de l'Escullera de Llevant.

Aquesta festa, ja tradicional en el calendari esportiu barceloní, mereix, pel que respecta al present any, especial atenció, i a honor a la veritat, part d'aquest entusiasme que existeix entre els seus concursants es deu a la bella gesta de l'esportista oficialitat del "Dédalo", la qual ha ofert per al vencedor del Gran Premi una copa d'argent digna d'ésser disputada entre els millors dels millors, com, afortunadament, tots els indicis així ho fan suposar.

Al concurs dels nedadors del Club de Natació Barcelona s'hi uneixen, desitjosos de contribuir al màxim esplendor de la jornada i en franca companyonia, estimades inscripcions d'altres clubs, i entre les més importants les dels Clubs de Natació Atlètic i Sabadell.

El programa és el següent:

Carrera de 66 metres infantil, social.

Carrera de 100 metres braça de pit, social.

Carrera de 100 metres esquena, social.

Carrera de 100 metres debutants, social.

Carrera femenina de 100 metres.

Carrera de 200 metres, interclub.

Gran Prem de Pasqua, per categories.

Campionat de Catalunya de salts 1929 variats de palanca.

Partit final de la Challenge Joan Barba, entre el C. N. Atlètic i el C. N. Barcelona, classificats el diumenge passat per a disputar-lo.

El Col·legi Català d'Arbitres i Oficials de Natació ha designat el següent jurat:

Jutge àrbitre: En Manuel Baster, president de la F. C. N. A.

Starters: En Jordi Ludwig, president del Col·legi d'Arbitres.

Cronometradors: senyors Ponsati, Serinyà, Pal. M. Trigo, Jiménez i Puig.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Serinyà i Ubach.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Baidés, Serinyà, Baster i Pal.

Cronometradors: senyors Ponsati, Serinyà, Pal. M. Trigo, Jiménez i Puig.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Serinyà i Ubach.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Baidés, Serinyà, Baster i Pal.

Cronometradors: senyors Ponsati, Serinyà, Pal. M. Trigo, Jiménez i Puig.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Serinyà i Ubach.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Baidés, Serinyà, Baster i Pal.

Cronometradors: senyors Ponsati, Serinyà, Pal. M. Trigo, Jiménez i Puig.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Serinyà i Ubach.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Baidés, Serinyà, Baster i Pal.

Cronometradors: senyors Ponsati, Serinyà, Pal. M. Trigo, Jiménez i Puig.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Serinyà i Ubach.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Baidés, Serinyà, Baster i Pal.

Cronometradors: senyors Ponsati, Serinyà, Pal. M. Trigo, Jiménez i Puig.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Serinyà i Ubach.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Baidés, Serinyà, Baster i Pal.

Cronometradors: senyors Ponsati, Serinyà, Pal. M. Trigo, Jiménez i Puig.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Serinyà i Ubach.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Baidés, Serinyà, Baster i Pal.

Cronometradors: senyors Ponsati, Serinyà, Pal. M. Trigo, Jiménez i Puig.

Jutges de salts: senyors Vilamala, Serinyà i Ubach.

UN ALTRE ESDEVENIMENT ESPORTIU PARTIT DE RUGBY

LENGUADOC-CATALUNYA PROVES ATLETIQUES

PARTIT DE FUTBOL BASCONIA-CATALUNYA DIUMENGE, 8 JUNY

ESTADI DE MONTJUIC Preus populars

a l'afició empordanesa una bones tardes de futbol i que quedin ben gravats a la memòria dels nostres aficionats, que no dubtem acudir tots en massa al camp dels Monjos.

Tindrà cura de tirar el kik-off el notable defensor unionista senyor Ferrn Noguera, que es troba ja quasi reabilitat de la fractura de la cama que va sofrir en la final contra el Fort-pienc.

L'Agència Citroën i Tallers Matas de Lloret de Mar

En inaugurar a Lloret, setmanes enrera, el nostre bon amic En B. Matas, l'Agència per a la venda dels cotxes Citroën, junt amb els seus tallers de reparacions i garatge, preveiem que seria un èxit, i no ens equivocàrem.

Ham tingut ocasió de parlar amb alguns clients dels Tallers Matas, i cada dia estàn més satisfets dels bons serveis i de les facilitats que troben en aquella casa, la direcció de la qual s'ha guanyat completament la bona voluntat dels seus nombrosos clients i amics d'aquí i de Lloret de Mar.

HIPISME

LES CURSES A L'HIPODROM Inscripcions per al diumenge dia 8 de Juny

"Premi Rubí" De Venda. 2.000 pessetes, 2.100 mts.

Mata-Lasheras, Filòsof, 4.000 pessetes, 60 quilos. S. Talavera, Orceila, 4.000 pessetes, 59 quilos. C. Lapeze, Didoche, 4.000 pessetes, 58 quilos.

V. Pueyo, Monrovia, 4.000 pessetes, 53 quilos. aMarques de Casa Arizon, Baltimore, 6.000 pessetes, 54 quilos. R. de Rafael Garcia, Lada, 4.000 pessetes, 49 quilos.

"Premi Circol Equestre", Handicap, Gentlemen-Riders, 1.250 pessetes, 2.400 mts.

J. M. Cabanillas, Whatcombe, F. Coello, Mariani, Artilleria a cavall, Go-and-win, Dragons de Numancia, Black-Cat.

"Premi Saigón", 4.000 pessetes, 2.700 mts.

V. Pueyo, Ourki, 63 quilos. V. Pueyo, Bleu du Roi, 56 quilos. Mata-Lasheras, Blismont, 61 quilos.

"Premi Espartaco", Handicap, 2.500 pessetes, 1.900 mts.

J. M. Cabanillas, Whatcombe, V. Pueyo, Wonderful, V. Pueyo, Headline, J. Ponç Miguel, Le Vaal, G. Lapeze, Camelia XIII.

"Premi Cadi", Staeple Chase, 2.000 pessetes, 3.500 mts.

G. Lapeze, La Nouba, 67 quilos. Comte de Torrepalma, Mantour de Cour

La sola diferència de dos o tres punts.
Pel que fa referència a les marxes, poca cosa millor s'ha obtingut. Les marxes han descendit — en referència a les aconseguides pels nostres — del nivell mitjà de les obtingudes en el primer encontre. En el darrer festival només cal destacar la que aconseguí l'equip en els 400 metres llisos, i l'aconseguida per l'equip de 400 metres llisos. Les dues proves es classificaren en primer lloc i bateren els rècords mundials.

Resultats dels resultats generals:
Triple salt: 1. Lacomba (E.), 13'40"; 2. Benazzi (I.), 13'20"; 3. Roca (E.), 13'01"; 4. Pilati (I.), 11'74".
Disc: 1. Mignani (E.), 42 m.; 2. Benazzi (I.), 41'71"; 3. González (E.), 41'41"; 4. Culi (E.), 28 m.
Llançament: 1. Lacomba (E.), 1'75 m.; 2. Mori (I.), 1'70"; 3. Degli Espinoli (I.), 1'65"; 4. Olivella (E.), 1'60".
Pesa: 1. Culi (E.), 3'55 m.; 2. Pilati (I.), 3'20".
Javelina: 1. Poggioli (I.), 47 m.; 2. Vardelli (I.), 42'60"; 3. Tugues (E.), 42'40"; 4. González (E.), 43'70".
500 metres llisos: 1. D'Agostino (I.), 1'15"; 2. Jonqueres (E.), 1'3. Arévalo (E.), 1'4. Padliaro (I.).
100 metres tanques: 1. De Negri (I.), 2'55"; 2. Roca (E.), 2'59"; 3. Benazzi (I.), 2'59"; 4. Cunyat (E.).
500 metres llisos: 1. Labourdette (E.), 2'50" (rècord peninsular); 2. Curat (I.), 2'51"; 3. Cifarelli (I.), 2'51"; 4. Danioni (E.).
Javelina: 1. Bossalino (I.), 50'50 m.; 2. Mori (I.), 47'72"; 3. Bru (E.), 47'40"; 4. González (E.), 42'68".
Salt de longitud: 1. Paracchi (I.), 1'70 m.; 2. Ferretti (I.), 6'31"; 3. Olivella (E.), 6'06"; 4. Coronado (E.).
1000 metres llisos: 1. Tognoli (I.), 1'58" 2-5; 2. Vives (E.), 3'39" 2-5; 3. Ghermandi (I.), 4. Muntaner (E.).
100 metres llisos: 1. D'Agostino (I.), 23"; 2. Orlandini (Gif), 23"; 3. Arévalo (E.); 4. Jonqueres (E.).
100 metres tanques: 1. De Negri (I.), 15" 2-5; 2. Segurado (E.), 1" 3-4; 3. Tugues (Gif), 17" 3-4; 4. Benazzi (E.), 17" 4-5.
500 metres marxa: 1. Garcia (E.), 18'24"; 2. Di Salvo (Gif), 23'32"; 3. Tachiana (Gif), 23'33" 2-5.
Javelina olímpica: 1. Espanya (La Javelina), Coronado, Arévalo, 3'43".
500 metres peninsular: 1. Itàlia (Itàlia), Curtoni, Orlandini, D'Agostino, 3'45".

IMPORTIUS!
Audiu a la gran manifestació esportiva de diumenge vinent a l'ESTADI DE MONTJUÏO

CINEMA

NOTES OFICIOSES

PER AL MATADOR

Copiem del darrer paràgraf de l'article publicat recentment en "El Matador", per l'amic Bori, les seves frases al·ludint "El desfilé de l'amor":
"Estamós casi tentados de solitar de la sección de Distribución para permitira hacer a nosotros cuantos contratos de esta película. ¿Qué poco pesa la cartera cuando lleva uno dentro para venderlo como este!"
No dubtem que l'amic Bori, emulant Chevalier, ple de "pép" i "viper", se senti amb forces per a les veritables precocitats amb el "amor del desfilé", i es plany de poder donar el gran gust de l'lo-la personalment.

En realitat, la seva col·laboració seria despreciable puix la seva ànima és de tothom coneguda, però resulta que a imatge seva, la pel·lícula de gerents, viatjants i promoció, que integren la nostra organització, estan esperant amb ansietat el moment de proclamar a l'obert, que la seva cartera conté la pel·lícula que ha batut tots els rècords de durada a la guita personalment.

No obstant, pecaríem d'insincers si no manifestéssim el nostre agraïment a l'amic "Casi", pel seu esportiu i eficient. Això és tant més apreciable, puix no en té prou amb haver estat un factor importantíssim en l'èxit d'"El desfilé", sinó que el seu esperit paramuntista va enfrontar més lluny i es dol de no poder

La canci3n del cosaco

amb la cooperació del famós Chor de

Los Cosacos de Don

Contribuir alhora en la seva explotació.
Gràcies matadors, encara que no faci falta aquest estímul, demostrant al nostre volgut Bori que es posseïts del mateix "vigueur" que el encoratja i que no sols per aquesta pel·lícula en concret, sinó que a totes les altres joies que la paramunt posen en les seves màns, la pel·lícula, sabreu treure el rendiment que cal per a la seva explotació.
Departament de Distribució.

Aviat podreu admirar a
Hans H. Schlitz
en la seva darrera producció sonora
La canci3n del cosaco

BIOGRAFIA DE JOHN HOLLAND

John Holland diu que ningú no ha estat tantes vegades a Holanda com ell, a despit del seu nom i ésser natural d'Amèrica.

Va néixer a Knosha, Wisconsin, els seus pares el portaren a Grennbord, Carolina del Nord, quan John era encara molt jove.

Estudià a l'Escola superior d'Ally, i més tard, a l'Acadèmia militar de Waynesboro.

El seu esperit aventurer li demanava més moviment, i per això Holland sortí de l'Escola i s'allistà a l'Armada dels Estats Units, a l'edat de 16 anys, on romangué dos anys.

En acabar, s'enrolà en un petit vaixell de càrrega que feia el viatge entre Filadèlfia i Sud-Amèrica.

Més tard s'enrolà en un altre, que, passant pel Mississipi, anava des de Cabbana a un port de Colòmbia; durant un viatge trobaren un terrible huracà, i hagueren de desembarcar a Key West, on part de la tripulació es quedà en terra.

Però això no es podia adaptar a Holland: li agradaven les aventures, i cap huracà no podia fer-li desistir de viure-les. D'allí anà a Kingston, on s'embarcà en un altre vaixell.

La primera nit trobà una altra tempesta, i la tripulació hagué de treballar 80 hores per a fer un viatge que, en condicions ordinàries, es fa en 24.

Més tard es feri en el cap en caure-li un pal al damunt, i hagué de desembarcar en un port del Sud-Amèrica.

Tornà a Nova York, com a passatger de primera classe, amb cinquanta centaus a la butxaca, per tota fortuna, els quals gastà en un bifeck amb patates per a esmorzar.

Holland, amb el caràcter americà, que li privà d'escriure a la seva família demanant cabals, voltà diversos dies pels docks de Nova York, buscant feina finalment la trobà a l'American Fruit Co.

Un dia, quan estava a punt de signar el contracte per un any, li cridà l'atenció una gran gentada que passava pel Times Square.

La Gran Bretanya havia declarat la guerra a Alemanya, i el Canadà feia propaganda per a reclutar soldats als Estats Units.

Altra vegada l'esperit aventurer d'Holland prengué la paraula i el va decidir a provar sort.

Es va inscriure a la primera Agència de reclutament que trobà i al cap de dos dies era camí del Canadà per anar a la guerra.

Quan la guerra acabà, va tornar al Canadà on es va matricular al Col·legi d'Enginyers de North Carolina. Allí estudià durant diversos mesos l'enginyeria de Canals.

Al cap d'alguns temps, es cansà i es dedicà a una nova activitat: el teatre.

Treballà a Nova York una curta temporada, i com sigui que aconseguí un veritable èxit, li oferiren un contracte per a treballar al cinema i anà a Hollywood, on el veié

Henry King i li signà el seu primer rol important, donant-li el principal paper masculí en "Ella se'n va a la guerra", dels Artistes Associats.

ELS PROJECTES DE DOUGLAS

Douglas Fairbanks ha abandonat definitivament la idea de filmar en la seva pròxima pel·lícula una història dels temps de la busca de l'or a Califòrnia, amb el caràcter del bandit Murieta com a protagonista.

Estudia altres arguments, entre els que n'hi ha alguns de moderns.

Mr. Fairbanks estudia la forma de fer una història al marc de l'antiga Atenes i glorificar l'Olimpiada.

Quan recentment va fer amb Mary Pickford el seu viatge al voltant del món, al seu diari Mr. Fairbanks escriu:

"Vaig arribar a Atenes no sols com a turista, puix espero un dia poder realitzar una pel·lícula al marc de l'antiga Atenes."

Des del punt de vista del descobriment físic, l'antiga Grècia contribuï a la bellesa de la raça, i espero poder traslladar a la pantalla un assumpte de molt bones possibilitats espectaculars, que ha estat descuidat pels productors.

"EL CASTIGADOR DEL RITZ"

Les pel·lícules sonores poden sobrepassar al teatre per l'esplendidesa dels seus quadros, segons afirma Harry Richmann cantor favorit del Broadway i principal estrella d'"El Castigador del Ritz".

"La prova—diu l'estrella—és que en diversos dels sets de la meua darrera pel·lícula, es féu el que a cap teatre no s'hauria pogut fer. Un dels més grans avantatges consisteix a què el dibuixant dels quadros no ha de tenir present el que puguin muntar-se i desmuntar-se en poc temps, tal com ocorreix al teatre, potent, per tant, deixar lliure curs la seva fantasia."

Si algun productor de Nova York pogués posar en escena un quadre com el número musical d'"El Castigador del Ritz", seria la sensació del Broadway, i no obstant, els públics del cinema estan tan acostumats a les escenes brillants, que els productors han d'esforçar-se sense parar.

"El Castigador del Ritz" introduirà vuit noves cançons, escrites pel millor compositor dels Estats Units, Irving Berlin, escrites especialment per a aquesta pel·lícula.

Joan Bennet treballa amb Harry Richmann, i el repartiment inclou, a més, Allen Pringle, James Gleason, Lillian Tashman, Richard Trucker, Eddie Kane i d'altres.

Edward Sloman dirigeix l'argument escrit per John W. Cosidine, que és també el super-visor de l'Estudi dels Artistes Associats.

Durant la filmació d'"El Castigador del Ritz" a l'Estudi dels Artistes Associats, l'estrella de la qual és Harry Richmann, l'exceés de zel d'una espectadora en intentar salvar una escena, la féu malbé per complet i ocasionà una pèrdua de diversos milers de dòlars.

S'impressionava un gran número de ball amb més de 100 actors que apareixien a l'escenari, i altres centenars que representaven el públic.

Un nen, de prompte començà a plorar, i la seva mare va passejar-lo davant les cambres principals i es perdé l'escena totalment.

La mare no sabia que el plor, a causa d'un objecte eliminat, però la seva inoportuna intervenció davant la cambra, no ois va perdre l'escena, sinó que costà una considerable suma de diner, ja que en

PANYERIA ANGLESA

RAMBLA DEL CENTRE, 5

DAVANT DEL LICEU

Si necessiteu un vestit, visiteu-nos, i si no el necessiteu, podeu passar per a admirar la nostra immensa col·lecció de panyos anglesos i del país, per a senyor,

A PREUS BARATISSIMS

VENDA DIRECTA DEL FABRICANT AL CONSUMIDOR

l'arrencament per als ballarins i interpretres per a cada tirada individual s'empra més d'una hora.

"ANGELS DE L'INFERN"

"Angels de l'Infern", que ha costat molt aviat ESTRENA a ... ?

La canci3n del cosaco
amb la cooperació del famós Chor dels Cosacos — del Don
Film sonor d'ambient rus

tat a Mr. Hughes 4.000.000 de dòlars, s'estrenarà al Chinese Theatre de Hollywood, i els que han vist part del fil, diuen que quedaren meravellats.

Totes les pel·lícules d'aviació que s'han fet fins ara, no tenen punt de

comparació amb aquesta pel·lícula dels Artistes Associats, segons el report de producció, hi ha en aquesta pel·lícula dotzenes de combats d'aeroplans, pobles bombardejats, escenes a colors, i tot això combinat amb una història d'amor.

A Nova York no s'estrenarà fins més tard, presentant-se per primera vegada al públic, tres anys després d'haver estat començada.

El jove Mr. Hughes, productor d'"Angels de l'Infern", és milionari, té 24 anys, és tímida amb les dones i li agrada més treballar que divertir-se.

Abans de dedicar-se al cinema, treballava a les oficines del seu pare. Produït "Germanes d'Armes" per als Artistes Associats, i després d'"Angels de l'Infern" produirà l'"Altre Pàgina", que també serà distribuïda pels Artistes Associats.

"THE CUCKOOS"

"LOS CHIFLADOS"

Sobre l'escena mostrant l'esplendor d'un centre mexicà de diver-

sions, on, enmig dels festeigs, es troben, amb la butxaca escurada, el professor de ciències ocultes Mr. Bird i el seu ajudant Sparrow.

La seva pobresa no ha impedit a Sparrow d'enamorar-se d'Annetta, bella noia nordamericana, la qual ha viscut des de molt jove amb una banda de gitanos que l'adoptaren. En un empenx de gelos, Julius, el cap d'aquesta banda, jura netejar la terra de prestigiosos místics.

Mitjançant abundosa oferta el baró De Camp logra l'ajut incondicional de Julius i la seva banda per tal que portin a cap els seus maledicats plans. El baró desitja casar-se amb Ruth Chester, la tia de la qual, l'opulenta Fannie Furst, ha portat a Ruth a aquest lloc de diversions amb bla intenció de separar-la i fer-li oblidar el seu promès, l'aviador Billy Shannon. Amb el poder que, diu, dona l'amor, Billy averigua el lloc on es troba Ruth i amb un vol veloç arriba a Mèxic i es reuneix amb ella.

Accedint a la invitació de Fannie Furst, acuden a la seva festa Bird i Sparrow. També hi acut el baró, degut a la seva amistat amb ella.

El baró invita Julius i els altres gitanos perquè entretinguin els nombrosos invitats amb llurs processos de llançar ganivets. Estant en el millor de la festa, hom descobreix que Ruth ha estat segrestada, coincidint amb la desaparició dels gitanos. Davant semblant catàstrofe, Fannie Furst implora el professor Bird perquè faci prevaler els seus poders ocults i trobi a Ruth, a la qual cosa Bird no es pot negar per no passar per falsari.

Ajudat pel seu avi, Billy pot trobar el lloc on són acampats els gitanos, i amb la poderosa ajuda del professor i del seu ajudant efectuen el rescat de la bella Ruth en una sèrie d'escenes interessantíssimes, unes còmiques i altres dramàtiques, barrejades amb cançons i melòdica música que perduren llargament en la memòria.

Perseguits molt de prop per la colla de gitanos, arriben Ruth i els dos practicants de les ciències ocultes a l'avió amb Billy, el qual els salva la pell a tota, però gairebé els l'ha fa perdre en aterrar de retorn a la finca de Fannie, a San Diego (Califòrnia). Tot, felicitat s'arranja i aduec Sparrow tren avantatge de les circumstàncies apropiant-se d'Annetta.

Els renomats còmics de la "Radio" Bert Wheeler i Robert Woolsey fan els papers de professor Bird i el seu ajudant, respectivament, i és l'opinió dels crítics que la seva tasca en "Los chiflados" és encara superior a la molt notable que realitzaren en la insuperable opereta místico-parlant "Rio Rita". La resta del repartiment la componen la bella Dorothy Lee; Ivan Lebedoff, actor rus, que interpreta el paper de baró De Camp; June Clyde, Hugh Trevor i Marguerite Padula. Com a novetat esmentarem els noms de Jobyna Howland i Hitchell Lewis, els quals actuen per primera vegada en pel·lícules de la Ràdio Pictures.

La crítica dels Estats Units agra a aquesta pel·lícula un èxit mundial per tal com en ella no se sacrifica com actor en pro del favorit, i en el seu argument hi ha drama, sentiment i comèdia a més de bona música i fastuoses escenes en ràpid moviment.

PHOSCAO

EL DESDEJUNI MES EXQUISIT
EL RECONSTITUENT MES POTENT

Si les vostres digestions són difícils, si experimenteu dolors d'estómag, cam-pes, defalliments, pesadesa, no vacil·leu, a sometreu al règim del deliciós Phoscao, i en pocs dies les molesties hauran desaparegut i les vostres digestions seran normals i regulars

Aliment complet, compost i dosificat judiciosament, per a respondre a totes les exigències fisiològiques, agradable al paladar i de una digestibilitat perfecta, el PHOSCAO ha resolt la qüestió de l'alimentació racional dels malalts, dels convalescents i dels ancians. Veritable acumulador de forces, el PHOSCAO és aconsellat pels metges als anèmics, als esgotats, a les dones embarassades, a les dides i a tots els que sofreixen de una afecció de l'estómag (dispepsia, gastràlgia, dilatació) o que pacixen amb dificultat

A les farmàcies i drogueries
SE N'ENVIA GRATIS UNA MOSTRA A TOT HOM QUI HO SOLICITA
Dipòsit: FORTUNY, S. A., 32, Hospital, Barcelona

FABRICA DE
CERAMICA
Rajoles de València
Articles de construcció
CASIMIR VICENTS
Despatx: Tallers, 72
Telèfon núm. 18044
BARCELONA

El moviment marítim

VADRELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Príncipe Alfonso", amb càrrega general i 93 passatgers, de Palma.

Vapor espanyol "Belle", amb càrrega general i 10 passatgers, de Gandia.

Vapor espanyol "Enrique", amb càrrega general i 82 passatgers, d'Agulles.

Vapor espanyol "Nahón", amb càrrega general i 32 passatgers, de Madrid.

Vapor holandès "Perseus", amb càrrega general, d'Amsterdam.

Vapor anglès "Pelajo", amb càrrega general, de Liverpool.

Vapor italià "Verdi", amb càrrega general, de Trieste.

Vapor anglès "Viceroy of India", amb 382 turistes, de Londres.

Vapor espanyol "Juan María Urquijo", amb carbó, de Gijón.

Vapor espanyol "Delfín", amb càrrega general i 172 passatgers, d'Alacant.

Vapor anglès "Croom of Galloway", amb càrrega general, de Nova York.

Vapor noruec "Metor", amb 55 turistes, de Nàpols.

VADRELLS DESPATXATS

Vapor alemany "Altona", amb càrrega general, cap a l'Estre.

Vapor alemany "Euler", amb càrrega general, cap a València.

Vapor anglès "Pelajo", amb càrrega general, cap a València.

Vapor italià "Verdi", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Príncipe Alfonso", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "Isla de Gran Canaria", amb càrrega general, cap a Las Palmas.

Vapor anglès "Viceroy of India", amb turistes, cap a Palma.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones que els interessos la publicació immediata de les notícies que ens envien que els originals han de dirigir-se tota a la Redacció, Corta Catalana, 60, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arriben més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 12 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores.

LA PASTA PER A AFATAR NIX

Ha estat elaborada pensant no sols en que ha de suavitzar el pel per a fer-lo tallable sense gran esforç, sinó pensant també en que tindrà l'epidermis de tota irritació, grans, rojors, etc.

La Pasta NIX és, doncs, un factor precís per a l'operació d'afatar-se i al mateix temps un producte d'higiene per a la pell.

Usant la Pasta NIX s'eviten tots els perills de contagi, no sols per la naturalesa de la Pasta en si, sinó també per que s'eliminen sabons, brotats, vasos i tota mena d'objectes porta-microbis.

Usant la Pasta NIX simplificarà l'operació d'afatar-se, hi emplenarà tres o quatre minuts, no sentirà després cap irritació ni molestia a la pell i, si la tenia abans d'afatar-se, li desapareixerà, perquè, cal no oblidar-ho, LA PASTA NIX - ES, ARA DE TOT, UN PRODUCTE PER A L'EPIDERMIS.

MANA-HO EN DROGUERIES, PERFUMERIES, ETC. AL PREU DE 750 PESSETES TUB.

ESPECTACLES

TEATRE

Teatre Català Novetats

COMPANIA CATALANA
Direcció: C. CAPOVILLA

A les 3. Dues obres de grans èxits a les dues populars:

MARTINA
obra mestra de J. J. Bernard, traducció de Josep Pous i Parés.

PORCELLS I GARRINETS
Dema, dissabte, tarda: per Pepeta Fornés.

MARTINA
per Pepeta Fornés.

PORCELLS I GARRINETS
pels "asos" de la rialla Aymerich, Gaietana i Gimbernat.

Nit, estrena de la comèdia

EL GENDRE DEL SENYOR PERERA
traducció de S. Vilaregut.

Dimarts, tarda, 6 actes, 6. 3 obres, 2 a dos quarts de nit.

EL GENDRE DEL SENYOR PERERA
i PORCELLS I GARRINETS
Nit, a les deu:

EL GENDRE DEL SENYOR PERERA
i L'apologia d'informes comercials.
Es despatxa a Compisaduria.

TEATRE CATALA ROMEA

COMPANIA VILA-GAVI
Avui, divendres, tarda, a les cinc. Darrera representació de l'èxit mundial

FI DE JORNADA
Nit, a un quart d'onze. El nou èxit

VOLPONE
adaptada al català per Fontdevila i Bausó.

TEATRE BARCELONA

COMPANIA DE COMEDIA DEL
teatre Infanta Isabel de Madrid

Avui, divendres, tarda, a un quart de sis. La comèdia en tres actes, de Pere Muñoz Seca,

MUÑEZ SECA,
EL ALFILER
Nit, a un quart d'onze.

La comèdia en tres actes, de Pere Muñoz Seca,
PEÑAGNE, LUCIANO!
Dema, dissabte, tarda i nit. Els altres dies, nit, a les deu.

Gran Teatre Espanyol

COMPANIA DE COMEDIA CORTESA
d'Aurora Redondo i Valeri León

Per malaltia de la primera actriu Aurora Redondo, la presentació d'aquesta comèdia queda ajornada per a demà, dissabte, tarda, a les cinc, amb la novella escena en tres actes i una miqueta de pel·lícula, original de Luis de Vargas,

QUIEN TE QUIERE A TI?
obra escrita expressament per a Aurora Redondo i Valeri León

Nit important: Aurora Redondo i Valeri León, després de la seva actuació entre les classes populars del gran record, destinen la part d'ingressos que els correspongui en aquesta funció a l'Asil Hospital de Sant Joan de Déu per a nens discapacitats i anoràctics.

TEATRE POLIORAMA

COMPANIA DE L'EMINENT ACTIU ARGENTIN
CAMILA QUINOSA

Avui, divendres, tarda:

LA SERPIENTE
Nit, a un quart d'onze:

ROBERTO Y MARIANA

ESTADI DE MONTJUIC

PREUS POPULARS.

TEATRE VICTORIA

Temporada de gènere alegre per la companyia de

Blanqueta Suárez
i Eduard Gómez

Dissabte, 7 juny, deu nit

PREUS POPULARS.

PREUS POPULARS.

La comèdia en tres actes, de Pere Muñoz Seca, PEÑAGNE, LUCIANO!
Dema, dissabte, tarda i nit. Els altres dies, nit, a les deu.

Un maridatge esdevinent exportat a ESTADI DE MONTJUIC
Dimarts, vinent.

PREUS POPULARS.

CONCERTS

ELS GRANS CONCERTS DE L'ASSOCIACIO DE MUSICA DA CAMERA

AVUI, divendres, presentació de l'èminent director alemany

HENRICH LABER
ORQUESTRA PAU CASALS
Divendres vinent, dia 13, clausura de curs.

FESTIVAL DE MUSICA RELIGIOSA
ORFEO CATALA ORQUESTRA
Direcció general: Mestre

LLUIS MILLET
Exclusivament per als socis.

SPORTS

FRONTO NOVETATS

Avui, divendres, dia 6

Tarda, a les 4'15

Funció núm. 177

GRAN PARTIT

Ecenarro I - Goitia
contra

Ortiz - Arriola

Nit a les 10'15

Funció núm. 178

GRAN PARTIT

DEBUT
del gran davanter

ARRUTI

Uranga - Altamira
contra

Arruti - Celaya

Dema, dissabte, dia 7

Tarda, Funció n.º 179.

Debut del gran davanter

EGOZCUE

Egozcue - Elola II
contra

Uranga - Lizarraga

Nit, Funció núm. 180.

Extraordinari partit

Irigoyen I - Navarrete
contra

Pistón - Cazal II

Detalls per cartells

ESTADI DE MONTJUIC

DIUMENGE, 8 JUNY:
PARTIT DE RUGBY
Llenguadoc - Catalunya
PROVES ATLETIQUES
PARTIT FUTBOL
BASCONIA - CATALUNYA

PALAU DE PROJECCIONS DE L'EXPOSICIO

Avui, divendres, a les deu de la nit. 19 representació de la gran revista anglosaxona

WAKE UP AND DREAM
(Despertat i somni)

de la companyia de revistes anglès de Charles B. Cochran, procedent del London Pavilion de Londres.

GRANDIOS EXIT

INTERPRETACIO IMMLORABLE

Preus: Llotges amb sis entrades, 75 pessetes. Butaques pati, rangs: 1 al 5, 15 ptes.; Rangos 6 al 10, 15 ptes.; Rangos 11 al 24, 10 ptes.; Rangos 25 al 34, 6 ptes. Butaques pla, rangs: 1 al 5, 6 pessetes. Els altres rangs, 4 ptes.

En aquesta premsa hi veu l'ocasió d'entrar a l'Exposició.

Després d'entrades i localitats a la taquilla oficial de l'Exposició i al Centre de Localitats.

Darrera representació irremitablement: dimarts, dia 11, a la nit. Dimarts i divendres vinent, darreres representacions a la tarda.

TEATRE TALIA

Primera actriu: ENRIQUETA TORRES

Darrera actriu: ENRIQUETA TORRES

Avui, divendres, Gran festival a honor de la Germania de Dependents d'Utilitats de Teatre. Tarda, a les quatre de cinc. Represa de la famosa producció d'Amicliat

EL CAMI DEL VICI

per ENRIQUETA TORRES, ELS MENDICANTS, BALDAMERITO, ARISTON, NIT, a les deu: TARAR... i

L'Agència d'Informes Comercials

TRIOMF, MARINA I NOU

Avui, divendres, gran programa: DEBUT, per Vilma Banky; RATON AZUL, Jimmy Jugo; LA PATRULLA DE LA FRONTERA, Harry Carey (Cayena). La Comèdia i Act. Gaumont.

Nota: La pel·lícula DEBUTAR es donarà parlada al MARINA, i muda al TRIOMF I NOU.

SPLINDID CINEMA

C. de Cent. 817 Telèfon 3015

Avui, Revista, Cultural i Comèdia: EL REY DE LOS CLOWNS, per Brock; LA LEY DE LA POLICIA MONTADA, Bob Chester; grandios èxit del magne film per Fayst Ruth Miller.

VENGANZA AMOROSA

CONCERTS

ELS GRANS CONCERTS DE L'ASSOCIACIO DE MUSICA DA CAMERA

AVUI, divendres, presentació de l'èminent director alemany

HENRICH LABER
ORQUESTRA PAU CASALS
Divendres vinent, dia 13, clausura de curs.

FESTIVAL DE MUSICA RELIGIOSA
ORFEO CATALA ORQUESTRA
Direcció general: Mestre

LLUIS MILLET
Exclusivament per als socis.

SPORTS

FRONTO NOVETATS

Avui, divendres, dia 6

Tarda, a les 4'15

Funció núm. 177

GRAN PARTIT

Ecenarro I - Goitia
contra

Ortiz - Arriola

Nit a les 10'15

Funció núm. 178

GRAN PARTIT

DEBUT
del gran davanter

ARRUTI

Uranga - Altamira
contra

Arruti - Celaya

Dema, dissabte, dia 7

Tarda, Funció n.º 179.

Debut del gran davanter

EGOZCUE

Egozcue - Elola II
contra

Uranga - Lizarraga

Nit, Funció núm. 180.

Extraordinari partit

Irigoyen I - Navarrete
contra

Pistón - Cazal II

Detalls per cartells

ESTADI DE MONTJUIC

DIUMENGE, 8 JUNY:
PARTIT DE RUGBY
Llenguadoc - Catalunya
PROVES ATLETIQUES
PARTIT FUTBOL
BASCONIA - CATALUNYA

PALAU DE PROJECCIONS DE L'EXPOSICIO

Avui, divendres, sessió continua de 4 a 8, repetint el programa. Nit, a les 10.

REVISTA SONORA PARAMOUNT

LA BARCA DE NOS

Dibutats sonors Paramount

Un èxit dialogat en espanyol per M. CHEVALIER.

EL DESFILE DEL AMOR

Operes cinematogràfiques Paramount, per MAURICE CHEVALIER, i ELEANOR MAC DONALD

CINEMA PARIS

Orquestra GRANADOS

Tarda, a les 4'30. Nit, 9'30:

COMÈDIA AL SERVICIO DE LAS DAMAS, per Adolphe Menjou

Actualitzat Gaumont i l'èxit del gran film rus

WOLGA - WOLGA
per Ilana Schelov.

TRIOMF, MARINA I NOU

Avui, divendres, gran programa: DEBUT, per Vilma Banky; RATON AZUL, Jimmy Jugo; LA PATRULLA DE LA FRONTERA, Harry Carey (Cayena). La Comèdia i Act. Gaumont.

Nota: La pel·lícula DEBUTAR es donarà parlada al MARINA, i muda al TRIOMF I NOU.

SPLINDID CINEMA

C. de Cent. 817 Telèfon 3015

Avui, Revista, Cultural i Comèdia: EL REY DE LOS CLOWNS, per Brock; LA LEY DE LA POLICIA MONTADA, Bob Chester; grandios èxit del magne film per Fayst Ruth Miller.

VENGANZA AMOROSA

PATI. BLAU

Pelajo, 1 - Ronda Universitat, 2

CONCERTS SELECTES

TARDA I NIT

TALLERS DE

LA PUBLICITAT
BARBARA, 11 i 13

EXPOSICIO DE BARCELONA - 1936

PREU d'entrada al palau, 1'00 pessetes
oberts des de les nou del matí fins a les dues de la tarda

PARC D'ATRACCIONS

Obert fins a l'hora del tancament.

LABERINT

Curiosa atracció a la planta baixa del Palau de Projeccions.

PALAU DE PROJECCIONS

Avui, divendres, a les deu de la nit, XII representació de la revista "WAKE UP AND DREAM" (Caperera i Comia) per la companyia de revistes de Charles B. Cochran, procedent del London Pavilion de Londres.

GRANDIOS EXIT - INTERPRETACIO IMMLORABLE

Dema, dissabte, Gran castell de focs artificials, a dos quarts d'una de la nit al Parc d'atraccions.

FESTES DE TENNIS: Dies 7, 8 i 9, a la tarda: Gran match JAPÓ-ESPANYA per a la Copa Davis. Els famosos Harada, Ohta, Satoh i Abe, contra Malt, Jansen, Sindren i Sapissa.

Entrada general amb accés a l'Exposició, 2'50 ptes.

ESTADI

Dimarts, dia 8 partit internacional de Rugby: CATALUNYA-IJENGOLO

Gran match de futbol Associació Visconia-Catalunya.

Entrada general, amb accés a l'Exposició, 2'10 ptes.

Camp de basket-ball, a la tarda, partits del Torneig Copa Exposició.

Des del vinent dia 10, Gran Festival de la Setmana Hoteler.

Dia 18: Gran Batalla de Foc.

Festes de la Setmana Hoteler

organitzades per la JOVENTUT HOTELERA

EXPOSICIO DE BARCELONA - 1936

Del 9 al 15 de juny

Dia 9: A les deu de la nit: Festa del Ballet Popular. Ball de Gitanes a la Plaça Major del Loble Espanyol.

Dia 10: A les deu de la nit: Concert per les Bandes militars de la guarnició de Barcelona, en diversos llocs del recinte de l'Exposició, amb la col·laboració de la Banda del Regiment de Luchana, de Tarragona, guanyadora del Primer Premi en el Concurs de l'Espaiol Internacional.

Dia 11: A les onze del matí: Festa d'Homenaje als Xofers Taxistes de Barcelona amb imposició de medalles a tots ells.

Dia 12: A les quatre de la tarda: Festa infantil a l'Estadi, amb exercicis de gimnàstica rítmica - Partit de futbol - Carreres pedestres - Pallasos - Clowns - Repartiment de berenar i joguines a tots els nens i nenes concurrents.

Nit, a dos quarts d'onze: Festa dels Balls Chorealets, en commemoració del Centenari del Romanticisme. Jardins de la Plaça Reial. Chors de Clowns Orquestra "Els Pastors", de Sabadell. Parelles dansaires vestides a l'èxit del segle XIX.

Dia 13: Festival d'etiqueta al Saló dels Passos Perduts del Palau Nacional. Festa de la Moda i de la Dansa des del segle XIX fins a l'època moderna. Balls i danses de les èpoques del Directori, Romàntica, Isabellina i de la Restauració. Música i conjunts orquestrats de cada època corresponent.

Dia 14: A dos quarts d'onze: Festa del Foc i de l'Aigua, que tindrà lloc a l'espai comprès entre les cúpules del Palau Nacional i la Plaça de la Font Nacional. Espectacles: mai no igualat, a base dels jocs d'aigua de l'Exposició i de focs artificials per valor de 150.000 pessetes.

Dia 15: A les onze: Concurs de sardanistes a la terrassa de Miramar. Tres mil sardanes en premsa.

A les cinc: Festa d'homenaje de la Sardana al Saló de festes del Palau Nacional. Tres cobles. Tres orfeons. 2.500 pessetes en premis. Elecció de la Reina de la Festa. Repartiment de premis del Concurs celebrat al mateix lloc.

NOTES:

Han estat posats a la venda els tiquets per al sopar d'etiqueta del dia 11, preu de 75 pessetes.

S'accepten encàrrecs de localitats i finestres dels Hotels de la Plaça d'Españya per a la Festa del Foc i de l'Aigua, i de cadira per a la Festa dels Balls Chorealets de la Plaça Reial.

Per a encàrrecs, de quatre a vuit de la tarda, a "JOVENTUT HOTELERA", de vint, d'una, principal.

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

DIVERSOS

DIVERSOS

Senyora o senyor

MALALTIES DE LA PELL

Vies urinàries Defectes actuals Rides a l'edat Rides de cansament. Dr. Ferré Pl. Joan, Ronda de Castelles, 11 (focals de la Barriera)

OFERTES DE TREBALL

DEPENDENT

merceria d'unys 18 anys, es necessita per a magatzem. Millor al conèixer venia de mail. Escr. a P. 8600 B. Apartat 228.

COMPRE

Compro taules

1 cines pel·lícula. Escritura - La Publicitat núm. 4619.

ELS AVORRITS DE SA

BLENORRAGIA

Creient-la Incurable

Recorren a les antigues i aques

Especialitats Paradell Assall 28

VICHY CATALA

Aigua mineral natural -- Digestiva -- Excel·lent per a taula -- De venda a tot arreu